|| ஸ்ரீ: ||

அமூர்த்தபகவத்யஜநம்

अमूर्तभगवद्यजनम्

அக்நி உபாஸநத்தின் பெருமையும் அவசியமும் மேலும் பொதுவான தர்மங்களும் எனது அநுபவங்களும்

श्रीविखनस महागुरवे नमः

ஆசிரியர்:

உ. கி. வரதராஜ யஜ்வா

கிடைக்குமிடம்:

உ. கி. வரதராஜ யஜ்வா
ஸந்நதித்தெரு, உப்பிலியப்பன்கோவில்.
திருநாகேஸ்வரம் போஸ்ட் (தஞ்சாவூர் ஜில்லா)

இத்தர்ம கைங்கர்யத்திற்கு உதவியவர்கள் விபரம்

ஸ்ரீ உ. வெ திரு தார்மிகர்கள்

வக்கீல் ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார் கணபதி நகர் தஞ்சாவூர்.	50	00
ஸ்ரீ ராமதேசிகாச்சாரியாரின் அத்யந்த சிஷ்யர் வக்கீல் (சிதம்பரம்)	25	00
ஸ்ரீ தேவனூர் விளாகம் அழகிய சிங்கர் 3 குடும்பங்களும் ...	75	00
உப்பிலியப்பன் ஸன்னதி D. N. ஸன் ஸ்ரீநிவாஸகோபாலன் ஜவுளி வியாபாரம் ...	25	00
வடக்குவீதி ஸ்ரீ பிச்சு அய்யர் ...	10	00
ஷை ஊர் பொன்னுசாமி முதலியார் பிரபல ஜவுளி வியாபாரம் ...	10	00
விவேகானந்தா ரைஸ் மில் முதலாளி ...	5	00
சேஷாத்ரி அய்யங்கார், பம்பாய் ...	20	00
ஸ்டேட் பாங்க் ராகவன் ...	5	00
ஸ்ரீ கல்யாணராம அய்யர், ஐ. ஆர். ரூம், ஜங்ஷன் விருத்தாசலம் ...	10	00
X-ரே. நாராயணஸ்வாமி அய்யர், குடந்தை...	5	00
புஸ்தகம் அச்சாவதற்கான பிரசுரக் கூலி ரூ. ...	941	50

வசூலான தொகை ரூ. 240. ஆஸ்திகர்கள் தாராளமாக நன்கொடை உதவி அடியேனுக்கு ஜாஸ்தியான சிரமம் ஏற்படாமல் இருக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். மிக்க நன்றி.

சுபம்

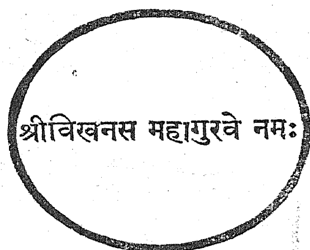
உ. கி. வ. யஜ்வா

|| ஸ்ரீ: ||

அமூர்த்தபகவத்யஜநம்

अमूर्तभगवद्यजनम्

அக்நி உபாஸநத்தின் பெருமையும் அவசியமும் மேலும்
பொதுவான தர்மங்களும் எனது அநுபவங்களும்

ஆசிரியர்:

உ. கி. வரதராஜ யஜ்வா

கிடைக்குமிடம்:

உ. கி. வரதராஜ யஜ்வா
ஸந்நதித்தெரு, உப்பிலியப்பன்கோவில்.
திருநாகேஸ்வரம் போஸ்ட் (தஞ்சாவூர் ஜில்லா)

श्रुतिः

अग्ने सहस्राक्ष शतमूर्धन् शतं ते प्राणाः समस्रमपानाः ।
त्वँ साहस्रस्य राय ईशिषे तस्मै ते विधेम बाजाय स्वाहा ।
अग्नये नमः सकृत्ते नमः........अपरिमित कृत्वस्ते नमः ॥

गुरुः प्लावयिता तस्य ज्ञानं प्लवमिहोच्यते ।

प्रसुग्मन्ता धियसानस्य सक्षिणि येरेभिर्वराँ अभिषु प्रसीदत ।
अस्माकमिन्द्रमुभयं जुजोषति यत्सौम्यस्यान्यसो विबोधति ॥

ஹே அக்னே !

அனேக ஆயிரம் சிரஸ்ஸுகளும் அப்படியே நேத்ரங்களும் எங்கும் காதுகளும் அனேகவிதமான நிதிகளுக்கு தலைவராகவும் பிரகாசிக்கின்ற தங்களை நாங்கள் இந்த ஹவிஸ்ஸால் வழிபடுகின்றோம். ஒருதரம் அல்ல இரண்டு தடவை அல்ல கணக்கில் அடங்காத அளவு ப்ரக்ஞாமங்கள் தங்களுக்கே.

ஸம்ஸாரமாகிற கடலில் தவிக்கும் சிஷ்யர்களுக்கு குருவானவர் ஓடக்காரர் போலவும் அவருடைய ஞானத்தை ஓடமாகவும் தான்........

வரப்ரேஷணை மந்த்ரம்

சாமான்யமான பூர்த்த தர்மங்களை செய்து அதன் பலனை எந்த லோகம்சென்றாலும் கடனாளி என்ற பெயர் மாறவேமாறாது. விவாஹத்தில் வரன் (மாப்பிள்ளை) தேடுவதற்கு நான்கு பிராம்மணர்களை அனுப்ப மந்த்ரம் நீங்கள் ஒரே சமயத்தில் நல்ல மார்க்கத்தில் சென்று கன்னிகையின் தகப்பனரைக் குறித்துச் செல்லுங்கள் இவர்களை சேர்த்துவைக்கிற விஷயத்தில் தேவேந்திரனும் விரும்புகிறான். ஏன்? இத்தம்பதிகளாலே செய்யப் போகிற யாகத்தில் ஸோமபானம் பண்ணலாம் என்ற ஆர்வத்தினால். உலகிலும் சில அசடுகள் கடனை கொடுத்துவிட்டு தேச காலம் தெரியாமல் கண்டவிடத்தில் எல்லாம் கேட்பதுபோல் அல்லாமல் ஸ்தானத்திற்கு தகுந்தபடி எவ்வளவு பெருநோக்கும் கண்யமாகவும்......... இவனை ச்ரௌத கர்மாக்களை பண்ண அதிகாரியாக ஆக்கி...............

|| श्रीः ||

|| श्रीविखनस महा गुरवे नमः ||

|| अमूर्तं भगवद्यजनम् ||

(श्रुतिः) (१) आमे गृहा भवन्त्वा प्रजा म आमा यज्ञो विशत् वीर्यावान् ....मा भूमा मा प्रहासीत् ||

(२) आमे ग्रहो भवत्वा........मा भूमा प्रहासीत् ||

(३) अमाऽग्निष्टोमोविशतू........मा भूमा मा प्रहासीत् ||

எனக்கு நல்ல வீடுகள் உண்டாகுக. மற்றும், நல்ல பிரஜைகளும் யக்ஞத்துக்கு உரிய தீர்த்தமாகிற தேவதையும், ஐந்திரவாயவம் முதலான ஸோமரச கிரக பாத்ரங்களும், கிரகிப்ப தற்குமுன் படிக்கவேண்டிய மந்திர பாகங்களும், ஸ்தோத்ர சஸ்த் ரங்களும் ஆதித்யர் முதலான, தேவர்களும் சபையில் உள்ள அந்தணர்களும், அக்நிஷ்டோமமும் இரண்டாம் பகுதியாகிய உக்தியமும், அதிராத்ரமும் எமக்கு உண்டாகுக.

மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான பெருகிய செல்வம் ஒருபோதும் என்னைவிட்டு நீங்காததாகுக.

ஸம்ஹிதை காண்டம் 7-பி 3-அ 13

உ. கி. வ. யஜ்வா

சுபம்

தர்மத் துணுக்குகள்

அக்நிர்தேவோ த்விஜாதீநாம் என்னும் உண்மை வாக்கும் வெள்ளிடை மலையாம். துவிஜர்களான நமக்கு முதல் குலதெய்வம் அக்நியேதான். பிற்பட்டுத்தான் ஸமூர்த்தமான தேவாலயங்கள். நம்முடைய குல தெய்வத்தை உற்று நோக்காமல் இருந்ததுதான் சீர்கேட்டிற்குக்

|| श्रीः ||

முயற்சி என்றால் ஸ்வதர்மத்திற்கே

अमृतं चैव मृत्युश्च द्वयं देहे प्रतिष्ठितम्

நமக்கு இந்த சரீரமே மோட்ச நரகங்களுக்கு மார்க்கமாக அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. (பாகவதமும்) குடும்பத்தில் மிகுந்த ஆஸக்தி உள்ளவனைப்போல் நடி என்கிறதே ஒழிய சேற்றில் அகப்பட்ட கிழட்டு யானைபோல் ஆசாபாசங்களில் விழாதே என்பது பாசம் என்பது மிருத்யுவின் வாயில். स्वलाभ संतुष्टान् என்பது அர்த்தகாமங்களில் முயற்சி இல்லாமல் கிடைத்ததைக்கொண்டு சந்தோஷி. விசேஷித்து இந்த உத்தம மான ஜன்மாவைக்கொண்டு விஹித கர்மாக்களை செய்ய நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்ததே என்ற சந்தோஷமும் இதைவிட மஹோபகாரம் யாரால் செய்ய முடியும் என்று ஸ்ரீமந் நாராயணனை ஸ்மரிப்பதும். நமக்கு முன் ஜன்மவினையின்படிதான் சுகதுக்கங்களும், அது வித்வான் என்றோ மூடன் என்றோ பலவானோ துர்பலனோ சூரனோ பயந்தவனோ என்று பார்க்காது,

बुद्धिमन्तं च शूरञ्च मूढं भीरुं जडं कविम् ।
दुर्बलं बलवन्तञ्च भागिनं भजते सुखम् ॥

அடையத்தக்க பாக்யமுள்ளவனை சுகமானது வந்து அடையவே செய்கிறது. ஆக சாமான்ய தர்மம்பற்றி திரவியம் தேடுவதும் சரியல்ல. அது சேற்றை பூசி அலம்ப முயற்சிப்பது போல்தான்.

धर्मार्थं यस्य वित्तेहा वरं तस्य निरीहता ।
प्रक्षाळनाद्धि पङ्कस्य श्रेयो न स्पर्शनं नृणाम् ॥

காரணம். இதுபற்றி வியாஸரும் தனக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்தை விலக்கி கொள்ளவும் மங்களத்தை அடையவும் வர்ணங்களுக்கு தகுந்தபடி क्षत्रियो बाहुवीर्येण तरेत् आपदमात्मनः......होमैश्च वै द्विजः ஹோமங்களாலேயும் ஜபங்களாலேயும்தான். என்று வேதங்களின் முடிகள் போன்ற உபநிஷத்துக்களும் அக்நியை பரமான்மாவாகவே கூறியுள்ளது.

அதற்குத் தொடாமல் இருப்பதே ச்ரேயஸ். விஹித கர்மாவின் மேன்மைபற்றி, மிக்க தநிகர் தன்னுடைய சகல சொத்தையும் உத்தமதேசம் உத்தமகாலம், உத்தம பாத்ரத்தில் சந்தோஷம் நிரம்பின மனத்தோடு கொடுப்பதும், மற்ருெரு ஏழை தன்னுடைய ஸ்வதர்மமாகிற அக்நிஹோத்ராதி கர்மாக்களையும் வேதத்தை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியே

रताः स्वाध्याय करणे वयं नित्यं हि भूमिप ॥

என்று மகரிஷிகள் சொன்னதுபோல சரீரத்தை ஜரையை அடையச் செய்வதும், மேற்சொன்ன தநிகர் எந்த எந்த லோகங்களை அடைகிருரோ இந்த அத்யாயியானவன் அதுகளையும் மேலும்

यावन्तँ हवा इमां वित्तस्य........अपपुनर्मृत्युञ्जयति ब्रह्मणस्सायुज्यं गच्छति ॥

என்று அருணம். பிர. 2 பஞ்சாதி 18. நாமும் அவ்வளவு மேன்மையான ஸ்வதர்மத்திற்கே முழு மூச்சாக பாடு படுவோமாக.

अप्रयत्नागतास्सेव्याः गृहस्थैः विषयाः सदा ।
प्रयत्नेन उपगम्यश्च स्वधर्म इति मे मतिः ॥

பாரதம் சாந்திபர்வா.

உ. கி. வ. யஜ்வா

சுபம்.

अग्निमीळे पुरोहितं என்று ருக்வேதமும் ஆக்நேயசூக்தத்தையே தொடக்கமாக கொண்டு எழுந்துள்ளது. யஜுர் வேதமோ யாண்டும் மூன்று அக்நிகளையே (த்ரேதாக்நி உபாஸநம்) முதற்காரணமாக கொண்டுள்ளது என்பது மறுக்கமுடியாத விஷயம். துதியையே மேற்கொண்ட சாமவேதமும் अग्न आयाहि वीतये என்று அக்நிதேவனை துதித்துக்கொண்டே எழுந்தது.

ब्रह्मार्पणम् ब्रह्महविः ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतं ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्म समाधिना என்று யக்யத்தில் சம்பந்தப்பட்ட யாவும் (வேள்விகிரியை) ஸகலமும் பிரும்மம் என்றும், ஹவிஸ் பிரம்மம் அக்நி பிரும்மம் பிரும்ம கர்மத்தில் ஈடுபட்டவரும் அடையவேண்டியது பிரும்மமே என்று கண்ணன் திருவாய் மலர்ந்து அருளியிருப்பது தெரிந்த

|| श्रीः ||

உத்தமமான ப்ராம்மண ஜன்மா எடுத்த யாவரும் பகவானை ஆராதிப்பது அவசியம். அதில் அக்னி மூலமாயும், பிம்பத்திலும், சூரிய மண்டலத்திலும், பூமியிலும், தீர்த்தத்திலும், தனது ஆத்மாவிலேயும், என பல பிரிவுகள் உள. என்றாலும் அக்னி உபாஸனத்திற்குத்தான் முக்யத்வம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. (அதாவது அமூர்த்தம்) என்று பெயர் ஏனென்றால், இப்புவியில் உள்ள ஜங்கமஸ்தாவர ரூபமான அனைத்தும் அக்னி ஹோத்ரத்திற்காகவும் (க்ரது) யக்ஞத்திற்காகவுமே படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தர்சபூர்ணமாசமோ பசுபந்தமோ ஸோம யாகங்களோ இவைகளும் இவைகளை அறியவேண்டி திதிநக்ஷத்ர யோககரணங்களுக்காக ஜ்யோதிஷமும் कालस्य वेदनार्थं तु ज्योतिशानं पुरनाघ । உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்து பதம் அர்த்தம் இவைகளுக்கு ஏற்பட்ட ஸந்தி லக்ஷணத்திற்காகவும் நாமங்கள் தாதுக்கள் இதுகள் பகுத்தறிய முன்பு வியாகரணமும்

वर्णाक्षर पदार्थानां सन्धिलिङ्ग प्रकीर्तितम् ।
नामधातु विवेकार्थं पुरा व्याकरणम् स्मृतम् ॥

சந்தஸ்நிருக்தம் எல்லாம் அக்னி ஹோத்ரத்திற்காகவே படைக்கப்பட்டது என்பதை எந்த துவிஜர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லையோ அவர்கள் தமஸ்ஸால் சூழப்பட்டு ரௌரவத்தையும் பிறபட்டு புழுக்களாகவும் ஜனிக்கின்றனர்.

உ. கி. வ. யஜ்வா

சுபம்.

விஷயம். இந்த நாளில் பெரும்பாலும் கீதை தெரியாதவர்களே கிடையாது எனலாம். அப்படி இருக்க அக்னி ஹோத்ராதி கிரதுக்கள் வேண்டாமென்று சொல்வது பாபமல்லவா. தடுப்பதோ மஹாபாதகச் செயல். செயலில் ஈடுபட சௌகரியங்கள் இல்லாமல் இருப்பது ஸஹஜம். தர்மங்களைத் தெரிந்துகொண்டவர்களுக்கு பலனை வேதமே यो वै यज्ञस्य प्रायणं प्रतिष्ठां, उदयनं வேள்வியின் தொடக்கம் நடு முடிவு என்பதை உணர்கிறவன் அதன் யாக பலனையும் அடைகிறான் என்பது. அக்னியை ஆராதிப்பவனுக்கு குன்மரோகத்திலிருந்து விடுதலை என்றும். இதர மதங்களில் தன்னுடைய

|| श्रीः ||

पुलाका इव धान्येषु पुत्तिका इव पक्षिषु ।
तद्विधास्ते मनुष्येषु येषां धर्मो न कारणम् ॥

எவர்களுக்கு தர்மம் க்ஷேமத்திற்கு காரணம் என்று தோன்றவில்லையோ அவர்கள் தான்யங்களுள் பதர் போலவும் பறவைகளுள் கொசு போலவும் மனுஷ்யர்களில் இருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரிய: பதியான ஸர்வேச்வரனுடைய அனுக்ரஹத்தாலும் மஹான்களுடைய உதவியாலும் விளம்பி வருஷம் வைகாசி மாதம் 22............26 தேதிகளில் அக்நிஷ்டோமமும் பிறபட்டு ஆக்ரயணேஷ்டி சாதுர்மாஸ்ய நிரூடபசுபந்தமும் தற்பொழுது சாதாரண வைகாசி 27-28ல் ஸௌத்ராமணி என்ற மஹாயாகமும் நடந்ததின் ஞாபகார்த்தமாயும் நம்மவர்களில் பெரும்பாலும் ச்ரௌத தர்மம்பற்றி தெரியாத காரணத்தாலோ அல்லது வெகு நாளாக மறைந்ததின் விளைவாகவோ நமக்கு இதுகள் வேண்டாம் என்று சிலரும் மேலும் சிலர் அனுஷ்டேயம்தான் ஆனால் ப்ரத்யக்ஷ பசுவில் தோஷம் எனவும் இப்படி பலவாறாக நேரிலும் மறைமுகமாகவும் சொல்லி வருகிறபடியால் அடியேனுக்கு தெரிந்தவரை சமாதானம் எழுதவேண்டி வந்தது. இதில் உள்ள குற்றங்களை மன்னித்து ஆசார்யாளுடைய கிருபைக்கு பாத்ரர் களாக ஆகி ஸகல மங்களங்களையும் அடையும்படி ப்ரார்த்திக்கும்.

உ. கி. வரதராஜயஜ்வா **13-10-70**

சுபம்.

குருவினிடத்தில் பாபங்களை வெளியிடுவதே பரிஹாரமாக இருப்பது கண்கூடு. அக்நி உபாஸநத்தை விட்டவன் பிராயச்சித்தி ஆவான் என்றும் அவனுடைய அன்னத்தை மிக பெரியோர்கள் அருந்துவதுகூட இல்லை. அவனுடைய வாக்கு மாதர்களுடைய வாக்கு போலவும் சதுர்த்தனுடைய வாக்குபோலவும் பழிப்பு உடையவனாகவும், வீரனைக் கொன்றவனாகவும் ஆகிறான். கா-1 பி-5 அனு-2. இந்த பூமியின் கண் பாரத தேசத்தில் பிறப்பு ஏற்பட்டதே நமக்கு பெரிய அதிர்ஷ்டம். इमां सुनाव मारुहं शतारित्रां शतस्फ्यां-अच्छिद्रां पारयिष्णुम् காண்டம் 1. பிர-5 அனுவாக கடைசியில் பூமியாகிய நல்ல ஓடத்தின்மீது ஏறியிருக்கும்

॥ श्रीः ॥

॥ श्री विखनसमहागुरवे नमः ॥

मङ्गळाचार युक्तानां नित्यं च प्रयतात्मनाम् ।
जपतां जुह्वतां चैव विनिपातो न विद्यते ॥

சுபமான ஆசாரத்தோடு கூடினவர்களும் நியமங்களோடும் ஜபசீலரும் ஹோமங்கள் செய்பவருமாய் இருப்பவர்களுக்கு ஆபத்துக்கள் நேரிடுவது இல்லை ॥

வைகாநஸ குலத்தில் உதித்த

भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां बुद्धिजीविनः ।
बुद्धिमत्सु नराः श्रेष्ठाः नराणाञ्च द्विजातयः ॥

பூதங்களில் மூச்சு விடுபவை சிறந்தவை. அதிலும் புத்தியால் ஜீவிப்பது அதிலும் மனுஷ்ய ஜன்மமும் அதிலும் பிராம்மண ஜன்மமும் இப்படி பலப் படிகளாக பேசி அதிலும் கர்மடர்கள் சிறந்தவர்கள் என்றும் கர்மாக்கள் அவசியம் பற்றி இதிஹாஸ புராணங்களிலிருந்து நமக்கு தெரிய வருகிறது. அவ்வித கர்மாக்களில் यज्ञो हि श्रेष्ठतमं कर्म என்று வேதமும் மேலும் देवो वः सविता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणे பசுக்களே உங்களை எல்லாவற்றையும் செலுத்துகின்ற ஈச்வரன் மிகச் சிறப்புற்ற வேள்விகிரியைக்கு (பால் தயிரின் பொருட்டு) புல் அருந்த வெளியில் செலுத்தி அருள் வானக என்று யசுர்வேத முதல் அனுவாகத்திலேயே யாகத்தின் பெருமையும் இந்த யக்ஞங்களை காட்டிலும் மேம்பட்டது மூன்று உலகிலும் இல்லை என்று மஹரிஷியர்கள் சொல்லிக் கேட்டது ப்ரத்யக்ஷம்.

தன்மையை அடைந்தவராக இருக்கின்றோம், நூற்றுக்கணக்கான துடுப்புகளை உடையதும் அடியில் நீர் போகும் வழியற்றதும் (சித்ரமில்லாதது) பாரயிஷ்ணும் என்பதால், வேண்டிய பயனை அடையக் கரை காட்டுவதும், அதாவது பகவந்முகோல்லாஸமாகவே ஸகல கர்மங்களையும் செய்து நமது குறிக்கோளை அடைய (அவன் திருவடிகளைத் தவிர ஏது குறிக்கோள்) எப்பொழுதும் என்னுடைய ஆஸ்ஹிகங்கள் பிறருக்குத் தெரியாமல் இருக்கவேண்டும் என்றே நினைக்கவேண்டும்.

धर्म श्रुतो वा दृष्टो वा कथितो वा कृतोपि वा ।
अनुमोदितो वा राजेन्द्र पुनातीह नरं सदा ॥

தர்மமானது 5 பேர்களை பரிசுத்தப்படுத்துகிறது. ஒருவன் தர்மத்தை நன்கு அனுஷ்டித்தால் அதை கேட்டாலும் 1. பார்த்தாலும் 2. அதைப்பற்றி பெருமையாகப் பேசினாலும் 3 அல்லது அந்த தர்மத்தை தானே செய்தாலும் 4. நாம்தான் செய்ய முடியவில்லை இவர்களாவது செய்கிறார்களே நல்லகாரியம் என்று அனுமோதனம் செய்தாலும் 5. இப்படியாக தர்மத்தின் மேன்மை.

यज्ञं ये विश्वतो धारं सुविद्वां सो वितेनिरे ।

என்று ஸகலத்திற்கும் ஆதாரம் யக்ஞமே. இந்த கர்ம பூமியில் அக்நிஹோத்ரம் யாகம் முதலிய ஸத்கர்மா நடக்கவில்லையென்றால் எல்லா உலகங்களும் தடுமாற்றமும் அமங்களங்களும்தான். எல்லா உலகங்களின் நடக்கைகள் யக்ஞத்தைப்பற்றியவைகளே ஆதலின் யக்ஞமானது புவனங்களின் நாபிஸ்தானம் போன்றது.

पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिं - यज्ञमाहुः भुवनस्य नाभिम् ।

(வாகோ வாக்யம்) 117 வது காண்டம் 4 பிர. 19 அனு. பிராம்மணம் என்றும் வாகோ வாக்யம் என்றும் வேதத்தில் சில பாகம். கேள்வி பதில் எவ்வளவு காலம் வரையில் அக்நிஹோத்ரிகள் இவ்வுலகில் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு காயம் வரைதான் ஆகாயத்தில் சூரியனும் உதிப்பான். (பிரகாசிப்பான்) அதாவது மேற்சொன்ன ஹோமப் புகையானது ஆகாசத்தில் சென்று சூரியனுக்கு வலுவைக் கொடுக்கிறது. யாகங்களுக்கு குறைவு வந்தால் தனது கிரணசமூகங்களால் ஜலத்தை இழுத்து மறுபடி உலகிற்கு உபகாரமாக விடும்படியான சக்தி இல்லாமல் போய் அநேக துவாரங்களும் ஏற்பட்டுவிடும்.

தர்மக்கொடி கட்டலாகாது. (அதாவது பிரகாசப்படுத்துதல்) नित्यं अज्ञात पर्याभे इति मन्येत ब्राह्मणः அக்நியை ஆதானம் செய்தவன் செல்வவானாக விரும்பிலன். சிறந்த பாகதேயத்தையும் விரும்பான். அக்நியினுடையதாகவே ஆக்குகிறான். அதுவே இவனது செல்வம். यद्वा अग्निरहिते नध्यंतेऽयामो भागधेयं निकामयमानः यदाग्नेयं सर्व भवति शैवास्यर्धिः

यावत्कालं हि तिष्ठन्ति लोके चापि अग्निहोत्रिणः ।
तावदेव हि पुण्येन दीप्येते रविणाम्बरे ॥

அக்கியில் விதிப்படி போடப்பட்ட ஆகுதியானது சூரியனை அடைகிறது. அவரிடமிருந்து மழையும் அதினின்று அன்னமும் பிறகு பிரஜைகளும் உண்டாகின்றன.

अग्नौ प्रास्ताहुतिस्सम्यक् आदित्यं उपतिष्ठते ।
आदित्यात् जायते वृष्टिः वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः ॥

இந்த சராசராத்மக ரூபமான உலகத்தை அக்கிஹோத்ரி ஒருவனே போஷிக்கிறன் என்றல் தர்மமானது (யாகமானது) எவ்வளவு அத்யாவசியம் என்பது புலனுகின்றது, பாருங்கள்.

दैवे कर्मणि युक्तो हि बिभर्तीदं सराचरं

பிதாமஹரும் தேவதைகளையும் மனுஷ்யர்களையும் பார்த்து

सहयज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरोवाच प्रजापतिः ।........
........परस्परं भावयन्तः श्रेयः परं अवाप्स्यथ ॥

நீங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் உபகாரமாக இருந்து உலகிற்கு க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுங்கள் என்றும் அதாவது கிரதுமூலமாக மனுஷ்யர்கள் மேல் உலகிற்கு வர்ஷிப்பவர்கள் என்றும் தேவதைகள் பூமிக்கு மழை மூலமாயும், ஹோமப்புகையானது மேலே போகும் தன்மை உள்ளது. (மழையானது மேலிருந்து பூமிக்கும்) யயாதி மஹாராஜன் தேவலோகத்திலிருந்து தள்ளப் பட்டு தன்னுடைய தௌஹித்ரர்களுடைய (பெண் வயிற்று பிள்ளைகள்) யாகப்புகையானது பூமியில் இருந்து கங்கா ப்ரவாஹம் போல் மேல் உலகிற்கு ப்ரவஹிக்க அதை முகர்ந்துகொண்டே வந்தான் என்பது.

तेषां अध्वरजं धूमं स्वर्गद्वारमुपस्थितम् ।
ययातिरुपजिघ्रन्वै निपपात महीं प्रति ॥

भूमौ स्वर्गे च सम्बद्धां नदीं धूममयीं नृपः ।
स गङ्गामिव गच्छन्तीं आलम्ब्य जगतीपतिः ॥

இதிலிருந்து பூதேவர்களான பிராம்மணர்கள் மேல்உலகிற்கு வர்ஷிப்பவர்கள் என்று ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிய வருகிறது. ஸம்ஹிதை காண்டம் 1 பிர 6. ஒரு சமயம் கூட்டமாகக்கூடிய தேவதைகளுக்கு ஏதோ குறைவு தோன்றியதால் திக்குகளில் பயிர்கள் வாடின. அதை நீக்குவதற்கு தேவர்கள் மழைக்கு காரணமாக இந்த 5 மஹா மந்திரங்களையும் கண்டுபிடித்தனர். आश्रावय என்பதால் காற்று உண்டாயிற்று. अस्तु श्रौषट् என்பதால் மேகம் கிளம்பியது यज என்பதால் மின்னல் உண்டாயிற்று ये यजामहे என்பதால் இடி முழங்கியது वौषट् என்பதால் திக்குகளில் குளிராகிய மழை பரவியது. மேற்சொன்ன 5 மந்திரத்தை ஒட்டியே பிரார்த்தனு சுலோகங்களும்

चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पञ्चभिरेव च ।

हूयते च पुनर्द्वाभ्यां सनो विष्णुः प्रसीदतु ॥

எவர்கள் நான்கு எழுத்தாலேயும் மறுபடி 4-யும் பிறகு 2-லேயும் மறுபடி 5 ந்தாலேயும் பிறகு 2-லேயும் ஹோமம் செய்யப்படுகின்றுரோ அப்பேர்பட்ட விஷ்ணுவானவர் நமக்கு அனுக்கிரகம் செய்யட்டும். ஆக உலகிற்கு க்ரது (யாகம்) அவசியம் என்று நிஸ்ஸந்தேஹமாக தெளிவாகிறது. பிரும்மஸ்ரீ வடகுடி பெரியவாளும் உபந்யாஸங்களில் யாகமானது உலகிற்கு வேண்டாம் என்று ஒருவன் சொல்வானே ஆகில் அவனைவிட அசடு இருக்க முடியாது என அழுத்தமாக கண்டித்து சொல்ல கேட்டு இருக்கிறேம்.

यजनार्थं द्विजास्सृष्टाः तारका दिविदेवताः

என்று பிராம்மணன் எதற்காக சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்றுல் யக்ஞம் பண்ணுவதற்காகவே என்பதை ஒருதரம் சொன்னுல் போதாது இங்கு இருந்து ஸத்கர்மாக்களை செய்து தேஹாவஸானத்தில் யார் யார் எந்த உலகிற்கு செல்கிறுர்களோ அவர்களை பூஜித்து தங்கள் எல்லை தாண்டிகொண்டு விடத்தான் தேவதைகளும், நாம் தினந்தோறும் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் வாசிக்கும்கால்

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥

என்று எல்லா உலகங்களும் நன்குக வாழவேணும் என்பதை பின்னிட்டும் பசுவையும் துவிஜர்களையும் முதலில் சொல்வா

सप्रैव जायते श्वश्वो भूयान्भवति य एवम् विद्वान् अग्निमुपतिष्ठते ।

प्रश्नं ५ अनुवाकम् ९

அக்நியை போற்றுகிறவன் மக்களை உண்டாக்கிகொண்டு, நாளுக்கு நாள் மேன்மேலும் ஸாவ க்ஷேமத்தோடும் வளர்கின்றுன்.

னேன் என்ருல் இந்த 2 வஸ்துகளாலேதான் க்ஷேமம் ஏற்பட மூலகாரணம். பசுவையும் பிராம்மணனேயும் ஒரே குலமாயும் ஆனல் இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டு இருப்பதாகவும்

ब्राह्मणानां गवां चैव कुलमेकं द्विधाकृतम् ।

एकुत्र मन्त्रा स्तिष्ठन्ति हविः अन्यत्र तिष्ठति ॥

ஒன்றில் மஹாமந்திரம். மற்றென்றில் ஹவிஸ். அதாவது ஹோமதிரவியம் இரண்டும் சேர்ந்தால் க்ரதுத்தான் (யாகம்) ஹவிஸ்ஸின் விசேஷத்தைக் கவனிப்போம். பசுவின் பால் ஹோமம், தயிர் ஹோமத்ரவியம், நெய், பிருஷதாஜ்யம், நெய்யும் தயிரும் கலந்தது, ஸாங்நாயிகம் தயிரும் பாலும் சேர்ந்தது. ஆமி ஷெ வாஜி நம் ஹோமம், பால் சூடு ஆறுவதற்குமுன் உறை குத்தினல் சக்கையும் தண்ணீருமாக ஆகும். சக்கைக்கு ஆமி க்ஷெ என்றும் ஜலத்திற்கு வாஜிநம் என்று பெயர். ஆக இன்னும் அநேகவிதமாகவும் உபகரிக்கிறது கோவானது. மேற்சொன்ன 2 வஸ்துவினுடைய பெருமையானது ஒன்றுதான் என்பது பற்றி மஹரிஷி ஒருவர் சமுத்ர ஜலத்தினுள் தபஸ் செய்ய செம்படவர்கள் வலே வீசவும் அவர் வலேயில் சிக்கியதால் உடனே எழுந்து நகரத்து ராஜாவிடம் முறையிட மத்ஸ்ய ஜீவியர்கள் என்னேயும் சேர்த்து இழுத்தமையால் அவர்கள் சொத்தாய் நான் போய்விட்டபடியால் தன்னே விடுவித்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு ஏதாவது கொடுக்கப்படலாம் எனவும் ராஜாவானவர் தங்களுக்கு தகுந்தது எது என்று கேட்டபோது தன் மதிப்பை தானே சொல்வது இழிவு எனவும் ஆயிரம் பொன் பதில் இல்லே. பதினயிரம் லக்ஷம் ஒன்றுக்கும் பதில் சொல் லாதது கண்டு ஒரு கோவை பிரதிநிதியாக கொடுக்கவும் ரிஷியும் சந்தோஷித்து சென்றதாக. எக்ஞத்தின் பெருமையும் பிராம் மணனின் பெருமையும் சொல்ல முடியாததன்றே. இந்த யக்ஞத்தை கிருஹஸ்தன்தான் செய்ய முடியும். பாக்கியான பிரும்மசாரியோ யதிகளோ செய்யமுடியாது. அவர்களுக்கு பிக்ஷெ (வைச்வதேவம்பண்ணி) அளிப்பது இவன்தானே! ஆகையால்தான் இந்த கிருஹஸ்தாச்ரமானது தாய் போன்றது என்பார்கள்.

பெரும் கர்மத்திற்கு இறைவனகிய அக்நியே கக்ஷீவான் என்ற மஹரிஷியை கர்மங்களே செய்பவனக செய்தாய் அதேபோல் என்னேயும் ஸோம யாகங்களுக்கு ஆசிரியனக செய்வாயாக.

सोमानं स्वरणम् कृणुहि ब्रह्मणस्पते । कक्षीवन्तं य औषिजम् ॥

தீக்ஷையின் விசேஷத்தை புகழ்கிறது. (காண்டம்-7, பி-2 ப-39)

यथा नदी नदास्सर्वे सागरे यान्ति संस्थितिम् ।
एवं आश्रमीणस्सर्वे गृहस्थे यान्ति संस्थितिम् ॥

எப்படி நதிகளோ நதங்களோ (மேற்கில் ஓடி சமுத்ரத்தில், கலக்குவது) சமுத்ரத்தில் போய் முடிவு பெறுகின்றதோ அதே போல்தான் எல்லா ஆச்ரமங்களும் கிருஹஸ்தனிடத்தில் நிலை நிறுத்தப்படுகின்றன. சகல ஜீவராசிகள் என்ன மற்றும் சகல தேவதைகளுக்கும்கூட ஹவிர்பாகம் அளிப்பது இவன்தானே. தேவலர் ஸந்யாஸத்தில் நோக்கம் வைத்தது கண்டு ஸகலமான பூதங்களும் பிதிர்க்களும் தேவதைகளும் எவன் இனி நமக்கு ஹவிர்பாகம் கொடுப்பான் என கதறின என்றால் பகவான் சிரிய: பதி சுமையை யாரிடம் வைத்திருக்கிறான் பாருங்கள். सन्यासेकृत बुद्धिं तं, भूतानि पितृभिस्सह, ततो दृष्ट्वा प्ररूरुदुः कोऽस्मान् संविभजिष्यति இவன் தர்மத்தை ரக்ஷிப்பதற்கு, கோசம் போன்றவன். ब्राह्मणस्सर्वभूतानां धर्मकोशस्य गुप्तये தான் மாத்ரம் குழந்தை குட்டிகளோடு வாழப்பிறந்தவன் அல்லன் எல்லா உலகங்களும் நன்றாக க்ஷேமமாக ஸகல ச்ரேயஸ்ஸோடும் இருக்கவேண்டும் என்ற பரந்த நோக்கத்தோடுதான். (ஆசார்யன் தன் சிஷ்யனிடம் மஹாமந்திரத்தை உபதேசித்துவிட்டு இது மிக க்ஷேமகரமானது. இதை நீ வணக்கமில்லாதவன் நாஸ்திகன் இவர்களிடம் ஒரு பொழுதும் சொல்லாதே. சொன்னால் அழிவாய் என்றார். சிஷ்யன் ஒரு க்ஷணம் யோஜித்தார். தான் கெட்டாலும் ஸகல ஜனங்களும் க்ஷேமத்தோடு சேரட்டும் என கோபுரத்தின்மீது ஏறி வெளியிட்டாராம். அக்நிஹோத்ர மத்தியில் ஹோமம் உண்டு. அதாவது உலகில் உள்ள ஸகல ஜீவராசிகளின் கர்ப மானது க்ஷேமமாகவும் சுகமாகவும் பிரஸவிக்கவேண்டி செய்யப் பட்டு வருகிறது. सौर्यं हविः.........रायस्पोषमिषमस्मासु दीधरत् स्वाहा இதற்கு உத்தேசத்யாகம் गर्भेभ्य इदं என்று தன் வயிற்றைத் தொட்டுக்கொண்டு, ஸ்ரீ தசரதன் காலத்தில் அக்நிஹோத்ரம் பண்ணாத வீடே கிடையாது என்றும் சரயூ நதியை வர்ணிக்கு மிடத்து सरयू यूपमालिनी என்று அந்த ஸரயூ நதியின் இரு கரை களிலேயும் கணக்கிட முடியாததான யாகங்கள் நடந்து யூபங்கள் எங்கும் வரிசையாக நதிக்கு மாலைபோலவும் ஆகையால்தான்,

---

द्वादशरात्रीर्दीक्षित स्यात् ...... एषहत्वै जायते यस्तपसोऽधिजायते ।
யஜமானன் 12 தீக்ஷை செய்துகொள்கிறான். ஆகையால் பிரஜாபதி வடிவனாக ஆகிறான். மற்றும் மாதா பிதாக்களிடமிருந்து பிறந்தது ஸாமான்யம். தீட்சையாகிற தவத்தால் உண்டான பிறப்பே யஜமான னுக்கு முக்யம். துவிஜர்களுடைய சரீரம் அக்நிஹோத்ரம் முதலான

கர்பங்கள் எல்லாம் விச்சேதமே இல்லாதபடிக்கு, இன்னும் புராணங்களை பார்த்தால் அர்த்தராத்ரி, ஸ்திரீ பிரஸவம், தூக்கம் பலம், பிரஸவம் ஆனதுபோல் தோற்றம், விழித்துக்கொண் டாள். ஸ்திரிலிங்கமா புல்லிங்கமா (புருஷ ப்ரஜையா) என்பதை விடிந்து தெரிந்து கொள்ளலாம் என, நித்ரைக்கு முக்யத்வம் கொடுத்ததாக. அபார்ஷன் என்ற சொல்லுக்கே: இடமில்லை. இவ்வளவும் அக்நி ஹோத்ரத்தின் பெருமையும், யாகத்தின் பெருமையினுல்தான். ஏன் சமீபத்தில் சுமார் 12 வருஷங் களுக்கு முன், நம் தஞ்சை ஜில்லாவில் உத்தராயணம் பிறந்து 2 மாதங்களுக்குள் 7 ஸோமயாகம் நடந்தது. இதன் பயன் எங்கும் கோடையே தெரியாமலும் வைசூரி முதலிய ஈதிபாதைகள் இல்லாமலும் மாடுகளுக்கு வேண்டிய புல் எங்கும் நன்ருக வளர்ந்தும் வைக்கோலுக்கே அவசியமில்லாமலும்; பால், தயிர், பசுவின் புஷ்டியைப்பற்றி சொல்லவும் வேணுமோ. எங்கும் சௌக்யமே. இவனிடத்தில் கொடுமை கிடையாது. ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் மித்ரன்.

ब्राह्मणो दारुणो नास्ति मैत्रो ब्राह्मण उच्यते

இந்த லோகத்தில் காயக்லேசங்களை செய்து ஜிஹ்வாசாபல் யத்தைவிட்டு (இது இருப்பவன் எந்த கர்மா செய்யவும் லாயக் கில்லாதவன்) சிரமப்பட்டு தபஸ் செய்து பரலோகத்தில் முடிவு இல்லாத சௌக்கியத்தை அடையவேத்தான் இவன் சரீரம்.

ब्राह्मणस्यतु देहोयं न कामार्थाय जायते ।

इहक्लेशाय तपसे प्रेत्यतु अनुपमं सुखम्

முன் சொல்லியபடி यजनार्थं द्विजाः सृष्टाः என்பதுபோல் கோக்களும் गावोयज्ञार्थमुत्पन्नाः दक्षिणार्थं तथैव च। யக்ஞத்தை உத்தேசித்தும் தக்ஷிணைக்காகவேயும்தான் பசுக்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன, (ஸம்ஹிதை காண்டம் 7. பிர. 4. அனு 17)

ஒத்த அளவுள்ள உடம்புகளை உடையதும், வேறுபட்ட நிறங்களையுடையதும் ஒரே சாதியோடு கூடினவைகளும் ஆஹவநீய முதலிய இஷ்டி நிமித்தமாக, விசுவாயு, விச்வவ்யசா, விச்வகர்மா, இடா, அதிதா என்னும் நாமங்களை உடையதுமான கோக்களை அங்கிரஸ் மஹரிஷிகள் தங்கள் தவ வலிமையால் பூமிக்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

கர்மாக்களுக்கே ஏற்பட்டது அப்படி அல்லாவிடில் சாபதோஷமோ என ஸந்தேஹிக்கும்படி, (காண்டம் 7, பி, 3, ப, 30) என்னை துவேஷிக்கிறவனுடைய சரீரம் யக்ஞத்திற்கு உரிய தேவதைகள்

याः सरूपा, विरूपा, ऐकरूपा, यासामग्निरिषानामानि वेद
या अङ्गिरसः, तपसे हृचक्रुः........

ஆனால் தற்பொழுது கொடூரமான வார்த்தைகளால் வழங்கப்படுகிறது சிரமப்பட தேவையே இல்லை. நல்ல நெல்லூர் பசுவாக வாங்கிவிட்டால் மிக சௌகரியம். தேவைப் படும்போதெல்லாம் சூடாக கறந்து உடனே..................... அமரகோசத்தில் இதற்கு பெயர் என்ன என்றால் தெரியாது. ஏன்? அயல் தேசத்திலிருந்து சமீப காலத்தில் வந்ததால், அசுத்த மான வஸ்துவை உள்ளே புகவிட்டு எந்த கர்மா பண்ணினால் தான் பலன் என்ன, கோவும் பிராம்மணனும் லோகத்திற்கு எல்லையற்ற உபகாரமானபடியால் தான் சிறிது தவறுதல் நேர்ந் தாலும் அது குற்றமாகப் பாவிக்கப்படுகிறது இல்லை, பிறருடைய பயிர்களையோ நெல்லையோ பசு மேய்ந்துவிட்டால் அதை ஓட்டவோ அல்லது ஓட்டச் சொல்லவோகூடாது. பாக்கியான மிருகங்களின் விஷயத்தில் அது செலுத்தப்படலாம்.

आक्रम्य ब्राह्मणैः भुक्तं, अनार्याणां च वेश्मनि ।
गोभिश्चपुण्यं तत्तेषांराजसूयात् विशिष्यते ॥

பிராம்மணனும் பசுவும் ஒருவித கர்மாவும் செய்யாதவன் வீட்டில் ஆக்ரமித்து உண்டாலோ அல்லது யக்ஞத்திற்கு தேவையான பொருளை எடுத்தாலோ அது அந்த பொருளின் சொந்தக்காரனுக்கு மஹா புண்யப்ரதமாகவும் ராஜசூயம் செய் தால் எவ்வளவு புண்யமோ அவ்வளவும் அவனுக்கு கிடைக்கிறது என்று பலனும் கூறப்படுகிறது. உதாரணமாக ஆதானம் என்ற கர்மாவில் 6 கோக்களை தக்ஷிணையாக விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது ஸோம யாகத்தில் 112 பசுக்களையும் இதர ஸ்மார்த்த கர்மாவில் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் (प्रतिग्रहेम्) வாங்குவர்களுடைய யோக்யதாம்சையை கவனிக்கு மிடத்து.

आहिताग्निः सदा पात्रं अग्निहोत्री च वेदवित्
पात्राणामपि तत्पात्रम् शूद्रान्नम् यस्यनोदरे ॥

அற்றதும், தோள் முதலிய அங்கங்கள் பழுது ஆகுக (பிரயோஜனப் படாததாக)

निर्देवं निर्वीरं कृत्वाऽऽविष्कन्धं तस्मिन् हीयतां योऽस्मान् द्वेष्टि ।
शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन् सीदतु सोऽस्मान् द्वेष्टि ॥

ஆஹிதாக்நி என்றால் ஏதோ ஒரு காலத்தில் அக்நிஹோத்ரம் செய்தவன் உயர்ந்தவன். அவனைவிட காலே மாலே விடாமல் ஹோமம் செய்பவனும், இன்னும் வேதத்தை ஓதி உணர்ந்தவனும், எவன் பால்யம் முதற்கொண்டு சதுர்தனுடைய அன்னம் (திரவியம்) சிறிதும் உதரத்தில் சேராமல் இருப்பவன் மிகமிக உயர்ந்தவன். எவன் 1 வருஷமாவது பயஸ்ஸால் (பாலால்) அக்நிஹோத்ரம் செய்வானோ அவனுடைய புண்யமானது கணக்கிட முடியாதது. அப்பேர்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கும் தானமானது சிறந்தது. அவன் தன்னையும் காப்பாற்றி கொடுத்தவர்களையும் கரை ஏற்ற சக்தி உண்டு தன்னை காப்பது என்றால் தானம் வாங்குவது இளப்பம் அல்லவா அதனால் இவன் தபஸ் குறைந்து கறந்த பசுபோல ஆகிறான்.

प्रतिग्रहणो तेजो हि विप्राणाम् शाम्यतेऽनघ ॥

எந்த பொருளை பிடித்தாலும் உசிதப்படி (வேத மந்த்ரத் தோடு) வாங்குவதும் கொடுப்பதும் க்ஷேமகரம். மாறுதலாய் இருந்தால்,

हिरण्य, भू, गवाऽश्वाज, वस्त्र शय्यासनादिषु ।
योऽर्चित: प्रतिगृह्णाति दद्यात् ऽर्चितमेव च ।
तावुभौगच्छतस्स्वर्गम्, नरकञ्च विपर्यते ॥

நரகத்திற்கும் காரணமாகிவிடும் அப்படி கொடுப்பதும் கவனிக்க வேண்டும்.

दरिद्रायैव दातव्यम् न समृद्धाय पाण्डव ।
वर्षाणां हि तटाकेषु फलं नैव पयोधिषु ॥

குடும்ப பாரம் உள்ளவனையும் காப்பாற்ற சக்தி உள்ளவனையும் (அது விற்கப்படாது) இருப்பவனிடம் கொடுக்கவேண்டும். தனிகனாக இருப்பவனிடம் கொடுத்தால் ஸமுத்ரத்தில் மழை பெய்வதுபோல்தான். ஏரி தடாகம் இதுகளில் வர்ஷித்தால் வாய்க்கால்கள் மூலம் பாசனத்திற்கு உபயோகமாவதுபோல் கோவானது ஒருவருக்கே கொடுக்கவேண்டியது. பலபேர்களுக்கு கூடாது

கோக்களே எல்லாம் சேர்ந்து தங்களுக்கு கொம்பு முளைக்கவேண்டி ஸத்ரயாகம் செய்ததாம்.

गावो वा एतत् सत्रमासते सता शृङ्गास्सती शृङ्गाणि नो जायन्ता इति...
गो सत्रं वै

गौः एकस्यैव दातव्या न बहूनाम् युधिष्ठिर ।
सा गोः विक्रयमापन्ना, दहति आसप्तमं कुलम् ॥

அது விற்கப்பட்டால் இருவருடைய 7 தலைமுறையை பொசுக்கிவிடும். गौः, वस्त्रं, शयनं, स्त्रियः ஆக இந்த நான்கும் ஒரே தடவைதான் தானம். இது பெரும்பாலும் நிரக்ஷரகுக்ஷியாய் இருப்பவருக்கே கொடுக்கப்படுகிறது. அச்ரோத்திரியர்களிடத்தில் கொடுத்தால் நான் என்ன பாபம் செய்தேனே என்று தன்னை வருத்திக்கொள்கிறது तथा निन्दन्त्यथात्मानं अशुभं किंतु नः कृतम् । தேவதைகளுக்கு பிரகாசம் எப்படி லக்ஷணமோ அப்படியேதான் மனுஷ்யர்களும் मनुष्याः कर्मलक्षणाः கர்மா என்பது இவனோடு கூடப்பிறந்தது. त तत् त्याज्यं क्षणं हि तत् என்று கண்ணன் அருளிச் செய்கிறார். அக்நி என்பது பிரத்யக்ஷ தெய்வம் அது தளிகைக்கு உபயோகப்படும் வெறும் நெருப்புத் தானே என்று எண்ணக்கூடாது. வைச்வதேவம் நம் ஸூத்ர படிக்கு पचने आवसथ्ये वा என்பது ஔபாஸநாக்நியிலோ (பசனாக்நியில்) அடுப்பிலேயோ பகவானை சில இடத்தில் அஷ்ட மூர்த்தி எனப்படுகிறது. எட்டு சரீரம் உள்ளவர். பூமி, ஜலம், அக்நி, வாயு, ஆகாசம், சந்திரன், சூரியன் யாகதீக்ஷை செய்து கொண்டவர். ஆகையால்தான் வயதில் சிறியவராயினும் ஆஹிதாக்நி ஆஹிவிட்டால் சர்மாவை (பேரை) சொல்லி அழைக்கலாகாது.

न हायनैर्नपलितैः न वित्तेन न बन्धुभिः ।
ऋषयश्च क्रिरे धर्मं योऽनूचानः स नो महान् ॥

வர்ஷங்கள் ஆகியிருந்தாலும் தலை நரையினாலேயும் தநிகர் என்பதாலேயோ பந்துவர்கம் நிறைந்தவன் என்றோ அல்லது எடையில் 250 பவுண்டு இருக்கிறான் என்றோ பெரியவன் என்று மஹரிஷிகள் தர்மங்களை தொகுக்கவில்லை. நமக்குள் எவன் அனூசானனோ அவன்தான் மஹான். (பெரியவன்) நம் ஸூத்ர படிக்கு ஹவிர்யக்ஞம் பண்ணினவன் அனூசானன் என்றும் ஸோமயாகம் செய்தவன் ப்ரூணன்.

மிருகமானதால் அதன் அபிமானி தேவதையை குறித்து வ்யவஹரிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்க செய்ய அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் செய்யாமல் இருந்தால் நம் ஆசார்யனுக்கு அநிஷ்டமல்லவா. இந்த அக்நிஹோத்ராதிகிரதுக்களோ நித்யம். இது எந்த காலத்திலேயும் தடுக்கப்படுகிறதே இல்லை.

क्षत्रियः शतवर्षी च दशवर्षी द्विजोत्तमः ।

पिता पुत्रौ च विज्ञेयौ तयोर्हि ब्राह्मणो गुरुः ॥

100 வயது க்ஷத்திரியனும் 10 வயது பிராம்மணனும் புத்ரனும் பிதாவும் போலத்தான். மேலும் वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः என்று எல்லா வர்ணங்களுக்கும் குரு இவன்தான். க்ஷத்ரியாளில் பலவான் பெரியவன். வைச்யாளில் பணக்காரன் பெரியவன் (அதாவது சபையில் அக்ரபூஜைக்கு உரியவன்) ப்ராமணுளில் தான் வயதானவன் பெரியவன். எல்லாவற்றிற்கும் ஸம்ஸ்காரங்கள்தான் காரணம். மேலும் ஆடு மாடுகள் இன்னும் அநேக பிராணிகளும் கூடத்தான் பிரஸவிக்கிறதுகள். ஒரு பிராம்மணி கன்னிகை உத்தமலோகம் அடைய தவம் செய்தாள். அவளைப் பற்றி தேவலோகத்தில் ஒருவித ஸம்ஸ்காரங்களும் இல்லாதவளுக்கு எந்த லோகத்தை நிச்சயம் செய்யமுடியும் (முடியாது என்று பொருள்) ஸ்திரீகளுக்கு பதியின் சிச்ருஷை, கார்ஹபத்யம் என்ற அக்னியை அநுகதமாகாமல் (அணையாமல்) காப்பாற்றுவதும தவிர, மேற்கதி அடைய எவ்வித உபாயமும் கிடையாது. தீர்த்தாடனம், பகவத் ஸேவை இவைகளும் பர்த்தா உத்தரவு இல்லாமல் போவதும் பாபகரம். ஸ்திரீகளுக்கு விவாஹமானது உபநயனம் போன்றது. (நாரதர:)

असंस्कृतायाः कन्यायाः कुतोलोकस्तवऽनघे ।

एवं तु श्रुतमस्माभिः देवलोके महाव्रते ॥

உன் விஷயமாகப் பேச்சு வந்ததைக் கேட்டோம். ஒருவனுக்கு வாக்கில் ஸம்ஸ்க்ருதம் நன்ருக வரவில்லையென்ருல் இவனுடைய ஸம்ஸ்கார விஷயத்தில் தாய் தந்தையர்கள் அஜாதரவாக இருந்தது தான் காரணம். மேலும் நல்ல திதியில் நல்ல லக்னத்தில் தீர்க்காயுஸ்ஸோடும் அதிர்ஷ்டமுள்ளவனுகவும் சேரவேண்டும் என்று பகவானை ப்ரார்த்தித்தும் சமுத்ரயாத்ரை, நிமந்த்ரணம், வபநம் இவைகளில் அபநிவேசம் இல்லாமலும் இருந்தால் பிறந்த குழந்தையும் சரியாக நடப்பான். இவர்கள் சிரத்தைக் குறைவாலுல் யார் யாருக்கு என்ன ஸம்பந்தம் என்று கேட்கிருன்.

सामुद्रे मसाश्वानं क्षौरं श्रद्धेषु भोजनम् ।

अन्तर्वत्नी पतिः कुर्वन् न पुत्रफलमश्नुते ॥

धर्मो यज्ञ क्रिया चैषां नित्यं न प्रतिषिध्यते

ஸந்தியோபாஸ்தி எந்த காரணத்தை கொண்டும் நிறுத்தப்படுகிறது. இல்லைபோல்தான் ஹோமங்களும், விதிவாக்யத்தை அதிக்ரமிக்காமல் கிடைத்ததை கொண்டு கடமை என்ற எண்ணத்தோடு செய்வது

புத்ரபலனை அடைகிறது இல்லை. ஆக ஸம்ஸ்காரம் அவசியம். இந்த பிராம்மண ஜன்மா அடைய ஜன்மாந்திரங்களில் எவ்வளவு பாடுபட்டு இருக்கவேண்டும், கதறி இருக்கவேண்டும் என்பது இதிஹாஸ புராணங்களின் மூலம் தெளிவாகும். பகவானும் இதுபற்றி विप्रत्वं दुर्लभं प्राप्य दुर्मर्गैः एवं आदिभिः இப்படி சுலபமாகக் கெடுத்துக்கொள்கிறார்களே तान्शोचामि என்று துக்கிக்கிறார். ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலும் மஹரிஷி விஸ்வாமித்ரர் பிராமண்யம் அடைய (க்ஷத்திரியர்) கஷ்டப் பட்டதைக் காணலாம். க்ஷத்ரிய சரீரத்தில் இருந்துகொண்டே பிராமண்யம் அடைந்தவர் இரண்டே பேர்தான். ரிஷியும், வீதஹவ்யனும். வீதஹவ்யன் என்னும் ராஜாசத்ருவால் துரத்தப்பட்டு மஹரிஷிகள் நிறைந்ததான ஆச்ரமத்தின் வாயிலில் நின்ற பிருகு மஹரிஷியைப் பிரார்த்தித்து அவரால் அபயப்ரதானம் பண்ணப்பட்டு ரிஷிகளின் மத்தியை அடைந்தான். சத்ருவும் துரத்திவர என் சத்ருவை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று பிருகுவைப் பிரார்த்திக்கவும். அவர் இங்கு இருப்பவர்கள் எல்லோரும் பிராம்மணர்களே என்ற சுபமான வார்த்தையைக் கேட்டு இனி அவர் பூஜ்யர், சத்ருவே அல்லர். உங்களுடைய வாக்கின் வன்மையால் பிராம்மணராயும், மேலும் பிரும்ம ஞானியாகவும் ஆகிவிட்டார் அன்றோ.

भृगोर्वचनमात्रेण स च बह्मर्षितांगतः ।
वीतहव्यो महाराज ब्रह्मवादित्व मेव च ॥

இந்த ஜன்மாவைக் கெடுத்துக்கொள்வது வெகுசுலபம். ஆனால், பிற்பட்டு பிறலாபம் (புலம்பல்) பிரயோஜனப்படாது. நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். வேறு தேசம் போனவன் எப்படி முன் தேசத்தில் தன்னால் செய்யப்பட்ட நல்லதையோ கெட்டதையோ அறிவானோ அதேபோல்தான் வேறு தேஹம் எடுத்தவனும் (கெஞ்சினால் விடுவானா).

यथैव आत्मकृतं विद्युः देशांतर गतानराः ।
विद्युः तथैव अन्तकाले सुकृतं पौर्व दैहिकं ॥

பீஷ்மாச்சாரும் தர்மபுத்திரனைப் பார்த்து சொல்லுமிடத்து பிராம்மண்யம் அதிதுஷ்ப்ராப்யம் மிகமிக கஷ்டப்பட்டு கிடைக்கக் கூடியது.

தபஸ்தான். நன்றாக ருசி பார்த்து சாப்பிடுகிறவன் ஒன்றும் அகப் படாத சமயத்தில் கிடைத்தது போதும் என்று உபயோகிப்பதுபோல் தான். இதுபற்றி, ஒரு சமயம் காட்டு மார்க்கமாக சகோதரர் மூவர்

ஸ்ரீ:

इषे त्वा ஹே பலாச சாகே உன்னை தேவர்களின் ஹவிர் பாகமாகிய தயிரின்பொருட்டு आच्छिनद्मि வெட்டுகிறேன்.

इमां प्राची मुदीचीं इषमूर्जमभि संस्कृतां ।

बहुपर्णाम शुष्काग्रां - हरामि पशुपामहम् ॥

பசுக்களை வனத்திற்கு ஓட்டிச்செல்ல புரசம் கொம்பு தயாரிக்கப்படுகிறது. மரத்தின் கிழக்கு அல்லது வடக்கே செல்வதும் நுனி உலராததும் நிறைந்த தழைகளோடு கூடியதும் (பசுவிற்குத் துன்பம் நேரிடாமல் இருக்க) அந்தக் குச்சியின் அடிப்பாகம் ஒட்டைச்சாண் அளவு நறுக்க உபவேஷம் என்பது (தணல்களை தள்ளுவதற்கு உபயோகம் – அந்தக்கொம்பால் ஓட்ட பசுக்கள் செல்லுமா என ஸந்தேஹம் வருவது ஸஹஜம். பசு என்பதற்கு ஸாது என்பதே பொருள். மாறுதலாக இருப்பதற்கு மூல காரணம் தர்மக்லானியே.

नवृषाः संप्रवर्तेरन् नमध्येरन् दधी निच ।

घोषाः प्रणाशं गच्छयुः.........

அதர்மம் மேலிட வண்டி இழுக்கும் காளைகள் பாதையில் செல்லாது. அசேதனமான தயிர் சட்டிகூட வெண்ணை திரண்டு வரும் சமயம் ஆடி அசைந்து சிதர அடித்துவிடும்=எங்கும் அக்நிஹோத்ராதிக்ரதுக்களும் வேதத்வனியும் இருந்தால் காவியங்களில் வர்ணிக்கும்படி நித்ய வைரிகளான பசுவும் புலியும் உல்லாஸமாகத்திரியும்; மும்மாரி மழையும், உழாமலே ஸஸ்ய விருத்தியும், பசுக்கள் குடம்பால் கறக்கவும், ஸ்திரீபூமான்கள் அந்யோன்யம் ப்ரீதியும் கம்பீரமான தோற்றமும் ஆரோக்யமும் தர்மராஜா தன் சிஷ்யர்களோடும் துருப்பிடித்த ஆயுதத்தோடு ஏங்குவதும்.

कालेबा कारणं राज्ञः राजावा काल कारणम् ।

इतिते संशयोमाभूत् राजा कालस्य कारणम् ॥

காலம் அரசனுக்கு காரணமோ அரசன் காலத்திற்கு காரணமோ என்ற சந்தேகம் உனக்கு வேண்டாம். அரசனே காலத்திற்குக் காரணம். ருக்மாங்கதன், அம்பரீஷன் இவர்களே உவமை. ராஜா என்ற இடத்தில் ஆஸ்திகர்களும் ஸ்ரீயாபிஜுஷ்டர்களும் ஒவ்வொருவரும் ஆஹிதாக்னிகளை உண்டு பண்ணி அவர்களுக்கு கிஞ்சித்தேனும் கவலை இல்லாமல் இருக்க

उभाहि हस्ता वसुना पृणस्वा आप्रयच्छ दक्षिणा दोतसव्यात् ।

என்றபடி இரு கைகளாலேயும் வாரிவழங்கினல் க்ருதயுகமாகமாரி மேற்சொன்ன புரசன் கொம்பே போதும் பசுவை செலுத்த.

இதற்கு மாறுதலாக இருப்பவர்கள் யார்யாரோ ப்ராணாய ம்ய யத்காலம் யோகமாம் சாபி சிந்தயேத் தத்கா லோவை துவி ஜோஞெய; சேஷகாலோஹி அத இதர:

குடும்பத்தில் சில விட்டகாலம் போக பாக்கி காலங்களில் பகவத்யானம் அவசியம் (விருதாஜல்பம் கூடாது). சேஷ காலோஹி அவன் இதரன் என்று இடித்து பேசுகிறார். பெற்ற தாயார்கள் நினைப்பார்களாம். ஏதாவது ஒரு விஷயத்திலாவது பெற்ற மகன் சூரனாக இல்லாவிட்டால் உச்சாரஏவஸ: என்று ஏதோ சுமை நீங்கிற்று என்று தன்னைக் குறைவுபடுத்திக் கொள்வார்களாம்.

दाने तपसी शौर्येवा, यस्यनप्रथितं यशः ।
विद्यायां अर्थलाभेवा मातुः उच्चारयेवसः ॥

முன் சொன்ன 4 வது பாதம், என் மகன் தானத்தில் சூரன்; தபஸ்ஸில் சூரன்; வித்தையிலோ புகழ் கிளம்பனும் என்பதாக எக்ஞஜத்தின் பெருமையும் பிராம்மணனின் பெருமை யும் திரும்ப திரும்பச் சொல்வானேன் என்று கேட்கலாம். அப்படி அல்ல. தர்மம் என்பது மேட்டுமடை. அதற்கு அடைத்து ஏற்றித்தான் பாய்ச்சவேணும். நாம் எவ்வளவு திரும்பச் சொன்னாலும் வெகு சுலபமாக இதரர்கள் கலைத்து விடுவார்கள். அக்நி ஹோத்ரத்தையோ யாகங்களையோ எவர்கள் பேதப்படுத்தி தடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வெகு சீக்ரத்தில் சிரமம் ஏற்படத்தான் அப்பேர்பட்ட புத்தி. கோலை எடுத்துக் கொண்டு மாடுகள் பயிர்களில் மேயாதபடி இடையர்கள் காப்பது போல் தேவதைகள் மனுஷ்யர்களைக் காப்பது இல்லை. न देवायष्टि मादाय रक्षन्तिपशुपालवत् என்றும், குறைவு ஏற்படவேண்டும் என்பவர்களுக்கு बुद्धिं तस्यापकर्षन्ति सः अवाचीनानि पश्यति புத்தியை எடுத்துவிட்டால் கீழ்தரமான கார்யங்களில் பிரவேசிக்கிறான். அதாவது தர்மத்திற்கு மாறாக. அதற்கு தகுந்த பலன்தான் பலன்தான் வேறுபடுமோ.

बालो युवावा वृद्धश्च यत्करोति शुभाशुभम् ।
तस्यां तस्यां अवस्थायां भुंते जन्मनि जन्मनि ॥

ஸகல தேவர்களும் ஹவிர்பாகம் பெற வரவும், இப்படியாக அவபிருத மும் நிறைவேறியது. இந்த த்ரிதர் என்ன மற்றும் மஹான்களுக்கு தவத்தால் அடையக் கூடாதது மூவுலகிலும் இல்லை.

ना प्राप्यं तपसः किंचित् त्रैलोक्येऽपि परंतप

பால்யத்திலோ, யுவாவாய் இருக்கும்போதோ, வார்த்திக்யத்திலோ நல்லதோ கெட்டதோ எது செய்யப்பட்டதோ அந்த அந்த அவஸ்தையில் ஒன்றுக்கு நூருக நுபவிக்கிருன் (நூறு என்ருல் அநேகம்) शतं ससस्रं अयुत्रं सर्वं अक्षय्य वाचकं ஒருவனும் ஏவாமல் இருந்தபோதிலும் அந்த அந்த ருதுக்களில் பூவும் பிஞ்சும் கனிகளும் நாம் காண்பதுபோல் துளிகூட மாருமல் வந்து அடையவே செய்யும். இது கர்மபூமி அல்லவா. சுகிருதம் துஷ்கிருதம் என்ற விதைக்கு சோடை கிடையாது, (சோடை என்பது அவரை துவரைதான்) கண்டிப்பாக பலனை கொடுத்தே ஆகும். ஒருவன் வாஸ்தவமாக, கூர்மையாக, இது கர்மபூமி என்று கவனித்து பார்த்தானே ஆகில் தவறு செய்ய, பாபம் செய்ய முற்படுவானு அல்லது ஸஹவாஸதோஷத்தால் செய்தாலும் பிற்பட்டு மனமும் தவிக்கும். குறைத்துக்கொள்ளவே முற்படுவான். ஆக கிரதுக்கள் அவசியம் அதன் பெருமையை கவனிக்குமிடத்து நித்யம் என்றும் அதாவது மூச்சு உள்ளவரை செய்தே தீரவேண்டும். செய்யாவிடில் ப்ரத்யவாயம் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வதர்மத்தை நிலைநிறுத்தவே கீதை பிறந்தது. ஸ்வதர்மமானது குணமில்லாமல் இருந்தாலும் நன்ருக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பரதர்மத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது. அப்பேர்ப்பட்ட அக்னி ஹோத்ராதி யாகங்கள், நம் விகநஸாசார்யாரும், நம் கிரஹ்ய சூத்ரத்தில் சொல்லியிருக்கிருர். வேறு மஹரிஷிகள் சொன்னதை நாம் செய்யவில்லை. நம் ஆசார்யன் விதித்ததற்கு என்ன ஆக்ஷேபம் சொல்லமுடியும்? இதற்குமுன் இருந்த மஹநீயர்களும் செய்தும் இருக்கிருர்கள். இதர சூத்ரங்களை காட்டிலும் நம் சூத்திரத்திற்கு பலவாருக ஏற்றம் இருப்பது பற்றி அடியேனிடம் ஸ்ரீ வெ. அக்னி ஹோத்ரம் ராமானுஜ தாத்தாச்சார்யஸ்வாமி சொல்வது உண்டு.

अग्नौ नित्यहामान्ते विष्णोर्नित्यार्चा सर्वदेवार्चा भवति ।

.............................होमान्ते अर्चयति ॥

...................भगवन्तं श्रीमन्नारायणं अर्चयेत् ।

ஹோமம் என்ற பதம் ராமாயண பாரத பாகவத்திலோ வந்தால் அது நித்யமான அக்னி ஹோத்ரமே இது ஸம்சயமற்ற விஷயம். கிருஹத்தில் செய்யவேண்டிய அக்னிஹோத்ரத்தை

முன் காலத்தில் பிரும்மதேவரும் மற்ற தேவர்களும் ரிஷிக் கூட்டங்களும் இவ்வுலகில் செய்த யாகத்தாலும் தவத்தாலும் பரிசுத்தி பெற்று பிரும்மலோகத்தை அடைந்து இருக்கிருர்கள். (ஆக நம் போன்ற ஜீவகோடிகளிலிருந்துதான் ஸகலரும் வணங்கும்படியான ஆதிபத்யங்களும்)

செய்து முடித்துக்கொண்டுதான் வீட்டில் ஆகாதனமோ அல்லது தேவாலயத்திலோ ஆராதனம் தொடங்க வேண்டியது. அப்படி செய்யும் நித்யகர்மாவில் (அக்நி ஹோத்ரத்தில் பிரயோகத்தில்) ந்யூநாதிரக்த ஏற்பட்டால் குறைவு அதிகம் விஷ்ணு பூஜையினுலேயே ஸம்பூர்ணமாகிவிடுகிறது என்று எள்ளளவு கூட சந்தேகமில்லாமல் ஸூத்ரவாக்யம் மேலும், பூர்வர்கள் பிரதி வருஷமும் வஸந்தரிதுவில் அக்நிஷ்டோமம் செய்து வஸந்த யாஜி என பட்டம் பெற்ற ஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதரும், சுமார் 2500 வருஷங்களுக்கு முன்பு நரஸிம்ஹ வாஜபேய யாஜி இவர்களாலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு இருக்கிறது சுமார் 300 வருஷங்களுக்கு முன்பு கும்பகோணம் தாலுக்கா வேப்பத்தூர் + பாகவதபுரம் என்ற ஊருக்கு இடையில் உன்னதபுரம் என்ற சிறு கிராமம் இருந்ததாகவும், (தற்பொழுது ஒரு லிங்கம் அதைச் சுற்றி தடல்) அதில் நம்மவர் கிருஷ்ண யஜ்வாஸோமயாகம் செய்து தன் கையாலேயே ஸோம ப்ரயோக க்லுப்தி என்ற ஓலை சுவடியையும் எழுதி காலகதி அடைந்தார். அவருக்கு ஸந்ததி இல்லாத காரணத்தாலோ அல்லது வேறு காரணத்தாலோ அதை நன்கு காப்பவர் இல்லாமல் சிதிலமாக இருப்பதுகண்டு கோதாவரி சமீபம் ஒருவர் இதை தன் ஊருக்கு எடுத்துப்போய் தெலுங்கில் மொழிபெயர்த்திருந்தமையால் அடியேனுக்கு திருப்பதி மஹான் ஆகுலமன்னுடு ஸ்வாமி பரமகிருபையோடு வாங்கி உடனடியாக வேண்டிய ஸப்ஜெட் ஆதானம்; பாவமானேஷ்டி, அக்நி ஹோத்ரம், பிரகிருதி இஷ்டி, மந்திரபாகங்களை கிரந்த லிபியில் மொழிபெயர்த்து உதவியபடியால் இன்றுவரை நடைபெற்று வருகிறது நம் சமூகத்தில் ஒரு பெரியவரை இதுபற்றி கேட்டேன். அவர் இதெல்லாம் நமக்குத் தேவையில்லை ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைப் படி போதும் என்ருர். அவர் பெரியவராயிற்றே என்று தாழ்ந்த குரலில் நம் ஆசார்யன் விதித்தாயிற்றே நித்யம் என்றும் ஸம்ஸ்காரங்கள் அவசியமில்லையா என்றேன். 40வது ஸம்ஸ்காரமாவது ஆபஸ்தம்பர் போதாயனர் இவாள் சொல்லியதுபோல் நம் ஆசார்யனும் சொன்னரே தவிர ஏதும் இல்லை என்ருர். இப்படியெல்லாம் சொன்னல் எந்த வைதீக கர்மா நடக்கும். மேலும், நம் ஸூத்ரம் பிற்பட்டு ஏற்பட்டது என்ற சொல்லுக்கு இடமாகும்.

इह प्रजापतिः पूर्वं देवाः सर्षिगणास्तथा ।
इष्टेन तपसा पूताः ब्रह्मलोकमुपाश्रिताः ॥

ஆக அக்நி இல்லாமல் ஒரு கார்யமும் நடவாது. பஞ்ச பஞ்ச உஷத் காலத்தில் இருந்துதான் ஆன்ஹிகங்கள் ஆரம்பமாகின்றன.

இதுவரை நம் ஸூத்ரம் ஆதி என்றும் சுத்த வைதிகம் என்றும் (வேதத்தையே தழுவியது) என்று வாதாடுவது அர்த்தமற்றதாகிவிடும். நம் மதிப்பை நாமே குறைத்துக் கொள்வதுபோல் ஆகும். இதரர்கள் தற்பொழுது நம் சமூகத்தைப்பற்றி ஏதோ குறைவாகப் பேசியும் பத்திரிகைமூலம் வெளியிடுவதாகவும் கேள்வி. போதாக்குறைக்கு பிரத்யக்ஷ பசுவில் மூலைக்கு ஒருவராக ஆக்ஷேபங்கள். இதற்கு நம் ஸூத்ரத்திலேயே ஆதாரம் என வேறு சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள் என்ன விபரீதம் ?

सर्वं संक्षिप्य से लोके नरैः पण्डितमानिभिः

இந்த கலியில் பெரும்பாலும் பண்டிதன் எனப் பெயர் பூண்டு சகலத்தையும் குறைப்பதே நோக்கத்தோடு இருப்பார்கள் என்பது நன்கு தர்மத்தை அனுஷ்டித்தால் சூரனும் தீர்க்காயுள் உள்ளவனும் பண்டிதனுகவும் ஆரோக்யத்தோடும் பகவானுக்கு பிரியனுகவும் ஆகலாம்.

ஸ்ரீ:

உலகில் சந்தோஷத்திற்குக் காரணங்களான அநேகங்களில் மிக உயர்ந்தது கைநஷ்டமான பொருள் திரும்பக் கிடைப்பதே. வேதமும் அஷ். 1, பிர. 3, பஞ். 6. அவன் தன் வசமின்றி மிக உச்சஸ்வரத்தில் சப்தம்போடுவான். இதை ஒட்டியே ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலும் பாலகாண்டம் தசரதர் விஸ்வாமித்ரரை எதிர்கொண்டு அழைக்கும் சமயம் சிலாகித்து பேசுகையில் தங்கள் வரவானது ......प्रणष्टस्य यथा लाभो...... तथैवागमनं मन्ये

அப்படி நம் ஸமூஹத்தில் வெகுநாட்களாக மறைந்து இருந்த ச்ரௌத தர்மமானது ஸ்ரீ உ. வெ. திருக்குடந்தை அக்நிஹோத்ரம் ராமானுஜ தாத்தாச்சார்ய ஸ்வாமியின் மிக்க பிரயாசையினுல் திரும்பக்கிடைத்து இன்றுவரை நடந்துவருவது பற்றி நம் ஸமூஹம் பூராவும் வேதமே மூர்த்திகரித்து இருக்கிற ஷை ஸ்வாமிக்கு கிருதஞ்தயை செலுத்தி மங்களத்தை அடைவோமாக. அவாள் செய்த ச்ரௌத, தர்ம அங்குரார்பணமானது இனி விருக்ஷமாகி ஓங்கி பூவும், காயும், கனிகளுமாக ஆகி நமக்கு பரமக்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சுபம். உ. கி. வ. யஜ்வா.

இதற்கு எதிரிடையாக இருந்தால் பலனும் வேறுதான்.

ये च दीर्घायुषश्शूराः पण्डिताः भोगिनस्तथा ।

नीरोगाः रूपसंपन्नाः तैः धर्मः सुकृतःपुरा ॥

பிற்பட்டு தெய்வங்களை நொந்துகொள்வதில் பிரயோஜனமில்லை. அடுத்த வீட்டுக்காரனைப்பற்றி (7 மாடி என்று) அஸூயைப் படுவதும் தேவதைகளை குறைத்துப் பேசுவதும் கூடாது. दैवतान्यपि मान्य हि पुरुषेण विशेषतः தேவதைகளை பெருமைப் படுத்தவேண்டும். பாழும் தெய்வமே எனச் சொல்வது கூடாது. அது தன் குற்றத்தினுல் வந்தது என அறிகிறது இல்லை. (ஆதாரத்தோடுதான் சொல்கிறேன்.)

स तदात्मापराधेन संप्राप्तो व्यसनं महत् ।

सेन्द्रान् गर्हयते देवात् नात्मानञ्च कथञ्चन ॥

மஹத்தான வியஸனமானது தன்னுடைய அசுபமான முன் கர்மாவினுல்தான். மேலும்,

यथामृत्पिण्डतः कर्ता कुरुते यद्यदिच्छति ।

एवं आत्मकृतं कर्म मानवः प्रतिपद्यते ॥

அவன் அவன் விரும்பி செய்துகொண்ட கர்மாவே! குலாலன் தன் யோக க்ஷேமத்தை உத்தேசித்து வீட்டிற்கு உபயோகமானவைகளைப் போட்டு விற்று நல்ல வழியில் பணம் சம்பாதிக்கிருன். மற்றொருவன் உடைப்பதற்கே என தெரிந்தும் தெய்வ பிம்பங்களை செய்து சுட்டு விற்று கடைத் தெருவில் நடமாட முடியாதபடி அவ்வளவு பாபத்திற்கும் மூலகாரணமாக

एवं च नूर्णां वर्णानां आश्रमाणां च पार्थिव ।

विपरीतं वर्तमानाः म्लेछाजायन्ति अबुद्धयः........॥

வர்ணங்களுக்கும் ஆச்ரமங்களுக்கும் விரோதமாக இருந்து கொண்டு கர்மாக்களை செய்பவர்கள் மிலேச்சர்களாக பிறந்து பிற்பட்டு நரகங்களை அனுபவித்து சாச்வதமாய் திர்யக்யோனி களில் விழுகிருர்கள். இப்படிக்கெல்லாம் மாறுதலாக செய்தால்

படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கும்போதே அவரைத்தான் உபாஸிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

सायं प्रातर्मनुष्याणां अशनं वेद निर्मितम् । என்று இரண்டு வேளை தவிர இடையில் ஆஹாரம் சொல்லப்படவில்லை.

அசுரராஜனுக்கு வருண பாசத்தில் ஒவ்வொரு கட்டுகளும் தளர்கின்றன. நித்யம் என்பது செய்தே தீரவேண்டியது உதாரணமாக ஜனனமரண ஆசௌசத்திலும் விடப்படாது விடியற்காலம் எழுந்து ஸ்னானம் செய்து வஸ்திரத்தை பிழிந்து सप्तवाताहृतं वस्त्रं शुष्कप्राय समीरित என்று சொல்லப்பட்டபடி உதறி உடுத்து புண்ட்ரம் தரித்து ஸந்தியை உபாஸித்து தீர்த்தத்தோடு அக்னி சாலையில் நுழைந்து ஹோமங்களை முடித்து வெளியில் வந்தவுடன் அசுசி ஆகிறான். இவ்வளவு பெருமை நித்ய கர்மாவிற்கு பாக்கியான பிரும்ம யக்யபோ பாராயணங்களோ கூடாது. நித்யம் என்பது பகவானுடைய ஆக்ஞை. आज्ञाच्छेदी मम द्रोही என்று கீதையில் ஸ்பஷ்டமாக. என்னுடைய உத்தரவை மீறுகிறவன் எனக்கு துரோஹி; மேலும் நான் எது சொல்வேனோ அதை அப்படியே செய்தல் வேண்டும். உன் தர்க்கம், குதர்கம் இவைகளை விட்டு ஜடன் போலவும் குருடன் போலவும் சங்கைப்படாமல் செய்.

जिज्ञासानतु कर्तव्या धर्मस्य परितर्कणात् ।
अन्धो जट इवा शङ्की यत्ब्रवीमि तदाचर ॥

ஆசார்யன் என்பவர் ஸாக்ஷாத் பகவானே. எது வந்தால் நமக்கென்ன ? இட்ட கட்டளையை நாம் செய்வோம். தேவ விமானம் வருகிறதா என்று கழுத்தை ஒடித்துக்கொண்டு ஆகாசத்தை பார்க்கவேண்டாம். அல்லது நரகம்தான் கிட்டட்டும். யார் யார் எதற்கு சக்தியோ அவர்கள் கர்மாவை செய்தே தீரவேண்டும் ஆனால் முன்பு எல்லோரும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு யார் எதற்கு (சக்தியோ) என்ற சொல்லுக்கு முரண்படாதபடிக்கு (ஹரதத்தவியாக்) சக்தி என்பது பணத்தில் குறைந்தவன் என்பது அல்ல. விவாஹம் ஆகி பத்நி இல்லாதவன், பிரும்மசாரி, மூத்தவன் அல்லது பிதா அனுஹிதாக்நியாக இருப்பதுபற்றின விஷயமே தவிர வேறில்லை. (சக்தி அதிகாரம்) வைதிகர் அரசாங்கத்தில் உத்யோகம். எப்போதும் காலதாமதம்தான். ராஜா காரணம் கேட்டார்: காயத்ரி 1008 செய்தாக வேண்டும் கடமையும் க்ஷேமகரமும் மன்னிக்கணும். அந்த க்ஷேமகரமான காயத்ரியை எனக்கும்

सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः, ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायम् ।
என்ற ச்ருதி, ஸ்மிருதி, வாக்யத்தை மூட்டை கட்டி தூர வைத்து விட்டபோதிலும் ஸ்னானம் செய்து அந்த அக்னியில் கொஞ்சம் அக்ஷதையை சேர்த்துவிட்டு மேற்படியை (கிருஷ்ண வர்ணத்தைக் கலக்காமல்) உபயோகித்தால் தர்மம் நிறைந்தவன் என்று பெரியோர்

சொல்லும் என. வைதிகர் திடுக்கிட்டார். க்ஷணம் யோஜித்தார், உடனே மஹராஜ் 2 நிமிஷம் அவகாசம். ப்யூனே கூப்பிட்டு இந்த ராஜாவை கழுத்தை பிடித்து நெட்டித்தள்ளு என ப்யூன் தயங்கவும் ராஜா மீசை படபடக்க என்னுடைய உத்திரவை செய்யப் ப்யூன் தயங்குகிறார். இதையே தாங்கள் உத்தரவிட்டால் காரியம் சபலமாவதுபோல்தான். யார் யார் சொல்ல அல்லது, ஜபிக்க அதிகாரமோ அவர்கள் செய்தால்தான் பலனும், காயத்ரி யும் அதுபோல, பணம் குறைந்தவனாய் இருந்தால் நான் கொஞ்சம் ஒரு டிகிரி மேலே பேசுவதாக எண்ணப்படாது தர்ம சாஸ்த்ரங்கள் அப்படி யிருப்பதால் ஒருவித கிரியையும் இல்லாத சிரியாபிஜுஷ்டர்களிடத்தில் யாகத்திற்கு என வேண்டிய அளவு எடுத்து வரலாம். நாளை தர்மராஜா சபையில் விசாரணை வந்தால் நிர்பயமாக பேசலாம். சௌர்யதோஷமாக கருதப்படாது (திருட்டாக) அதோடு இல்லாமல் சபாஷ் என்று தட்டிக்கொடுப்பார்கள். இது கலி விபரீதமாகிவிடும். மேலே கவனிப்போம்.

यज्ञशोलानां धनं न हार्यं அப்படியேதான் देवस्व मेव च அக்னி ஹோத்ராதி யாகங்கள் பண்ணுகிறவர்களுடையவும் கோயில்கள் சொத்திலும் ராஜாக்கள் கிட்ட நெருங்கமாட்டார்கள். அது பொசுக்கிவிடும். திருடர்கள் ஒருவித கர்மாவும் செய்யாதவர்கள் இவர்களிடத்தில் அதிகாரத்தை செலுத்தி வந்தார்கள். दस्यूनां निष्क्रियाणां च क्षत्रियोहर्तुमर्हति தார்மிகனை ராஜாவானவன் தன் தேசத்தில் அத்யயநம் செய்யாதவர்கள் அக்னிஹோத்ரம் செய்யாதவர்கள் இவர்களை ராஜாங்கத்தில் சம்பளமில்லாமல் வேலை செய்யவும் அல்லது வரிகளை ஜாஸ்தியாக போடவும் செய்தல் வேண்டும்.

अश्रोत्रियाः सर्व एते सर्वे च अनाहिताग्नयः ।
तान् सर्वान् धार्मिको राजा बलिं विष्टिंच कारयेत् ॥

பலிம், கரதாநம்; விஷ்டிம், வேதநம்விநா ராஜஸேவாம். அடியேன் சொல்லவில்லை, பாருங்கள் லோகத்தின் க்ஷேம லாபங்கள் இவன் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இவ்வளவையும் விட்டு விட்டு எங்கேயோ பல ஆயிரம் மைல் களுக்கு அப்பால் உள்ள விஷயத்தை தெரிந்துகொள்வதில்

கள் கொஞ்சம் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஹோமம் செய்யாமல் உண்பது பாபத்தையே உண்பதுபோல்தான், ஹோமத்தின் மேன்மை பற்றி வஸிஷ்டரும்त्रिवित्तपूर्णां पृथिवीं योददाति स सागरां । तस्यायं अग्निहोत्रस्य कलां नार्हति षोडशीं ॥

ஸ்ரீ:

யாகத்தின் தனி சிறப்பு இதழ்

एता असदन्त्सुकृतस्य लोके ता विष्णो पाहि
पाहियज्ञं पाहियज्ञपतिं पाहि मां यज्ञनियम् ।

எங்கும் முகமலர்ச்சி உத்க்ரோதம் குர்வதே ஆரவாரம் சந்தோஷம் மேலிட்ட கலஹம். புரோடாசம் உத்தேசித்தும் மற்றும் நெல் வண்டியில் இருந்து கார்ஹபத்யம் மேல்புறம் இறங்குகிறது. அப்பா வெடி வாங்கிண்டு வந்துட்டா எல்லாம் எனக்குத்தான் என்ற குழந்தைகள் ரீதியிலேயே தேவதைகளும் ஹவிஷ் க்ருதேஹி, ஹவிஷ்க்ருதேஹி, ஹவிஷ்க்ருதேஹி. அத்வர்யு முறத்தின்மேல் அக்நிஹோத்ரஹவணி மூலம் இந்த்ராய ஜுஷ்டம் நிர்வபாமி. ஸோமாய ஜுஷ்டம். அக்நிஷோமாப்யாம். சப்தம் அடங்கி விடுகிறது. இன்ன தேவதைக்கு என பிரித்து வைத்தல் நிர்வாபம் என்பது. யஞ்யத்தில் தம் தம் பாகங்களைப் பெற தேவதைகள் படுகிறபாடு. இப்படி இருக்க பூர்வமீமாம்ஸா சாஸ்த்ரகாரர்கள் சிலர் மதம் தேவதைகளுக்கு உடம்புகள் இல்லை. இந்த்ராய ஸோமாய அக்நயே என்ற நாலாம் வேற்றுமையோடு கூடின சொற்களே. வேறு சிலர் பகலை தேவதைகளாயும் இருட்டை அசுரர்களாயும் இரண்டினுடைய சேர்க்கையை தேவாசுர யுத்தமாயும் வேறு சிலர் ஒரே போடாக கடவுள் இல்லை. இல்லவே இல்லை. அது போகட்டும் மேலே கவனிப்போம். யஞ்ய சத்ருக்கள் வெகுண்டார்கள். அடி பிடி கொளுத்துங்கள். சுருக்சுருவம் யஞ்ய பாத்திரங்களை எறியுங்கள். யஷ்டா அத்வர்யு இவர்கள்தாம் மூலகாரணம். வேண்டாம் யஷ்டா சுத்த ஏகாதசி கண்கள் பஞ்சடைந்தவன். அத்வர்யு புஷ்டியான அங்கம். இந்த 18 பேர்களையும் ஆட்டி வைப்பவன் மேலும் கர்வி தேவதைகளை அழை என்று நம் ஆணையின்பேரில் தானே (ருக் வேதிகள்) வந்த தேவதைகளை ஸ்தோத்ரம் உம் (ஸாம வேதிகள்) ஆகையால் யஜுர் வேதமே அங்கி. மற்றதுகள் அங்கம் என எண்ணமுள்ளவன். பம்பரம்போல் சுழல்கிறான் ராக்ஷஸர்களான நாம் எலி ரூபத்தில் வந்து நெய் வாசனைக்காக கரண்டி விடுவோம் என மேதாவியான அத்வர்யு வெந்நீரையும் சீயக்காய் தூளையும் கலக்கி அப்பி வைத்திருக்கிறான். ஸாக்ஷாத் சத்ரு இவனே. அந்த இடத்திலேயும் ந து ராக்ஷஸ சேஷ்டித: என்ற ஸாது. ஹே பிரபோ! கோபத்துக்கு வசப்பட்டு இருக்கிறீர்கள். சமதமாதி குணங்கள்தான் எல்லோரையும் விளங்க செய்கின்றன. இந்த பத்து பேர்களும் தர்மத்தை புறக்கணிப்பவர்கள்.

मत्तः प्रमत्तः उन्मत्तः श्रान्तः क्रुद्धो बुभुक्षितः
त्वरमाणश्च लुब्धश्च भीरुः कामीच ते दश ।

நாம் ஸ்வாதந்த்ரியம் அற்றவர்கள். திட்டங்கள் நிறைவேற கவனியுங்கள். புருஷனுடைய கிரியாபலமானது பராதீனமாக இல்லாவிடில் அவர் அவர்கள் விரும்பியபடி காமங்களை அடைவார்கள்.

योयं इच्छेद्यं यज्ञा कामं स तं कामं समाप्नुयात् ।
यदिस्यान्न पराधीनं पुरुषस्य क्रियाफलम् ॥

''புரியவில்லையா मानुषं तु क्रियामात्रं दैवात् संभवते फलम् பயிர்களை நடலாம், தண்ணீரை கட்டலாம், களை பிடுங்கலாம், அதற்கு கதிர் பிடிக்கும்படி செய்வது ஸர்வேச்வரனுடையது. இதைத் தான் பராதீனம் என்றேன். அவர்களோ நாராயணனையே பரகதியாக உடையவர்கள். குழந்தாய்! உனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. சமம் தமம் என்ற மஹரிஷிகளே அக்நிஹோத்ரத்தில் தமக்கு பாகம் ஏற்பட வேண்டி பசுக்கள் மேயும் புல்கள்மீது மிக லேசாக விஷப்பொடிகளை இது ஸாஹஸமல்லவா. அங்கி ரஸோாவை, ஸத்ரமாஸத என்ற அனுவாகத்தைக் கவனி. ஸ்வாமின் அது வேறு விஷயம். நமக்குத்தான் பாகம் எதேஷ்ட மாகவும், அசைக்க முடியாத சாக்ஷிகளும் தேசத்தில் உள்ள அரண்மனையில் உள்ள ஸாரமான வஸ்துக்களை எல்லாம் திரட்டி என் குழந்தைகள் 14 வருஷம் கஷ்டப்படாமல் இருக்கவேண்டி பர்வணீவ ஆஹிதாக்நிநா. தீக்ஷிதர்கள் ஸாரமான அரிசியை எடுத்துக்கொண்டு உமி, தவிடு, நொய் நொறுக்கு ரக்ஷஸாம் பாகதேயம் என இந்த கைகேயி ஒரு ஸாக்ஷியே போதும். தர்ம சாஸ்த்ரகாரர்களும்

क्षुतं कीटावपन्नंच यच्चोच्छिष्टाचितं भवेत् ॥
सक्लेशमवदूतञ्च रुदितोपहतंच यत्
श्वभिः संसृष्टमन्नंच भागोसौ रक्षसामिहं

தும்பினது எச்சல் தெரித்தது, புழு ஸம்பந்தம், மயிர், நிந்திக்கப்பட்டது கண்ணீரால் கெடுக்கப்பட்டது நாயால் பார்த்தது. (தொடப்பட்டது) இவ்விதமான அன்னமும், ஸ்வாமி தேசிகனும் பின்வாங்கவில்லை. கறுகினது காந்தல் யாதயாமம் நூல் நூற்றது இன்னும், பெரும்பாலும் யார் ஆச்ரம தர்மத்தோடு கர்மாக்களை அடேயப்பா குட்ஸில் ஏற்றலாம் நம் பாகத்தை. அசுர ராக்ஷஸர்களை கூப்பிடட்டுமா என்றால் அழுகிற குழந்தை கூட வாயை மூடிவிடும். (பிருகுபத்நி புலோமா, ராக்ஷஸ னும்புலோமா என்பவன்) உலகிலும் ஸகலரும் தூற்றும்படி ஜன்மாவும் நமக்கும் அத்யயநம் அக்நிஹோத்ராதிகள் உண்டு. அந்த ரீதியில் மேன்மை அடையவேண்டி இருக்க, இதோ அத்வர்யு கதறுகிறான், கவனியுங்கள். एताअसदन्......यज्ञनियम्

ஹே விஷ்ணோ! இந்த ஸ்ருக், ஸ்ருவர்திகளோ உலக நலனுக்கே ஏற்பட்டவைகள். அவைகளையும் எக்னுத்தையும் யஷ்டாவையும் அத்வர்யுவான அடியேனையும் காப்பாற்றுங்கள். நிஷ்காரணமாக, பிறரை ஹிம்ஸிக்க, அவர்கள் கண்ணீரை சிந்தினால் அது தீயாக ஆகி ஹிம்ஸை செய்தவனையோ அல்லது புத்ரன், பௌத்ரன், கொள்ளுப்பேரன் தலையில் கண்டிப்பாக

यदि नात्मनि पुत्रेषु नचेत् पौत्रेषु नप्तृषु ॥

ஹநுமான் ஸீதாபிராட்டியின் சோகத்தால் ஏற்பட்ட கண்ணீ ராகிய தீயை கொண்டேதான் லங்காதஹநம். நாமும் துர் குணங்களை விட்டு வேதம் வகுத்த பாதையிலேயே கர்மாக்களை செய்ய திரண்டு வாரீர்! சுபம்.

அக்கரையும் (ஸம்ஹிதை காண்டம் 2 பி 3. பஞ். 3 அவன் வீட்டு குதிரில் நெல் அபரிமிதமாக இருக்கிறது. ஆகையால் விருதாஜல்பம்) ஸ்வதர்மம் என்பது விடியற்காலம் எழுந்தது முதற்கொண்டு இரவு படுக்கும் வரை எந்த காலங்களில் எது அனுஷ்டிக்கணும் என்பதுதான். நம் ஆசார்யன் விதித்தது. இதெல்லாம் பார்த்தால் தர்மங்களை தெரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதுதான் மருந்து என்று சிலர் பேசுவர். அதுவும் தப்பு अविद्यः पुरुषः शोच्यः। शोच्यं मैथुनं अप्रजं ॥ வித்தையில்லாத புருஷன் துக்கிக்கத் தகுந்தவன் ज्ञानस्य लाभं परमं वदन्ति ॥ உத்தமமான லாபம் ஞானமே. நேத்ரம் இல்லாதவன் எப்படி மார்க்கத்தில் சிரமப்படுவனோ அதேபோல்தான் உலகில் ஞானமில்லாதவனும்

नेत्र हीनो यथाह्येकः कृच्छ्राणि लभतेऽध्वनि ।
ज्ञानहीनः तथा लोके तस्मात् ज्ञानविदोऽधिकाः ॥

ஆகையால்தான் தர்மம் தெரிந்தவன் மேம்பட்டவன். தர்மங்களை தெரிந்தே ஆகவேண்டும். ஏனெனில் நாம் அனுஷ்டிக்க முடியாவிடினும் இவ்வளவு பர்யந்தம் இருக்கே என்று நினைத்து தாபப்பட ஹேது உண்டு. பெரும்பாலும் வெளியிட்டுச் சொல்வதினாலேயும் அனுதாபப்படுவதினாலேயும் ஓரளவு பாபமானது குறைகிறது.

ख्यापनेन अनुतापेन प्रायः पापं विनश्यति ।
तस्मात् संकीर्तयेत् पापं नित्यं धर्मं च गूहयेत् ॥

தர்மத்தை மறை, பாபத்தைச் சொல்லு. சொன்னால் போச்சு என்பார்கள். காலம் சரியில்லை என்றால் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொண்டதுபோல்தான். கூட்டைக் கட்டும் பூச்சி யானது நித்யம் நூல்களால் தன்னையும் சேர்த்து கட்டிக் கொள்வதுபோல் இருக்கக்கூடாது பகவான் மிக்க கருணை கொண்டு நமக்கு நல்ல ரீதியில் கரணகளேபரங்களை கொடுத்தும் புத்தியும் சக்தியும் ப்ரயோகத்தையும் (முன்பு ப்ரயோகம் இல்லை தற்பொழுது அந்த கஷ்டத்தை ஸ்வாமி நீக்கிவிட்டார்) பண்ணி வைக்க திருக்குடந்தை தாத்தாச்சார் ஸவாமியையும் கொடுத்தும்

பணத்தால் நிறைந்ததும் சமுத்ரங்களுடன் கூடியதுமாகிய இப்பூமியை மூன்று தடவை தானம் செய்தவனின் புண்யம் 1 வேளை மாலை அக்நி ஹோத்ரத்தின் 16 ல் 1 பங்குக்குகூட சமமாவது இல்லை. (அங்கிரஸ்கள்) பூ: புவ: ஸுவ: என்ற வ்யாகிருதிகள் ஸ்வதா ஸ்வாஹா நம: வஷட் என்ற இந்த சப்தங்கள் எவன் வீட்டில் எப்பொழுதும் உச்சரிக்கப்படுகின்றதோ அவன் பிரும்மலோகத்தில் இருப்பவனே

வெறுமனே இருந்தால் யார்மேல் தப்பு. (அந்த ஸ்வாமியிடம் அடியேனுக்கு பக்தி அதிகம் அதனால் சொன்ன விஷயம்) ஏன் ச்ரௌத பிரயோகம் தெரிந்தவர்கள் வேறு யாராவது இருந்தால் நடத்தட்டும் மிகச் சந்தோஷம்தான். நம் கண்ணை நாமே குத்திக்கொண்டதுபோல் இருக்கக்கூடாது. यथा कर्कटकी गर्भं आधत्ते मृत्युमात्मनः ஏன் நண்டு கர்ப்பம் தரிக்கிறது என்றால் மாண்டுபோவதற்குத்தான். வயிற்றைப் பிளந்துகொண்டுதான் குஞ்சுகள் வெளிவரும். कर्कस्य ना शहेतुः गर्भ एवेति प्रसिद्ध इது பிரஸித்தமானது. ஆக நாம் நித்யகர்மாவை செய்தே தீர வேண்டும். விடக்கூடாது.

तदिदं वेदवचनं कुरुकर्म त्यजेतिय । कर्म कुरु मा दिवा स्वसीः ॥

கர்மாவை செய்யவும் வேணும், பல த்யாகமும் செய்யவேணும். மேலும் कृपणाः फलहेतवः என்று பலத்தில் ஆசைப்படுகின்றவன் அற்பன். दमत्यागोऽप्रमादश्च एतेषु अमृतं आहितं சமதமாதி குணங்கள், கர்மபல த்யாகம், தவறுதல் இல்லாமை, இதுகளில் மோக்ஷமானது வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த கர்மாவானது பயனில் விருப்பம் முதலிய கல்மஷமில்லாத (இதை கல்மஷம் என்றே பேசுவதை கவனிக்க) இந்த கேவல தவமானது (ஆசை யில்லாத) வளர்வதாயினும் மிக அதிகம் வளர்வதாக ஆகிறது. முந்திய ஸஹோதரர்கள் இருவர் கேட்டதென்ன, நடந்ததோ விபரீதமே விபீஷணஸ்வாமியோ பகவத்பிரீதியேதான் நமக்கு பிரயோஜனம், ஸர்வேச்வரன் தன்னையே கொடுத்துவிட்டான். (ஸ்ரீ ரங்கனுதனை) எதுவும் பகவத் பிரீத்யர்தமாக பண்ணினால் தான் கர்மாவும் வீர்யவத்தாக ஆகும்.

निष्कल्मषं तपस्त्वेतत् केवलं परिचक्षते ।
एतत् समृद्धं अपि ऋद्धं तपोभवति केवलम् ॥

வேத வித்துக்கள் தவத்தால் அமிருதமயமான பரமாத்மாவை அடைகிறார்கள். எவன் அக்நி கார்யம் இல்லாமலும் வேதத்தை

आद्याः व्याहृतयः तिस्रः स्वधास्वाहा नमोवषट् ।
यस्यै ते वेश्मनि सदा ब्रह्मलोकस्य एवसः ॥

எல்லாம் ஸாத்யம்தான். ஆனால் மிக கவனிக்க வேண்டியது

सोपथं निकृतिस्तेयं परिवादोह्यसूयिता ।
परोपघातो हिंसाच पैशुन्यं अनृतं तथा ।
एतानि सेवते यस्तु तपस्तस्य मितायते ॥

அத்யயநம் செய்யாமலும் கண்டவிடத்தில் உண்பவனும் ப்ரதிக்ரகத்திலேயே நோக்கு உள்ளவனும் இருப்பவனே ப்ரும்ம தூஷகன் என்கிறார்கள். இது இளப்பம் அல்லவா? ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலும் ஜடாயுவின் ப்ரகரணத்தில் ஸ்ரீராமன் வாக்கால் ஆஹிதாக்நிகளுக்கு எந்த திரும்பி வராததான லோகம் உண்டோ அந்த லோகத்தை நீ என்னுடைய ஆஞ்யையால் அடை, என்று நிஸ்ஸந்தேஹமாக, புநரா விருத்தி இல்லை என்பது தெளிவா கிறது. மேலும், आहिताग्नियति ऊर्ध्वं सपत्नीकं सव्रान् धवं என்றும் நம்மாத்துக் குழந்தைகள்கூட ஹோமசமயத்தில் ஏதாவது ஒரு சமித்தோ, உமி, வறளி, அல்லது புஷ்பங்களையோ சமயத்தில் கொடுத்தால் அது அக்நிஹோத்ரத்திற்கு சிச்ருஷை பண்ணினது போல் ஆகிறது, மேலும் உத்தமகதிக்கும்கொண்டு சேர்த்து விடும்.

यथोक्तं अग्निहोत्राणां शुश्रूषन्तिचयेद्विजाः ।

तैः दत्तं सुहुतं चेष्टं दत्तं अध्यापितं भवेत् ॥

இப்படி உதவியது பற்றி மேன்மேலும் அத்யயநம் பண்ணினது போலும் கொடுபட வேண்டியது கொடுத்தாற்போலவும் யக்ஞம் பண்ணினதுபோலவும் ஆகிறது. சமீபத்தில் ஒரு யதிகள் சொல்லியதாவது 'திருவிண்ணகரப்பனே ஆராதியும், போதும்" என சாதித்தார். அவாள் வேறு ஆச்ரமத்துக்கு ஏள்ளியாய் விட்டது. (ஸந்யாஸம்) நாமும் ரிணத்ரயத்திலிருந்து விடுபட இதோ அதோ என்று சாக்குப்போக்குச் சொல்லி பிறகு 5 நயா பைசாதான் சிலவு காவிக்கட்டிக்கு. வேறு ஆச்ரமத்திற்கு போய்விட்டால் நம்மை கடன்காரர்கள் என்ன செய்யமுடியும், கிட்ட நெருங்குவார்களா? க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தில் இருந்துகொண்டு யக்ஞம் பண்ணமல் இருப்பது மஹாபாபம். ச்வேது கேது உபாக் யாநத்தில் தம்பதிகள் பேசிக்கொண்டதை கவனிக்குமிடத்து

अहमित्येव भावेन स्थितोहं त्वं तथैव च ।

तस्मात् कर्माणि कुर्वीथाः................ ॥

நமது வீடு, நமது குழந்தைகள், நமது சொத்து, நம்மால் போஷிக்கப்படத்தக்கவர்கள் என்ற அபிமானம் உள்ளவரை யக்ஞம் பண்ணியே ஆகணும். ஸந்ததி உண்டாக்குவதால்

வஞ்சகம் அவமானம் திருட்டு தூஷித்தல் அஸூயை பிறருக்கு இடையூறு, ஹிம்சை, கோட்சொல்லுதல், பொய் இவைகளை எவன் செய்கிறானோ அவனுடைய தபஸ் குறைவை அடையும். இவைகளைச் செய்யாதவனுக்கு तपस्तस्य प्रवर्धते விருத்தி அடையும். தவறுதல்கள் ஏற்படுவது விசேஷமாக ஸங்க தோஷத்தால்தான். (நல்ல சேர்க்கை இல்லாததால்) கர்ம காலம் தவிர பாக்கி காலங்களில் பகவத்யானத்

பிதிருக்களுடைய கடனும் வேதத்தை அத்யயநம் செய்வதால் ரிஷிகளுடைய கடனும் யக்ஞம் பண்ணுவதால் தேவதைகளுடைய கடனும் நிவிருத்தி ஆகின்றன. காண்டம் 6. பி. 3. பஞ். 55. பிராம்மணன் பிறக்கும்போதே இந்த மூன்றுவித கடன்களுடன்தான் பிறக்கிறான். இதுவரை மேலே சொல்லப்பட்டது யாவும் இஷ்டம் என்பது. பூர்த்தம் என்பது ஸாமான்யம் கிணறு வெட்டல், குளம், தண்ணீர் பந்தல் அமைத்தல், தேவாலயம் செப்பனிடுதல், நந்தவனம், புஷ்பம் தொடுத்து சாத்தல் ஸாதுக்களை பூஜித்தல் இவை போன்றவை, இவைகளுக்கு பலன் என்னவென்றால் இந்த்ரலோகம் சந்திரலோகம் என்றவை நரகங்கள்தான். இவைகளை நரகம் என்று சொல்லலாமோ எனில், அடியேன் சொல்லவில்லை. ஸ்வாமி தேசிகன் அநேக இடங்களில் ப்ரமாணமாக சாதித்ததைத்தான் சொல்கிறேன்.

> रुद्रादित्य वसूनाञ्च तथान्येषां दिवौकसाम् ।
> एते वैनिरयस्ततात स्थानस्य परमात्मनः ॥

நரகம்தான் சந்தேஹமென்ன, துக்கம் கலந்தது தானே. இந்த லோகங்களுக்கும் ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற்கும் வாசியை உற்றுநோக்கும்போது அந்த யதிகள் நம் ஸூத்ரத்தை பார்த்திருக்க மாட்டார். ஆகையால் அப்படி சாதித்தார் பாவம். வேதாத்யயநம் ஒரு ஸம்ஸ்காரமல்லவா. ப்ராஜாபத்யவ்ரதம், ஸௌம்யவ்ரதம் என்று ஒவ்வொரு வ்ரதங்களுக்கும் நமது கிருஹ்ய சூத்ரத்தில் காண்டங்களை குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லையா. மேலும் ஸூத்ரக்காரர் பிராம்மணன் என்றால் யார்? ச்ரோத்திரியன் என்றால் என்ன? அனூசானன், ப்ருணன், ரிஷிகல்பன், முனி என்றும் ஸம்ஸ்கார விசேஷத்தால் முன் சொன்னதைவிட பின்னால் சொல்லப்பட்டது யாவும் விசேஷம்.

> इति संस्कार विशेषात्तु पूर्वात् पूर्वात् परोवरीयान् इति विज्ञायते ।

என்று முதல் கண்டத்திலேயே முகப்பிலேயே விளக்கியுள்ளார். துவிஜாதிகளுக்கு வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளும் புண்யமான கர்மங்களால் நிஷேகம் முதலான சரீர ஸம்ஸ்காரங்களை செய்ய வேண்டும். இது இவ்வுலகிலும் இறந்த பின்னும்

தோடு ஏகாந்தமாக இருக்கப் பழக்கிகொண்டு விட்டால் ஜாஸ்தியான பாபம் ஏற்படாது. ஒரு பிராம்மணி அதிதிஸத்காரம் செய்ய நேர்ந்த போது அவள்மூலம் தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை அவதூதர்

> बहूनां कलहो नित्यं द्वयोः संकथनं ध्रुवम् ।
> एकाकी विचरिष्यामि कुमारी शङ्ख कोयथा ॥

பரிசுத்திகரமானது. கர்பஹோமங்கள் ஜாதகர்ம நாமகரணம் சௌளம் உபநயநம் வேதாத்யயநம் அதற்கு உரிய வ்ரதங்கள் விவாஹம் மஹாயக்யங்கள் யாகங்கள் இவைகளால் சரீரமானது பிரும்ம மயமாக செய்யப்படுகின்றது.

गर्भैर्होमैः जातकर्म नामचौलोपनायनैः ।
स्वाध्यायैः तत् व्रतैश्चैव विवाहस्नातकव्रतैः ।
महायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मीयं क्रियते तनुः ॥

எல்லோருக்கும் விவாஹ பர்யந்தம் 18 ஸம்ஸ்காரங்கள் ஆகிவிடுகிறது. अष्टादशसंस्काराः शरीराः என்பது நமது ஸூத்ரம். பாக்கியான 22ல் பிரும்ம யக்ஞம் ஒன்று. இந்த பிரும்ம யக்ஞமானது தினம்தோறும் செய்யவேண்டியது. ஒரு டம்ளர் தீர்த்தம்தான் செலவு 5 நிமிஷத்தில் முடிந்துவிடும். இந்த யக்ஞத்திற்கு யூபம் கிடையாது. பசு கிடையாது அவபிருதமும் இல்லை, நாள் கணக்கும் இல்லை உடனேயே ஆரம்பித்து உடனேயே முடிந்து விடுகிறது. இதற்கு மஹாயக்ஞம் என்று பெயர், அவ்வளவு பெருமை. வேதமும் இதுபற்றி அருணம், பி. 2 இந்த பிரும்ம யக்ஞத்தை ஜாஸ்தியான ஜோலியோ, தேஹ ச்ரமமோ இருந்தபோதிலும், நின்றுகொண்டோ, படுத்துக் கொண்டோ, அல்லது எக்ஸ்பிரஸ் வேகத்தில் ஓடிக்கொண்டோ அப்யஸிக்கவேண்டியது என்று சொன்னது வலியுறுத்திச் சொன்ன விஷயம். அதாவது விடப்படாது.

उत्तमं नाकं रोहति । उत्तमः समानानां भवति

மேலே சொல்லப்பட்டது ஸாமம் இன்ன பலன் என்று தான் சொன்னால்தான் செய்வார்கள் என்று உபதேசிக்கிறது வேதம். உத்தம லோகம் கிடைக்கும், சமானவர்களுள் உத்தமனுக ஆவான் என்றும், சிறிது கடுமையாக,

तं योनूत्सृजति, अभागो, वाचि, भवत्यभागो, नाके

அவனுக்கு வாக்கில் (இதை அனுஷ்டியாதவர்களுக்கு பலன்) பலன் உண்டாகாது. அப்படியேதான் ஸ்வர்க்கத்திலும் பலன், ஸைபர்தான், மிகப் பெரியோர்கள் முன்பு நியத, ப்ரச்னி என்று தன்னுடைய வேதத்தில் தினம் 31 பிரச்னம் சொல்லித்தான் மேற்கொண்டு காரியங்களை கவனிப்பார்கள். முடியாதவர்கள் 3 அனுவாகமாவது சொல்லி விருஷ்டிரஸி சொல்லி முடிப்பதும்

பல வளையங்கள் தரித்துக்கொண்டு இருந்த பெண்மணி அதிதிக்குத் தெரியாமல் இருக்கவேண்டி நெல்லை குத்தும்போது சப்தம் ஜாஸ்தியாக உண்டானபடியால் ஒவ்வொரு வளையங்களாக உடைத்து மிஞ்சியது ஒவ்வொன்று ஆனபடியால் சப்தத்திற்கே ப்ரஸக்தி இல்லை. பல

ஆக 19 போக பாக்கி 21. இதில் பாகயக்ஞம் 7 ஹவிர்யக்ஞம் 7 ஸோமயக்ஞம் 7, பாகயக்ஞம் என்பது ஸ்மார்த்தகர்மா. ஒரு அக்னியை வைத்துக்கொண்டே செய்யவேண்டியது. பாக்கி 14ம் ச்ரௌதம், அதாவது 3 அக்னிகளை உபாஸிக்க வேண்டியது (த்ரேதாக்னி உபாஸநம்) இது ஜீவனை சேர்ந்தது. இந்த ஜீவனில் மாசு நிறைய படிந்து இருக்கிறது உதாரணமாக துருப்பிடித்த இரும்பு துண்டமானது காந்த கல்லிடம் எப்படி செல்லாதோ அதுவே சுத்தமானதாய் இருந்தால் குபீரென பாய்ந்து ஓடி ஒட்டிக்கொள்ளும். இதைத்தான் அடிக்கடி ஸம்ஸ்காரங்கள், ஸம்ஸ்காரங்கள் என சொல்லி வருகிறோம் இவ்வளவும் நமக்கு மஹா கருணையுடன் ஆசார்யன் விதித்துள்ளார், ஆக நாம் நம் சொந்த ஊருக்கு போய்தானே ஆகவேண்டும். (ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற்கு) இந்த லோகமானது தீர்க்கமான வழியை அடைந்தவன் எப்படி அங்கு அங்கு தங்குவதற்கு கொஞ்சம் சௌகர்யங்களை செய்து கொள்கிறானோ (அதாவது இளைப்பாற) அப்படியேதான், நமது வீடு வாசல்களும். வேதங்களோ இதை செய்தால் இன்ன பலன் கிடைக்கும் என்று தேன்போல சொல்கிறதே என்றால், வேதமானது மனமாற சாச்வதமாய் குழந்தை குட்டிகளோடு இங்கேயே இருப்பதற்கு வழியை வகுக்கவில்லை, ருசிக்கும்படி சொன்னால்தான் கர்மாக்களை செய்வார்கள். இன்னும் உயர்வான கர்மா, எது என்று கவனிப்பான். நாளடைவில் இதெல்லாம் நச்வரம் (ஸ்திரமில்லாதது) என்றும் புத்தி உண்டாகி பகவத் ப்ரீதியேதான் நமக்கு ப்ரயோஜனம் என்ற முடிவிற்கு வருவான்.

यथा तु पुरुषो राजन् दीर्घमध्वानमाश्रितः ।
क्वचित् क्वचित् श्रमस्थानं कुरुते वासमेव वा ॥

இதெல்லாம் கொஞ்சம் சிரமத்தை அடைந்தவனுக்குத்தான் தர்மத்தைப் பற்றி பரிசீலனை பண்ணத் தோன்றும். ஸ்வஸ்தனாக இருப்பவன் ஸ்வர்க்க வாயில் அடைபட்டதாகவே எண்ணுவான் (பார்க்கிறான்). அப்படி இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே தான், ஒரு அங்கத்திலேயும் தாபமில்லாமல் இருப்பவன் ஸர்வேச்வரனுடைய அனுக்கிரகத்தாலேதான் இவ்வளவு க்ஷேமங்களும். மேலும் ச்ரேயஸ்கரமானது எது என்று பெரியோர்களை அடுக்கணும்.

பேர்கள் சேர்ந்தால் கலஹம். இரண்டே பேர் இருந்தால் பேச்சு நிச்சயம் வரும். ஒண்டியாக சஞ்சரித்தால்? ஏகாந்தவாஸம் விசேஷம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வியாபாரங்களை குறைத்துக் கொள்கிறோமோ அந்த அளவு க்ஷேமமே. விரிவாய் உள்ளது சிரமம்

यथाविमृशते जन्तुः कृच्छ्रस्थो धर्मदर्शनम् ।
पदस्थः पिहितद्वारं परलोकस्य पश्यति ॥

சிரமத்தை அடைந்தவன் யாரைப் பார்த்தாலும் மஹான்களாக எண்ணுவான்; நமஸ்கரிப்பான்; தர்மங்களை அலசிக் கவனிப்பான். பெரியோர்களை அடுப்பது தர்மத்திற்கு ஹேதுவாகும். अहन्यहनि धर्मस्य योनिः साधु षमागमः பாபிகளை அடுப்பதால் ஒரு தேஹம் விட்டு பல ஆயிரம் தேஹங்களை அடைவதற்கு ஹேதுவாகும்.

अबुद्धं अनुवर्तनात् देहात् देहसहस्राणि तथा समभिपद्यते ।

ஆக நாம் ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டித்துத்தான் ஆகவேண்டும். இந்திரியங்கள் நம் வசம் இருக்கும்போதே காரியங்களை சாதித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இந்திரியங்கள் வசம் நாம் ஆகிவிட்டால் பிற்பட்டு என்ன செய்யமுடியும். ब्रह्मादिस्थावरान्तश्च संसारो यः प्रकीर्तितः பிரும்மா முதல் ஸ்தாவரம் பர்யந்தம் எல்லாம் ஸம்ஸாரங்கள்தான். இதிலேயே சுழன்றுகொண்டு இருப்பதா. யோஜித்துப் பார்க்கவேண்டும். காலம் சரியில்லை என்று எல்லாம் பிற்பட்டு பார்த்துக்கொள்வோம் என இருக்கக் கூடாது. ஜீவியகாலம் எவ்வளவு என்று யாருக்குத் தெரியும். அல்லது புத்திதான் மாறிவிட்டால் என்ன செய்யமுடியும். ஒரு காலத்தில் இந்த பாபி நாசத்தை அடையமாட்டானு என்பவனையே சிறிதுகாலம் சென்றவுடன் அவன் க்ஷேமத்தோடு சேரவேண்டும் என்று நினைப்பது ப்ரத்யக்ஷம். மனமானது சலனமுள்ளது.

यस्यैव हि मनुष्यस्य नरो मरणमिच्छति ।
तस्य पर्यागते काले पुनर्जीवितुमिच्छति ॥

காலம் சரியில்லை என்று ஸந்தியாவந்தனம் செய்யாமல் இருக்கிறோமா, எங்கேயோ மறைந்து கொண்டாவது செய்ய வில்லையா; அதேபோல்தான் இதர கர்மாக்களும்.

ஆக ஸகலமும் த்யாகத்தில் முடிவு பெறும். இந்த ஜன்மாவானது மிருத்யுவினுலேயும் ஜரையினுலேயும் துக்கங்கள் வியாதிகள் மனத்தின் க்லேசங்கள் இவைகளால் சூழப்பட்டு இருப்பதைக் கவனித்து (எல்லாம் ஸ்திரமில்லாதது) மோக்ஷத்திற்கு முயலுபவனே புத்திமான்.

ஜனதேவன் என்னும் ஜனகமஹாராஜன் மனத்தில் நன்றாக விசாரித்து கர்மங்களை தியானம் பண்ணிக்கொண்டு ஸர்வ பாவனை பெற்று அந்த எண்ணத்துடன் ஸஞ்சரித்துகொண்டு இருந்தான். ஆத்மாவை நன்றாக அறிந்தவனும் அறிவு உள்ளவர்களில் சிறந்தவனு

ईशन्नापि महायोगी सर्वस्य जगतो हरिः ।
कर्माण्यारभते कर्तुं कीनाश इव दुर्बलः ॥

ஸகல லோகத்திற்கும் ஈசனுய் இருக்கும் ஹரியும் துர்பலனுன உழவன்போலவே காரியங்களை செய்யவே யத்தனிக்கிருர். ஒரு சமயம் ஞானநிதியான நாரதருக்கும் 16000 ஸ்திரிகளோடு எப்படி கிருஹஸ்த தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கிருர் என கண்ணன் விஷயமாக தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஒரு வீட்டில் அக்னி ஹோத்ரம் செய்கிருர். மற்றும் ஒரு கிருஹத்தில் ஆராதனம் நடக்கிறது. ஒரு இடத்தில் அதிதியை வரவேற்று உபசாரம். ஒரு வீட்டில் சம்பந்திகளோடு சீர்வகை போதாது என சச்சரவு. யானை ஏற்றம், குதிரை ஏற்றம் பெரியோர்களாய் இருப்பவர்கள் எதை ஆதரிக்கிருர்களோ அதையேதான் சாமான்ய ஜனங்களும் அனுசரிப்பதும், உலகில் உள்ள சகல பதார்த்தங்களும் பசுக்கள் என்னும் இவைகள் மூன்று வகுப்பாரான (பிரும்ம க்ஷத்ரிய வைச்ய) எல்லோராலும் அலங்கரிக்கபெற்று அக்னிஹோத்ரங் களாக ஆயின. அவைகளாலேயே உலகமானது தரிக்கப்படு கின்றது. கிராம்ய பசுக்களும் அரண்யத்தில் உண்டானவை களும் மரங்கள் புற்கள் பழங்கள் ஒஷதிகள் ஷ்டி காரியங்களுக்கு ஹவிஸ்ஸாக இருக்கின்றன. மேலும் ரஸங்கள் மணிகள் ஸுவர்ணங்கள் எல்லாம் இவைகளுக்காகவே படைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. தசரதர் யாகத்தில் उरगाः पक्षिणश्चैव என்று பாம்பின் வகைகளும், பக்ஷி விசேஷங்களும் पशूनां त्रिशतं तत्र यूपेषु नियतं तदा என்று யூபத்தில் 300 பசுக்கள் கட்டப்பட்டு இருந்த தாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன. அதிகம் சொல்வானேன்.

यच्चैतस्यां पृथिव्यां वै किंचिदस्ति चराचरम् ।
तत् सर्वमग्निहोत्रस्य कृते सृष्टं स्वयं भुवा ॥

பிரும்மாவானவர் ஜங்கமமோஸ்தாவரமோ சகலமும் யக்ஞத்தை உத்தேசித்துத்தான் படைத்தார். அப்படி இருக்க ஸ்வருபம் தெரிந்தவர்கள் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிருர்கள். இருந்தும் யக்ஞம் நடக்கிறது ஏதாவது உபகாரம் செய்ய வேண்டும் என்ருல் நம்மைக் கண்டவுடனேயே பார்க்காதது

மான ஜனகன் யாகம் செய்யும்போதும் தானம் செய்யும்போதும் ஹோமம் பூமியை பாதுகாக்கும்போதும் பரமாத்ம மயமான நிலைமை யுடன் இருந்தான். ஒரு சமயம் பாடம் நடக்கும்போது மிதிலா பட்டணம் எரிக்கப்படுவதை கண்டும் ஜனகராஜன் சலிக்கவில்லை கூட இருந்த ஸஹபாடிகள் (முனிவர்கள் கூடத்தான்) அந்தோ பட்டணம் எரிகிறது. என் ஆச்ரமத்தில் உள்ள தண்ட, கமண்டலு, சிக்கியம் இதுகளுக்கு நாசம் ஏற்பட்டுவிடுமே; என்று ஓட்டம் பிடித்

போல் பேப்பர் பார்க்கிற வியாஜத்தில் முகத்தை மறைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆசார்யாள் (காமகோடி) அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். வைதிகர்களுக்கு ஏதேஷ்டமாகக் கொடுங்கள். ஆதரவு இல்லாததால் கீழ் ஸந்ததிகள் வேறு வழியில் செல்ல நேர்ந்து விடுகிறது. உத்தம பிராம்மணர்களை அழைத்து ஆதரித்து பூஸ்திதியை மனமாற உதவுங்கள். இல்லாவிடில் கண்டிப்பாக அபாத்ர விநியோகமாகிவிடும். அவாள் தீர்க்கதர்சி நமக்கும் ஸ்தேனன் என்ற தோஷமும் விலகும் உதாரணமாக ஒளபாஸநத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். யாவஜ்ஜீவம் காலை மாலை இருவேளைகளிலேயும் எவ்வளவு அட்சதை அல்லது ஹோமத்ரவ்யம் அக்நிக்கும் இந்திராதி தேவதைகளுக்கும் செலவிடப்படுகிறதோ அதேபோல் ஒளபாஸநம் செய்யாதவர்கள் இரண்டு பங்கு திரவியத்தை கணக்குப்பண்ணி மறுபடி ஒளபாஸநம் ஆரம்பிக்கிற சமயம் உத்தம பிராம்மணர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டுத்தான் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற நியதியைக் கொண்டே தெரியவில்லையா, அந்த ஹோமதிரவியமோ அக்நியை சேர்ந்தது. அதை உபயோகிப்பவன் ஸ்தேனன் (திருடன்) என்று சொல்வதில் என்ன பயம் யஜுங்களுக்கு இரு கைகளாலேயும் வாரிக் கொடுக்கவேண்டும் எண்ணக்கூடாது. இதுபற்றி பழமொழி சொல்வது உண்டு. மிக வறியன் தர்மம் கேட்டான் தானம் சிறந்தது என யோகியை நெருங்கினான். கையில் ஏதும் இல்லை என, யோகியானவர் சற்று யோஜித்து உனக்கு பாக்யம் இருக்கு உன் கையில் உள்ள புடலவிதையை பயிர் செய்து தானம் செய்க எனவும், அப்படியே செய்தான். போதும் போதும் என்னும்படி. திடீரென காலகதி அடைந்தான். உடன் ராஜகுலத்தில் உதித்தான், ஞாபகம் இவனை விட்டு அகலவில்லை, ஏன்?

येमृताः सहसा मर्त्याः जायन्ते सहसा पुनः ।
तेषां पौराणिको बोधः कंचित् कालं हि तिष्ठति ॥
तेषां विवर्धतां संज्ञाः स्वप्नवत् सः प्रणश्यति ।

என்றபடி எவர்கள் திடீரென மரித்து உடனேயே ஜனிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு பூர்வஜன்ம ஞாபகம் இருக்கும் அவர்கள்

தார்கள். தேசத்திற்கு அதிபதியான ஜனகன், என்னுடைய தனம் அழிவில்லாதது. எனக்கு வேண்டத்தக்கது ஒன்றுமில்லை. மிதிலாபுரி எரிக்கப்படுவதால் என்னுடையது ஒன்றும் எரிக்கப்படவில்லை. பற்றுதலை விடுவதுதான், தியாகம். அந்த தியாகத்தினாலேதான், பரமாத்மாவின் பிரஸாதமானது கிடைக்கிறது.

தானத்தின்போதுகூட எதுஎந்த காலத்தில் மிகக்கிடைக்க அரிதோ அதைக் கொடுப்பதும், தனக்கு மிக உயர்வாகவும் இஷ்டமாகவும்

வளர வளர ஸ்வப்நம் போல் அந்த அறிவு நசிக்கும். அதே யோகியைக் கண்டான் ஸ்வாமின், அந்த தானத்தால் இது (ராஜ்யம்) கிடைத்தது. இதேபோல் நம் ராஜ்யம் முழுதும் இதையே பயிரிட்டு தானம்........இந்திரலோகம்... ... அப்பனே அது முடியாது. பழைய வறுமைதான் வரும். திடுக்கிட்டான் ஏதும் இல்லாத சமயம் உனக்கு சொன்ன விஷயம் தற்பொழுது பவுனும் மோகராக்களும் கிராமங்களும் வழங்கவேண்டியிருக்க,

प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्तते ।
स नाप्नोति फलं तस्य प्रेत्यचेह च दुर्मतिः ॥

பிரபுவாய் இருப்பவன் உத்தம கல்பத்தை அவலம்பிக்க வேண்டும். அனுகல்பத்தை அனுஷ்டிப்பவன் இஹலோகத்திலும் பரத்திலும் ஒருவித பலனும் அடைகிறது இல்லை. அதோடு போச்சா. துர்மதி என பட்டம் வேறு. எதற்காக திரவியங்கள் ஏற்பட்டதோ அதில் செலவிட்டால்தான் வரவு வைத்துக்கொள்வான். கிருஹஸ்தனுக்கு ஆடல் பாடல் கூத்து இவற்றின் விஷயத்தில் தர்ம சாஸ்திரங்கள் கொஞ்சம் தளர்த்தியே பேசியிருக்கிறது. ஆனல் அதிலேயே அமிழ்ந்து போகக்கூடாது. ஸந்யாஸி, பிரும்மசாரி இவர்களுக்கு லவலேசமும் கிடையாது. மஹரிஷிகள் கலியில் மனுஷ்யர்களுக்கு புத்தி, சக்தி, ஆயுஸ் இதுகள் குறைவாய் இருப்பதை அனுசரித்து எந்த அளவு தர்மத்தை தளர்த்தினல் சௌகரியமோ அந்த அளவு குறைத்தே பேசியிருக்கிருர்கள். கலியினுடைய சீறலால் ஜங்கமஸ்தாவரங்களுக்குகூட வீர்யம் போய்விடுகிறதாம்.

उत्सीदन्ति स्वधर्मश्च तत्राधर्मेण पीडिताः ।
गवां भूमेश्च येचापां ओषधीनां च येरसाः ॥

அதர்மத்தினல் பீடிக்கப்பட்டு பசு பூமி ஜலம் ஓஷதிகளுக்கும் ரஸம் கெட்டு விடுகின்றது. யாவஜ்ஜீவம் அக்னிஹோத்ரம் செய்யவேண்டும் அல்லது 30 வருஷங்களாவது என்று சிலரும் கிருஷ்ணகேசியாய் இருக்கும்போதாவது (நரை ஏற்படுவதற்கு முன்பு) ஆதானம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் வேறு சிலர் 12 நாட்களாவது (காலை மாலை 24 வேளை) முக்கிய பக்ஷம் விவாஹம் ஆன 7 வது நாளிலிருந்தே அந்த விவாஹ அக்னியையே

எது உளதோ அதைக்கொடுப்பதுதான் ச்ரேஷ்டம். பூமிதானத்தின் உயர்வைப்பற்றியும், கோகர்ணத்தின் அளவை பற்றியும். கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் 30 கோல் கொண்டது என்றும், அல்லது 100 பசுக்கள் தன் கன்றுகளோடுகூடப் படுக்கும் இடம் என்பது. இந்த குறைந்த பக்ஷ அளவான பூமியைக்கொடுப்பவனுக்கு, யமகிங்கரர்களும், தண்டனைகளும், கும்பீ பாகங்களும் கோரமான வருண பாகங்களும் பூமிதானம் செய்தவனை அணுகமாட்டா.

ச்ரௌதத்திற்காகவும், ஔபாஸனத்திற்கு எனவும் இரண்டாகப் பிரித்து நடத்தவேண்டியது. அதாவது அர்த்தாதானம் (முன் யுகங்களில் பூர்ணுதானமே ச்ராத்திகள் வந்தால் தக்ஷிணுக்கி யிலேதான். இது கலியில் வேண்டாம் எனத் தாதிகள் தடுத்து இருக்கிருர்கள். அவர்களும் ஸாம தான பேத தண்டம் என்ற வகையில் பேசியிருப்பதைக் கவனிக்க ஆஹிதாக்நி ஆகாமல் மிருதத்தை அடையாதே (அவனுக்கு புனரா விருத்தி இல்லை என்பதை ஒட்டி) ஒரு சமயம் மஹரிஷிகள் மார்க்கத்தில் சிரம மடைய பகவானை ஆராதிக்கவும் ஷாக்நி விருத்தி செய்து கொள்ளவும் (பசியை போக்கிக்கொள்ள) தடாகத்தில் இறங்கி தாமரை கிழங்குகளை தோண்டி எடுத்து கரையில் தனித்தனியாக இடங்களில் வைத்துவிட்டு அவரவர்கள் ஸ்நாநங்களை முடித்துக் கொண்டு கரையில் வந்து பார்க்க காணுமையால் ஒருவர்மேல் ஒருவர் சந்தேகப்பட்டு சபதம் செய்ய முயன்றுர்கள். அதில் ஒரு மஹரிஷி என்னுடையதான தாமரைக் கிழங்குகளை எவன் எடுத்தானே அவன் अनाहिताग्निः म्रियतां यज्ञेषिध्नं करोंतु च ஆஹிதாக்நி ஆகாமலே சாகட்டும் என்பது. பாருங்கள் அது தண்டனை ரீதியில் அமைந்து இருக்கிறது. அடியேனுக்குத் தெரிந்தவரை முன்பெல்லாம் யாகங்கள் நிறைய நடந்த காலம். கோபம் வந்தால் இஷ்டா பூர்த்தத்தின்மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன் என்று அந்த ரீதியாலேயே சண்டைகளும் சச்சரவு களும் பேச்சுக்களும். இதிலிருந்து அக்நிஹோத்ரமானது யாக மானது எவ்வளவு இன்றியமையாதவை. இவ்வளவு பெருமை இருக்க நம்மவர்களில் மிக பெரியோர்களாய் இருப்பவர்கள் வேண்டாம் என்று எதை ஆதாரமாகக் கொண்டு அல்லது மேலும் மேலும் பசுபந்தம் பண்ணவேண்டும் அது கொடுமை என்று. (அடியேன் காதில் பட்டதினுல்) அது கொடுமை என்றே நினைக்கப்படாதது. ஸ்வதர்மமல்லவா.

वेदोक्तं ये न कुर्वन्ति हिंसाबुद्धया क्रतून् द्विजाः ।
सद्यः शूद्रत्व मायान्ति प्रेत्य चण्डालतामपि ॥

எவன் ஒருவன் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை ஹிம்சை என்ற புத்தியால் செய்யவில்லையோ உடனே அவன்

ரௌரவம், வைதரணி, கோரவாதனைகளும் அணுகமாட்டா, சித்ர குப்தன், கலி, காலன், அந்தகன், ம்ருத்யு, ஸாக்ஷாத் யமனும், ருத்ரன், பிரும்மா, ரிஷிக்கூட்டங்களும், இந்திரன் முதலான தேவக்கூட்டங் களும் நானும் பீரிதி அடைந்தவராக ஆகிறேம். அது பரலோகத்தில் நன்மையைப் பெருக்கும் நிதி. ஜலத்தால் நனைக்கப்பட்ட விதைகள் முளைப்பதுபோல் தினந்தோறும் அவனுடைய இஷ்டங்கள் முளைக்கிறது. (நிறைவேறுகிறது)

நாலாவது வர்ணமாக ஆகி பிறகு சண்டாளனுகப் பிறக்கிருன். அவன் பண்ணுகிற பூஜை பாராயணம் ஜபம் ஒன்றும் பிரயோ ஜனப்படாது. எவர்கள் தேவதைகளுக்கு ஏற்பட்ட பிரதான ஹவிஸ்ஸை நிந்திக்கிருர்களோ அவர்களுக்கு பலனே சொல்வதை கேட்டாலே மனம் நடுங்குகிறது.

बुद्ध्यनावन्ति ये विप्राः निन्दन्ति च पशोर्वधं
ते यान्ति नरकं घोरं रौरवं तमसावृतम् ॥

ஒரே இருட்டால் சூழ்ந்ததும், மஹாகோரமாயும், பார்த்த மாத்திரத்திலேயே மிக அபஸ்வரமாக அலறும்படியான ருரு என்ற பிராணியிஞலே பீடிக்கப்படுகிற நரகத்திற்கு செல்கிருர்கள். அல்லது மித்யை (பொய்) என்றுதான் நினைக்க முடியுமா என்னுடைய ஆக்ஞையால் சித்தித்தது இந்த நான்கும் என்கிருர்

भारतं मानवोधर्मः वेदाः सांगाः चिकित्सितम् ।
आज्ञा सिद्धानि चत्वारि न हन्तव्यानि हेतुभिः ॥

பாரதம் மனுதர்மம், அங்கங்களோடுகூடின வேதம், ஆயுர்வேதம், வபாஹோமத்தின் சமயம் அத்வர்யுவபயை வபாச்ரபணியில் வைத்து (முள்ளுச்செடி) பிரதிப்ரஸ்தாவிடம் கொடுக்கிருன். அவன் அதை ஆவஹநீயத்தில் எங்கும் சூடுபடும்படி நெய் நிறைய சேர்த்து பாகம் பண்ணும்போது மைத்ராவருணன் அக்நியை பார்த்து வபையிலிருந்து சொட்டும் நெய் துளிகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கிருன். அஷ்-3, பிரச்-6, அனுவாகம் 7. அதேபோல் நாமும் ஸ்வல்ப நெய்யையோ அல்லது இதர திரவ்யங்களையோ எடுத்துக்கொண்டு போய் பிரார்த்திக்க வேண்டியிருக்க திண்ணையில் உட்கார்ந்தபடிக்கே (இதெல்லாம் காலத்திற்கு ஒவ்வாத சமாசாரம் பகவானை தியானம் பண்ணுவதே போதும் என்று. நமக்கோ மனதானது பழகின விஷயத்தில்கூட நிலேயாய் இருப்பது இல்லே. நான் ஸ்வதந்திரன் என்ற எண்ணங்கள் கணக்கில்லாத ஜன்மங்களில் பழக்கப்பட்டு மிக வலிமை உள்ளதாக. ஏன் நாக்கும் தழும்பும் ஏற்பட்டு விட்டது என்றே சொல்லலாம். அவைகளுக்கு விரோதமாக இரண்டு நிமிஷமாவது தியானம் பண்ண முடியுமா. நமக்கு

சிஷ்டாசாரம்

சிஷ்டாசாரம் என்பது பரம்பரையாக பெரியோர்களால் அனுஷ்டிக் கப்பட்டு வருவது. அது ஐந்து விதம்.

यज्ञो दानं तपो वेदाः सत्यं च द्विजसत्तम ।
पञ्चैतानि पवित्राणि शिष्टाचारेषु नित्यदा ॥

உ-6

கர்மங்கள் பண்ணியேதான் பழக்கம். கீதையில் கர்மங்கள் இல்லாமல் வெறும் தியானம் ப்ரயோஜனப்படாது என்று தெளிவாக உள. இதை விடு அதை பிடி என்று சொல்வதற்கு யாருக்கு பாத்யம் அல்லது இவர்கள் தர்ம சாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகர்களா ?) சுலபமாக பாபத்தை மூட்டைக் கட்டிக் கொள்கிறுர்களே. இவர்களோடு கூட வரப்போவது (ஸ்வயம் கில்பிஷமாதாய) என்று பெரிய பாபச்சுமைதான். தூக்கிவிடுப வர்கள்கூட கிடையாது. முன் இருந்த துர்மந்திரிகள் கூட வருவார்களா? எதையும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டாம் பிற்பட்டு உன் மணிபர்ஸ் காலிதான் என்று சொன்ன யோஜனையாளர்கள் கூட வரப்போவதும் இல்லே. தன்னந்தனியாகவும் கண்ணும் கண்ணீருமாகத்தான் செல்லவேண்டும். முன் சொல்லிய (17 பக்கத்தில்) यथैव आत्मकृतं विधुः என்ற ஒரு ச்லோகமே போதும் மனுஷ்யர்கள் திருந்திவர. அடியேன் நினைப்பது உத்தமமான பதார்த்தத்தை எல்லோருடனும் பகிர்ந்து உண்ண வேண்டும் என்பதைபோல் நான் சிரமப்பட்டு சம்பாதித்த பிரயோகத்தை எல்லோரும் அனுஷ்டித்து க்ஷேமத்தை அடைய வேண்டும் என்பதுதான். அப்படி இருக்க படித்தவர்கள் பேசலாமா ? வேண்டாம் மூலேக்கு ஒருவராக தன் அபிப்பிரா யத்தைச் சொல்லாமல் வித்வான்களே கூட்டி நமக்கு அக்நி ஹோத்ராதி கிருதுக்கள் வேண்டியது இல்லே என்றுவது சொல்லட்டும், நான் சிரமப்பட்டு ருத்விக்களே சேர்க்கும்போது யாகத்தில் அஸம்மதாளாய் இருப்பவர்களும் பஸ், ரயில் சார்ஜ் செய்துகொண்டு கலேப்பதும், ரணத்தை கீறி ஆற்றுவதுதான் மேன்மை. இதை தடுப்பது மஹாபாபம், இவன் எங்கு ஓடினுலும் எங்கு மறைந்தாலும் விடாது. எவ்வளவு ஜன்மா எடுத்தாலும் தொடரும். இவாளுடைய பாகம் (ஸ்வதந்த்ரம்) எடுத்துப்போடும் சமயம் கொஞ்சம் சிதறிவிட்டால் அடங்காக் கோபம் வந்து ஈ ஓ வரை எட்டிவிடுகிறதே. எவ்வளவு தேவதைகளுக்கு இந்த யஞ்யத்தில் அவிர்பாகம் கொடுக்கப் படுகின்றது. தடுக்கலாமா,

वृक्षाः यूपत्वं इच्छन्ति पशुत्वं पशवस्तथा ।
तृणानि इच्छन्ति बर्हिष्ट्वं ओषध्यश्च हविष्मतां त्वं सोमत्वं च लताः सर्वे ॥

யக்ஞம் - அக்நி ஹோத்ராதி கர்மாக்கள்; தானம் - தன் சக்திக்கு தகுந்தபடியோ அல்லது உயர்வாகவோ வீட்டிற்கு வந்தவர்களே முதலில் ஸ்வாகதம் (வரவேற்பது) ஆதரவோடு எதிர்கொண்டால் அக்நிகளின் பிரிவு 48ம் சந்தோஷிக்கிறதாம். பிறகு ஆஸனம், உட்கார பலகை, தர்பாஸநம், கொடுப்பதால் தேவேந்திரனும், கைகால்

அவரைக்கொடி, ஓஞன்கொடி இன்னும் பல எல்லாம் நினைக்கிறதாம் நான் ஸோமலதையாக பிறந்து யாகத்தில் சம்பந்தப்பட்டு உத்தமகதி கிடைக்காதா. அதேபோல் மரங்களும் ஓஷதிகளும் புல்கள் தர்ப்பங்களாக முளைக்கவேண்டுமென்றும், யூபஸ்தம்பங்களாகவும், மேலும் பிராம்மணனுனவன் புல் பூண்டு முதல் தேவதை வரை மித்ரன் என பூர்வம் சொல்லியுள்ளேன் அதாவது (சிநேகிதன்) பசுவை ஆலம்பனம் பண்ணுவது ஹிம்சை என்று சாமான்ய ஜனங்கள் சொல்வது பிசகு. ஹிம்சை என்ற சொல்லுக்கு முடிவில் தொந்தரவையே கொடுக்கும் வியாபாரம் என்பது பொருள். இங்கு பிராணனை தியாகம் செய்யும்பொழுது முதலில் கொஞ்சம் சிரமம் இருந்த போதிலும் அந்த பசுவிற்கு இளப்பமான ஆட்டுப்பிறப்பு போய் உயர்ந்த தேவப்பிறப்பு வருகிறது. नवा उवे तन्म्रियसे सविता ददातु இது பசுவைப் பார்த்து யஜமானன் சொல்லும் மந்திரம். நீ சாஸ்த்ர நோக்கால் சொல்லப்படுவது இல்லை. உலக நோக்கால் தான். ஸூர்யன் உன்னை சுகமான வழியாய் துக்கம் கலப்பில்லாத சுகமுள்ள இடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகிருன். (அஷ். 3, பிர 7, பஞ்சாதி 92) அந்த பசுவானது பொன்னுடம்பை எடுத்துக்கொண்டு மேலாகிய ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைகிறது என்றும், பசுவை ஆலம்பனம் பண்ணும்போது சிரமம் ஏற்படாதிருக்க (Chlohoform) சிகிச்சை போலும்.

घ्नन्तिवा एतत्पशुं यत्संज्ञपयन्ति प्राणापानौ खलुना एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यं यत्पृष्दाज्येनान् याजान् यजति प्राणापानावेव पशुषु दधाति।

முன்னும் பின்னும் சில ஹோமங்களும், நெய் கலந்த தயிர் (பிருஷதாஜ்யம் என்பது) பிராண அபான வடிவமே ஆதலின் இவன் ஸர்வ பூதங்களுக்கும் மித்ரன் ஆனதாலும் மேற்சொன்ன பிருஷதாஜ்யத்தால் ஹோமம் செய்யில் பிராண அபானங்களை நிலைக்க வைத்ததாகும். 6-வது காண்டம் 3-வது பிர. கடைசி அனுவாகம் ஆகரக்ஷணமே இது. முடிவில் மிகுந்த சுகத்தைக் கொடுப்பதால் முதலில் செய்த ஹிம்சை தொந்தரவு அன்று. சிரங்கு வந்தவனுக்கு வைத்தியன் கீறி ஆற்றுகிருன். கீறும் போது வலி உண்டாகிறது. பின்னுலே வருகிற சுகத்தைப் பார்த்து வைத்தியன் வேலையை ஹிம்சை என்று சொல்வது

அலம்ப தீர்த்தம் கொடுப்பதால் இவனுடைய பிதிர்களும் (ஸாதுக்கள் கால் அலம்பி முற்றமானது சேருகவேண்டும்) அவ்வளவு உயர்வு பிறபட்டு தீர்த்தமோ பழங்களோ அன்னமோ சக்திக்குத் தக்கபடி கொடுப்பதால் பிரஜாபதியும் சந்தோஷிக்கின்ருர்கள். (உத்தமபாத்ரம் கிடைத்தால் ஸகலத்தையும் கொடுத்து ஏழையாவதேமேல்.

|| श्रीः ||

வாஜபேயம்

இது மிக உயர்வானதும் பெருமை வாய்ந்ததுமான க்ரது சரத்ருதுவில் (அற்பிசி & கார்த்தி) நடத்தவேண்டியது.

விசேஷ அம்சங்களாவன

ஆஜிதாவநம். ஸ்வர்காரோஹணம். ஸாம்ராஜ்ய பட்டாபி ஷேகம் இன்னும்.........அத்வர்யு முழு பலத்துடன் பாணத்தை எய்தல் வேண்டும். எங்குபோய் விழுமோ அதேபோல் 17 பங்கு கணக்குப்பண்ணி முடிவில் ஒரு கொம்பை நடவேண்டியது. அதற்கு ஆஜி என்று பெயர். யக்யவாடத்தில் இருந்து யஜமானன் மூன்று குதிரைகள் பூட்டின ரதத்துடன் வேகமாக ஆஜியிடம் செல்கிறதை ஆஜிதாவனம் என்பது. முன்னம் தேவர்களுக் குள்ளே, யார் வாஜபேயம் செய்வது என்று. ஆஜிதாவனம் செய்து யார் முன்னதாக ஆஜியிடம் செல்கிறார்களோ என்ற முடிவிற்கு பிருஹஸ்பதி ஜயித்தார். அதே க்ரமத்தில் தற்பொழுதும் ஆஜிதாவனம் நடந்து வருகிறது. தீக்ஷை 13 நாள் உபஸத் 3 நாள், ஸுத்யாஹஸ் ஒரு நாள், ஆக 17 நாள். யூபம் 17 அரத்நிஉயரம். பிரஜாபதி தேவதையின் பசுக்கள் 17. எல்லாம் 17 என்ற சங்கியை வரவேண்டும். ஸோமக்ரஹம் 17. ஸுராக்ரஹம் 17. ஸ்தோத்திரங்கள் 17. ஸ்தோமம் 17. ஸுராக்ரஹத்தால் யஜமானனுக்கு பாபநிவர்த்தி. அஷ்டகம் 1. பிர 3. பஞ் 10+21. ஸோமக்ரஹத்தால் தேஜஸ் அபிவிருத்தி யும், கலியில் ஸுராக்ரஹம் கூடாது என்று சாஸ்திரம் இருப்ப தால் ஸுரைக்குப் பதில் க்ஷீரம் (பால்) (தாம்ர பாத்திரத்தில் பாலை விடுவது ஸுரைக்கு ஸமம்.) இதை அசைப்பதுதான் ஹோமம் செய்வது இல்லை.

ஸ்வர்க்காரோஹணம் (ஸ்ரீவைகுண்டமே) இதற்கு ஸோபான மும் 17 தான் (படிகள்) இவ்வளவு சுலபமா என சந்தேஹம் வருவதும் ஸஹஜம். பகவான் ஸ்ரீய: பதி, க்ருபாஸமுத்ரமல்லவா. ஆக்ஞ்யா, கைங்கரியத்தை சிரத்தா பக்தியுடன் செய்பவ னிடத்தில் கிருபை, சுரப்பது என்பது இயல்புதானே அவ்வளவு எளிதாக ஆக்குகிறான். (வாமனனுகி, த்ரிவிக்ரமனுகவும்,) அவ்வளவு பரிவு யஜமானன் தார்ப்யம் என்ற நெய்யில் தோய்த்த வஸ்த்ர மும், தர்ப்பையால் ஆன ஆடையை பத்னியும், யஜமானன், நான் ஸவிதாவினுல் ஏவப்பட்டும் பிருஹஸ்பதியின் அனுக்ரஹத் தாலும் மிகவும் உயர்ந்ததான ஸ்வர்க்கத்தில் ஏறுகிறேன் என்ற பொருள் உள்ள மந்த்ரத்தை சொல்கிறான். அஷ் 3, பி 3, ப 3. மேலும் பத்னியைப் பார்த்தும் ஜாயே, வா, ஸ்வர்க்கம் ஏறுவோம் என்பதாக,

दार्भ्यं यजमानं परिधापयति.....जाय्याहि सुवोरोहावेत्याह

மூன்ருவது வியாபாரம் — ஸாம்ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம், யூபத்திற்கு கீழ்புரம் நாற்காலியில் ஏறி வலது காலை சதமானம் 300 குன்றுமணி அளவு எடையுள்ள தங்க தகட்டின்மேல் வைத்தும், பஸ்தாஜினம் (பஸ்தி என்பது அஜத்தின் ஒரு வகை.) என்றதின் மேல் இடது காலையும்—காட்டில் விளைந்த தானியம் 7 வகை, கிராமத்தில் விளைந்த 7 வகை தானியங்களையும் கஞ்சியாக. மேலும் ஓஷதிரஸங்களும் (யவாகூ)

सप्तान्नहोमान् जुहोति.....आमुखादवपन्वस्त्रावयति ।

முகத்திலிருந்து பெருகவிடவேண்டியது. அபிஷேகத்தின் பிரயோஜனம்—யஜமானனுக்கு ஸாம்ராஜயம் கிடைப்பது அதாவது எல்லோருக்கும் மேலாக (ஏற்பட்ட விரதங்கள்) இதரர்களுடன் ஓரே ஆஸனத்தில் உட்காருவதும், பின் செல்வதும், ப்ரத்யுத்தானமும் கூடாது.

இது பற்றி கர்ண பரம்பரையாக 7 வயது சிறுவன் தாயோ விதந்து. ஆஹாரத்திற்கோ வழியில்லை. அவ்வூர் பாடசாலையில் பையனை சேர்ப்போமென்ருல் அனுபநீதனை சேர்ப்பது இல்லை எனவும் கவலையில் ஆழ்ந்து விட்டாள். திடீரென ஒரு யோஜனை. கையில் 5 நயா பைசாதான். திரு. செட்டியார் கடை, வாங்கிஞள் பூணலை—அடுத்த ஊர் சந்தடி இல்லாத புளியந்தோப்பு. மாட்டிஞள் யஜோபவீதத்தை. பிரச்சாரம் திருப்பதி வெங்கடாஜலபதி ஸன்னிதானம்—மங்களகரமாக, சுபமாக, உபநயனம் ஆனதாக —வித்யார்த்தியாக சேர்த்ததுதான், சிறிது காலத்திற்குள்ளே, இவனுடைய மேதை சுறுசுறுப்பு விநயம் ஸாமர்த்யம் இவனை மேம்படுத்தி விட்டது. இவனுடைய தோற்றத்தையும் பார்த்து கோடீச்வரர் தனது பெண்ணை விவாஹமும், உசித காலத்தில் ஸகல கர்மாக்களையும்...........வாஜபேய யாகத்தால் பகவானை ஆராதிக்க எண்ணம் கொண்டான். அவ்வளவுதான் அன்னமலை, நெய்மடு, பக்ஷ்யங்கள் சிறுகுன்ருக வந்து குவிந்து விட்டது. மஹாவித்வான்கள் ருத்விக்குகளாக ...... இப்படியாக அவபிருதமும், தேசத்திற்கு அதிபதியான ராஜா யக்யவாடத்தில் இருந்து (யஷ்டாவை அக்நிஹோத்திரத்தோடும்) ச்வேதச்சத்ரம் பிடிக்க அஷ்டாதச வாத்யங்கள் முழங்க பிருதுகளோடும் எங்கும் ஜயகோஷம். பரிஜனங்கள், வித்வான்கள், சம்பந்திகள் வீட்டிற்குக் கொண்டுவிடவும். தாயாரை நமஸ்கரித்தான். தாயாருக்கு சந்தோஷமும் துக்கமும் கலந்து, கலந்து வாய் குளர, விம்மிக் கொண்டு, அப்பா குழந்தை, உனக்கு ராஜா வந்து குடை பிடிக்கவும், இவ்வளவு புகழ் வரும் என்று தெரிந்தால் (வாக்கு எழலை) 5 நயா திரு செட்டியார் கடை......புளியம்தோப்பு...... வாஸ்தவமாக சாஸ்திரிகளை கூப்பிட்டு...........என்ன............ என்ன.........திரு செட்டியா ரா........புளியம்தோப்பா......... ஸகலருக்கும் ஒரே பிரமிப்பும்...........திகைப்பும்.

சுபம் உ. கி. வ. யஜ்வா.

இல்லை. அதோடு போச்சா ஊசியை எடுத்து குத்தினவனுக்கு கத்தியை எடுத்து அறுத்தவனுக்கு ஸன்மானமும் செய்கிறோம். எல்லாம் மனம்தான் காரணம். இவனுக்கு அவன்மேல் விரோதம் இல்லை. க்ஷேமம் அடையவேண்டும் என்ற நோக்கம் தான் எண்ணம் சரியாய் இருந்தால் காரியம் எப்படி இருந்தாலும் பரவாயில்லை மனைவி வேறுவிதமான எண்ணத்தால் ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளப்படுகிறாள். தன் பெண்ணையும் ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளப்படுகிறது. यतेश्च कामुकानां च योषिद्रूपे यथामतिः ஸன்யாஸிகளுக்கும் காமவெறியனுக்கும் ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் வெவ்வேறு எண்ணம். ஹநுமான் ஸீதாப்பிராட்டியை தேட வேண்டிவந்தது ஸ்திரீகளோ அலங்கோலமாக படுத்து உறங்குகிற இடம். அகப்படவில்லை. பிறகு தன்னையே இதனால் தனக்கு தோஷம் ஏற்பட்டு இருக்குமோ என சங்கைப்படுகிறார்.

मनो हि हेतुः सर्वेषामिन्द्रियाणां प्रवर्तते ।
शुभाशुभास्ववस्थासु तच्चमेसुव्यवस्थितम् ॥

என்னுடைய மனஸ்ஸோ சரியான நிலைமையில் இருக்கும்போது தோஷத்தோடு ஏன் சம்பந்தப்படும் என்று தன்னையே தேற்றிக் கொள்கிறார். எந்த காரணத்தைக்கொண்டு பிரத்யக்ஷ பசு வேண்டியது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அல்லது இடா பக்ஷண விஷயமாக அருவருப்பால் சொல்கிறார்களா (வேண்டா மென்று) நம் ஆசார்யன் ஆகாரநியமம் என்று ஒரு காண்டம் சொல்லியுள்ளார், யக்ஞத்தில் அவசிஷ்டமான ஹவிஸ் சாப்பிடத் தகுந்தது. (வைகாநஸ கிருஹ்ய ஸூத்ரம் பிர. 9–15 கண்டம்) यज्ञशिष्टं मांसं भक्षणीयम् பிதுருக்களை உத்தேசித்தும் தேவதைகளை உத்தேசித்தும் ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டது ஹவிஸ் என்று பெயர். இது வேத விதி.

पितृदैवतयज्ञेषु प्रोक्षितं हविरुच्यते ।
विधिना वेददृष्टेन तद्भुक्त्वेह न दुष्यति ॥
यज्ञार्थं पशवस्सृष्टाः इत्यपि श्रूयते श्रुतिः ।

அந்த சேஷத்தை சாப்பிட்டால் தோஷமாகாது. யக்ஞத்தை உத்தேசித்துத்தான் பசுக்கள் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன என்று

स्वाचतेन अग्नयः आसनेन शतक्रतुः ।
पितरः पादाशौचेनअन्नाद्येन प्रजापतिः ॥

தபः காயக்லேசம் ஏகாதசி முதலிய உபவாஸம். वेदाः தன்னுடைய தான, வேதாவிருத்தி. ஸத்யம், உண்மை உரைத்தல்.

வேதம்மூலம் நமக்கு கேழ்க்கப்படுகிறது. பெரும்பாலும் சிலர் வெங்காயம், உள்ளிப்பூண்டு, முருங்கை சாப்பிடுவதில் அருவருப்பு இல்லை. நம் ஸூத்ரக்காரர் விதித்தது, வேதம் விதித்தது, இதில்தானு மேற்சொன்னவைகளை சாப்பிட்டால் பிராம்மண்யமே நிலைக்க வழியில்லை, ப்ரப்ரும்மத்தினிடமும் சேரவொட்டாது ராஜஸதாமஸமான ஆகாரங்கள்

आहारान् वर्जयेन्नित्यं राजसांस्तामसानपि ।
ते ब्रह्म पुनरायान्ति न मोहादचला इव ॥

அவிவேகத்திலிருந்து விலக செய்யாதவைகள் மேலும் ஸ்திரப் படுத்தும். பெரும்பாலும் ஜனங்களுக்கு கூடாது என்ற விஷயத்தில் ஜாஸ்தியான அபிநிவேசம் ஸதிபதிகள், பதியானவர் தன் பத்தினியின் குறிப்பு அறிந்தே எப்பொழுதும் மாற்றியே சொல்லி வருவார். ஒரு சமயம் சிராத்தம் வந்தது. பதி ஞாபக மறதியால் நாளை சிராத்தம் ஆனபடியால் வீட்டை செவ்வைப் படுத்தி பதார்த்தங்களை சுசி, ருசியாயும் ஸ்வாமிகளை தகுந்தபடி உபசரித்தும் அனுகூலையாக இருந்து நடத்திக்கொடு-என்க என்ன சொன்னீர் என்று சப்தம் போட்டாள். பர்த்தாவிற்கு ஆகா மோசம் போனேமே என்று ஒடுங்கி நாடிகள் தளர. இது கலி. எல்லோரும் அப்படி இல்லை. உத்தமமான குடும்பங்கள் ஏதேஷ்டமாக உள்ளன. மறுபடியும் எழுது கிறேன். ஜனங்களுக்கு பெரும்பாலும் கூடாது என்ற விஷயத்தில் ஜாஸ்தியான அபிநிவேசம் நன்முக கவனிக்கவும். வைத்ய சாஸ்த்ரமானது உடம்பின் வியாதியை போக்கடிக்க ஏற்பட்டது. வேதம் முதலான தர்ம சாஸ்த்ரங்கள் (ஆத்மாவின் வியாதியை) போக்கடிக்க ஏற்பட்டது. உடம்பின் வைத்திய சாஸ்திரத்தில் துளி தவறினால் நடுங்குகிறார்களே. மூன்று நாள் ஒருபுறமாக படுக்கவேண்டும் என்றால் (ததாஸ்து) तथास्तु மறு பேச்சு கிடையாது. ஆத்மாவின் வைத்திய சாஸ்திரத்தை பலவிதமாக குலைக்கிறார்களே-சித்ரவதை என்றாலும் போதாது. அப்படி இருப்பதற்கு காரணம் ஜீவாத்மாவின் கதா கதியை தெரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதுதான். ஆலஸ்யம், சோம்பல்,

---

सत्यं स्वर्गस्य सोपानं पारावारस्य नौरिव

என்பது கடலை கடக்க கப்பல் எப்படி அவசியமோ அப்படியேதான் ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற்கு ஸோபானமாக (படிக்கட்டுகளாக) ஸத்யத்தை சொல்லப்படுகிறது. முன்மெல்லாம் எல்லோரும் ஸத்யவாதிகளாக இருந்ததால்தான் மிக லேசாக இருந்து எங்கு வேண்டுமானாலும் சென்றார்கள். அவர்கள் சமுத்ரத்தில் ஓடம் மிதப்பதுபோல்தான். பாபிகள் ஜலத்தில் விழுந்த ஆயுதம்போல் பூமியிலே தங்குவதும்

ஜீவஸ்வரூபம், மாீசிபடலம் 86-வது பக்கம் 501. பகவான் மாீசி: ஜீவஸ்யகா்மா.

जीवात्माऽञ्जनाभः नित्यशुद्धबुद्धबोधनिर्विकारः नित्याणुप्रमाणः सर्वगत इत्येवं भूतं देहं प्रविश्य शुभाशुभकर्माणि करोति......दैवयोगात् देहावसा स्वकर्मानुरूपं परलोकं प्राप्य तत्कर्मफलं भुङ्क्त्वा क्षीणे फले निवृत्य चाका प्रविशति। ततो वायुं प्रविशति, वायुर्भूत्वाऽग्निं प्रविशति, धूमोऽग्निर्भूत्वाऽ प्रविशति' अभ्रं भूत्वा भूमौ वर्षति। भूम्यां ओषधीन् वनस्पतीन् प्रविश ओषधीभ्योऽन्नं, अन्नात् शुक्लशोणितं भवति। ततः सर्वयोग्यां स्वविषय योनिं प्रविशति। प्रतिदिवसं वृद्ध्या परिणतो जायते च। एवं क्षेत्रस्य क्षेत्रज्ञस्य च परस्पर संबन्धात् अनन्त संसारस्थावर जङ्गमनरमृग पशुपक्षि जरायुजाण्डज स्वेदज उद्भिज्जभेदानि बहूनि भवन्ति। देहजीवयोः परस्पर-संबन्ध इति विज्ञायते।

இந்த ஜீவாத்மாவானது மை போன்ற நிறமுள்ளதாயுப் சாச்வதமாயும் சுத்தமாயும் அறியப்பட்டதாயும் ஞானமாகவுப் மாறுதல் இல்லாமலும் அணுப்ரமானமுள்ளதாயும் (அணு என்றால் ஜன்னல் சாரளம் வழியாய் சூரிய கிரணங்களில் மிதந்து கொண்டு இருக்கும் தூசு ஒன்றுக்குப் பெயர். அந்த அணுவை 100 பங்காக்கிறல் 1 பங்குக்கு பரமாணு என்பது. அநேக பரமாணுக்கள் சேர்ந்தது பிரும்மாண்டம். ஸகலத்தையும் அடைந்ததான இந்த ஜீவன் தேகத்தினுள் புகுந்து சுபத்தையோ அசுபத்தையோ செய்கிறது. பிறகு தேஹாவஸாநத்தில் இந்த பாஞ்சபௌதிகமான சரீரத்தை விட்டு எந்த எந்த கா்மாவை செய்ததோ அதற்கு தகுந்ததான உலகங்களை அடைந்து அனுபவித்து அந்த லோகத்தில் இருந்து இங்கு திரும்பி கா்ம பூமியில் பிறப்பு ஏற்பட ஆகாசத்தை அடைகிறது. எவ்வளவு காலம் ஆகாசத்தை அடைந்து பிறகு காற்றில் ப்ரவேசிக்கிறது என்றால் ஸா்வேச்வரனுக்குத்தான் தெரியும். காற்றோடு கலந்து அந்த காற்றும் நம் பாரத தேசம் தவிர வேறு எங்கேயாவது போய் கிரமப்படி ஜீவன் வேறு தேஹத்தை அடைந்தால் பிரயோஜனப்படாது. கா்மாவிற்கு உரிய இடம் நம் பாரத தேசமே. காற்றாக மாறி பிறபட்டு அக்நியை அடைகிறது.

प्लवन्ते धर्मलघवः लोके अंभसि यथा प्लवाः।
मज्जंति पापगुरवः शस्त्रं स्कन्नमिवोदके ॥

தா்மருடைய ரதமானது யுத்த காலத்தில் பூமியை தொடாமல் நான்கு அங்குலம் மேலே ஆகாச வீதியில் ஓடிக்கொண்டு இருந்தது. அச்வத்தாமா ஹதః குஞ்சரః என்ற சொல் பூமியை தொடும்படி செய்துவிட்டது.

பிறகு புகை ஆகி மேகத்தையும் ஆகையால்தான் இடி மின்னல்கள் உண்டாகின்றன. அது புகையின் ஸ்வரூபமே-புகையாகி ஆவியாக மாறி மேகத்துடன் சேர்ந்து மழையாக பொழிகிறது. இந்த ஜீவன் மழை ஜலத்துடன் கலந்து பூமியை யும் பிற்பட்டு ஓஷதிகளையும் ஓழதி என்றால் பலனைக் கொடுத் ததும் முழுவதும் அழிவதற்கு பெயர் நெல், பயர், உளுந்து இதுகள் போன்றது. வநஸ்பதிகளையும் (பூவாமல் காய்ப்பது) கிரஹஸ்தன் வீட்டிற்கு அதிதி வந்துவிட்டால் கொல்லையில் உள்ள கத்திரி, வெண்டை, குதிரில் உள்ள நெல் இதுகள் மிகமிக சந்தோஷிக்கிறதாம் ஏன்? இந்த அதிதியின் உதரத்தில் அன்ன ரூபமாக ஆகி, உயர்ந்த பிறவி ஏற்பட்டு அக்நிஹோத்ரம் முதலான கர்மாக்களை செய்து நழுவுதல் இல்லாத உத்தமலோகம் போகலாம் என்று (கவனிக்க) இந்த சுக்லத்திற்கு இந்திரியம் என்று பெயர். அதாவது இந்திரனை தேவதையாக உடையது. அந்த கர்பத்திலோ பெரும்பாலும் ஒரு ஜீவனுக்குத்தான் தங்க இடம், பாக்கியான பல ஆயிரம் ஜீவன்கள் அந்தோ கஷ்டம் எவ்வளவோ தடங்கல்கள் இருந்தும் ஆகாசம், காற்று, அக்நி, மேகம் என்ற ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் பகவானுடைய கிருபையால் தேர்ச்சி பெற்றும் கெட்டேனே. பிற்பட்டு தங்க இடமில்லாமல் ஆகாசத்தையே அடைகிறது. முன்போல்தான் வாயு, அக்நி என்ற முறைப்படி சுற்றவேண்டியதுதான். अद्यश्वो वा महाप्रलयेऽपि वा என்பதுபோலத்தான். இன்றோ நாளையோ அல்லது மஹா ப்ரளயத்தின் முன்பாகவோ யார் கண்டது. இந்த ஜீவன் பிறப்பு ஏற்பட இவ்வளவு கஷ்டங்கள். அதிலும் நம் வைகாநஸ ஜன்மாவோ உத்தமத்தில் உத்தமம் அது வேண்டியது இல்லை. இதுகள் வேண்டியது இல்லை என்று தாறுமாறாக பேசலாமா? வகுத்து கொடுத்த திட்டத்தை நிறைவேற்றினால்தான் ஆசார்யனும் சந்தோஷப்படுவார். தோட்ட வேலைக்காரன் சரியான காலத்தில் செடி கொடிகளுக்கு களை கெல்லி தண்ணீர் பாய்ச்சி இதுகளை செய்யாமல் எஜமானன் வீட்டு குழந்தைகளை கொஞ்சி குலாவி சளிகளை தன் உத்தரீயத்தால் பிறருக்குத் தெரியும்படி துடைத்தும்.......ஸர்வேச்வரன் ஏமாந்தவன் அல்ல. எதிரில் நின்று சதா ஸ்தோத்ரம், நமஸ்காரம், கானம், நாட்டியம் துவிஜர்களுக்கு ஏற்பட்டது ஷட்கர்மநிரதா: என்று யஜந.

तस्य पूर्वं रथः पृथ्व्याः चतुरंगुलमुत्तरम् ।
बभूवैववंतु तेनो क्रेतस्य वाहोस्पृशन्महीं ॥

ஸத்யஸந்தனைக் கண்டு சூரியனும் நடுங்குகிறான். ஏன்? இவன் நம்முடைய மண்டலத்தை பிளந்துகொண்டு உத்தமலோகம் செல்வான் என்று,

யாஜன-அத்யயந அத்யாபந-தாந ப்ரதிக்ரஹ-இதில் 3 ஜன்மா கடைத்தேற பாக்கி 3 யோக க்ஷேமம் இதை விட்டு விட்டு கானத்தினலேயே எவர்கள் ஜீவிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு தானங்களைக்கூட வழங்கக்கூடாது என கா-5. பிர-1, பஞ்-39 तस्माद्गायते न देयं गाथा हि तद्भक्ते வேறு சிலர் அர்ச்சனத் மோக்ஷ: கர்மா அவசியமில்லை. அர்ச்சனத்மோக்ஷ:.....அர்ச்சனத்...... ஒரே சத்தம். வாஸ்தவம். பகவானை அர்ச்சிப்பதற்குத் தகுந்தபடி தந்ததாவனம் ஸ்நானம் துவாதச ஊர்த்வபுண்ட்ரம் ஸந்தியை உபாஸித்தல் அக்நிஹோத்ராதி கர்மாக்கள் பூதசுத்தி அல்லது ஆத்மஸம்க்ஷேபடனம் & ப்ரம்மந்யாஸம் இவைகள் போன்றவை களை செய்துவிட்டு அர்ச்சனமா ? அல்லது மேலே சொல்லப்பட்ட தந்ததாவனம்கூட இல்லாத அர்ச்சனமா ? அல்லது ஞானம்தான் முக்கியம். இதன் துவாராகத்தான் மோக்ஷம் கர்மா அவசிய மில்லை என்றுவது சொல்லட்டும். கீதையில் அக்நிஹோத்ரம் முதலிய கர்மாக்களை செய்துகொண்டே ஞானம் பெற்றால்தான் மோக்ஷம். அதாவது கர்மா ஞானம் இரண்டும் சேர்ந்தே மோக்ஷ ஸாதனம். ஏனெனில் கீதை கேட்டபின்பு அர்சுனன் ஸ்வகர்மாவான யுத்தத்தையேதான் செய்தான். எதை செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் பாலனம் (தேசத்தைக் காப்பாற்றுவது) ஒன்றினலேயே பூர்ணனக ஆகிறன். அச்சுதரே, உம்முடைய அனுக்கிரகத்தால் எனக்கு உள்ளபடி தத்வஞானமானது உபதேசிக்கப்பட்டது மிக தன்யனுனேன். விபரீதஞானம் எனக்கு ஒழிந்துவிட்டது. நான் போய் வருகிறேன் என்று காண்டீவத்தை கீழே வைத்துவிட்டு யுத்த பூமியிலிருந்து ஓடி விடவில்லை அவன் அவன் ஸ்வகர்மாவை ஒரு க்ஷண காலம் கூட விடக்கூடாது. न तत् त्याज्यं क्षणं हि तत् என்றும் மேலும் தனது ஆத்மாவைப்போல் எண்ணவேண்டும். அக்நி ஹோத்ரத்தை.

आत्मवत् नावमन्तव्यं अग्निहोत्रं युधिष्ठिर

நீ உன் ஆத்மாவை அவமதிப்பாயோ (மாட்டாய்) இந்த கர்மாவிற்கு அத்வரம் என்றேதான் பெயர். ஹிம்ஸை இல்லாதது பிறர் நன்மைக்காக அவருக்கு துன்பத்தை உண்டுபண்ணு

सत्यसंधं द्विजं दृष्ट्वा स्थानात् वेपति भास्करः ।
एषमेमण्डलं स्थित्वायातिब्रह्म सनातनम् ॥

விசேஷமாக் அக்நிஹோத்ரிகள் உண்மையே பேசவேண்டும். ஸத்யத் தைப்பற்றி பேசினல் மிக விரியும் என்ற பயம்.

இறவன் சுகம் பெறுவான். தகாத வழியில் போகாதபடி ஜனங்களை தண்டித்தும் பயமுறுத்தியும் ராஜாவும், வழி தப்பின சிஷ்யனை ஆசார்யனும், தன் வேலைக்காரனை யஜமானனும், வியாதி வந்தவன் விஷயத்தில் சல்யகிருந்தனும், புண்யத்தை அடைகிறார்கள்.

हितार्थं दु-खमन्येषां कृत्वा सुखं अवाप्नुयात्........दण्डयन् , भत्सयन् राजा........गुरुः सन्तर्जयन् शिष्यान्........चिकित्स कष्टदुःखानि........ यज्ञार्थं पशु हिंसा च कुर्वन्नापि न लिप्यते ।

ஒருவித பிராணியையும் ஹிம்சை செய்யாதே என்று வேதமே விதித்து இருப்பது என்றால் அந்த பசு யாகங்கள் தவிர என்றுதான் நாம் அர்த்தம் பண்ணவேண்டும் இதை தோஷம் என்பவர்களையே நாம் கேட்போம். வயல்களில் ஜலம் கட்டி களைப்பையால் கோடிக்கணக்கான புழுக்களும் கரையான்களும் சாகிறதே. அது எப்படி களை பிடுங்குவது, நெல்லை காயவைத்து அறைப்பது, கரிகாய்களை நறுக்குவது அதுகள் ஜீவன்கள் அல்லவா. அம்மியில் அறைப்பது, துடப்பத்தால் பெருக்குவது முதலிய வியாபாரங்கள் ஹிம்சை அல்லவா எல்லாவற்றிற்கும் மனம் போனபடி பேசலாகாது. அதெல்லாம் ஜீவ வகுப்பில் தாழ்ந்ததுதானே என்கிறீர்களா அல்லது உருவத்தில் யானை அளவு பெரியதாய் இருந்தால்தான தோஷம், எல்லாவற்றிற்கும் தர்ம சாஸ்திரங்களுக்கு வந்துதான் ஆகவேண்டும். ஸங்கலீகரணநாம், மலிநீகரணநாம் என்றெல்லாம் தோஷங்களுங்கு நிஷ்கிருதிகள் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இதை தோஷம் என்று சொல்பவர்கள் ஏதோ தாங்கள் இதிலிருந்து நிவர்த்தி அடைந்துவிட்டதாக வீணுகை எண்ணுகிறார்கள். ஒரு டம்ளர் ஜலத்தில் எவ்வளவு ஜீவன்கள் மிதக்கிறது என்று பூதக்கண்ணுடி மூலம் பார்த்தால் தெரியும் ஒழிவு அடைந்து விட்டதாக வெறும் நினைவு. இது பற்றியேதான் மஹான்கள் தீர்த்தம் அருந்தும்போதும் க்ஷண காலம் இமைகளை மூடி ஸ்ரீய: பதிக்கு கண்டருளப்பண்ணி நிவேத்ய என்றுல் அறிவித்து எதை சொத்துக்காரனிடம் சொத்தை

धारणं सर्ववेदानां सर्वतीर्थावगाहनम् ।
सत्यं च ब्रुवतो नित्यं समं वास्यत् सवासमम् ॥

உலகில் உள்ள சகல புண்ய தீர்த்த ஸ்நானமும் சகல வேதங்களை கற்று மறவாமல் இருப்பதும் சத்யம் என்ற இந்த ஒன்றுக்கு சமமாக ஆகுமோ ஆகாதோ. நம் சமூகம் பூராவும் அசீதித்வயமும் (82) பிரசனமும் அத்யயநம் செய்யவேண்டும். சாத்யமில்லாதது என நினைக்க வேண்டாம். லகுவான பக்ஷம் தினம் குறைந்த அளவு 25

॥ श्रीः ॥

हुतस्तोको हुतो द्रप्सः अग्नये बृहते नाकाय स्वाहा । द्यावापृथिवीभ्यां

வேத தர்ம சாஸ்த்ரங்களை கரைத்து குடித்து ஏப்பம் விட்டவர்தாம். கடும்கோடை.........கொதிக்கும் மணல் ....அதோ சேரி தெரிகிறதே.........உதவிக்கு........., பஞ்சமராகவும் ஞானியாகவும். எண்பது வயதை பாபமா கவே கழித்தவர். அந்தகனும் நெருங்க, தன் பிள்ளையான நாராயணனை அழைக்க......விஷ்ணு பார்ஷதர்கள், தென்பட வும், யோக, க்ஷேம, உயிர் பிரியும் தருணம் பகவங்ஸ்மரணை வரவேணும். மானை நினைத்தே உயிர் நீத்தார். மானுகவே பிறந்தார் ஜடபரதர்-எந்த அவஸ்தையிலும் நாமோச் சாரணமோ, அல்லது அர்பணமோ. வபநத்தை மங்களம் என்றும், தும்பினுல்கூட கிருஷ்ணு, நாராயணு इमश्रुकर्मणि मङ्गल्यं क्षुतानां अभिनन्दनं அது ஸர்வ காலமும் பழக்கத்தில் இருந்தால்தான் வரும். பர்ஸ் காணுமல் விட்டதா.........கிருஷ்ணுர்பணம். பாங்க் திவாலா....... கோவிந்தா, கோவிந்தா. சாமான்கள் சிதறிவிட்டதா......... பூமிதேவிக்கே அர்பணம். அம்மா ஓடி வா அடுப்பில் சாதம் வழிந்து பானையெல்லாம் அன்னுபிஷேகம். அக்நி பகவானுக்கே அர்பணம். அட என் கண்ணே! உனக்குக் கூட தர்மம் தெரிந்து இருக்கிறதே! நீ நூறு வருஷம் மங்களத்தோடு சேரணும். தீர்தத்தாலே வைச்வதேவம் ஆபத்காலபக்ஷம் அன்னத்தாலேயே பண்ணுங்கள் என்று உன் அப்பாவினுடைய திருவடிகளில் கெஞ்சுகிறேனே, மறு நாள் காலை இஷ்டிக்காக மந்த்ரவத்தாக பால் கறந்து (கும்பம் என்ருல் பெரிய பானை. கும்பி என்பது சிறியது. இதிலிருந்து (மிதுனம்) மைடப்பள்ளி கைங்கர்யம் பத்நிக்கே என்றும், இவன் சாமான்களை தேடிக் கொண்டுவந்து வீட்டில் சேர்ப்பது தவிர, அதிகாரம் பத்நிக்கே. இஷ்டிக்கு

புரோடசம் பண்ண நெல் எடுக்க அவள் உத்தரவின் பேரில்தான், வேதம்,

पत्नी हि परिणह्यस्येशे पत्न्यैवानुमतं निर्वपति ।

நாம்தான் தலைவியாயிற்றே என்று பிறந்தகத்திற்கு அப்பளாம் இட்டு..........

மற்றும் ஊஹிக்கும்படியான விஷயம். ஹோமத்ரவ்யம், ஸ்ருவத்தில் எடுத்தவுடன் அந்த அந்த தேவதையின் ஸ்வரூபம் ஆயுதங்கள் வர்ணம் வாஹநம் இப்படியாக தியானித்து பிற்பட்டு ஸ்வாஹாகாரம். இதிலேயே ஆழ்ந்து விடுவாரோ என ஆசங்கை யால் உலகம் நடைபெற வேண்டி காண்டம் 7, பிரச்னம் 5, பஞ்சாதி 31. யந்திவா ஏதே+மிதுநாந் நயம்தி) கும்பியின்மேல் சாகாபவித்திரத் தின்மூலம் (சாகாபவித்ரம் என்பது நிறைந்த தழைகளோடு) கூடின புரசம் கிளை அதில் 5 பில்கள் முடிந்த பவித்ரத்தை சேர்ப்பது. அதாவது தூசுகள் இன்றி வடிக் கட்டுவது) பால் சேர்க்கப்படுகின்றது. அப்படி சேர்க்கப் படும் சமயம் பால் பூமியில் சிதறுவது இயற்கை. சிதறியதை பெரிய, துளிகள் சிறிய துளிகள் என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். தீர்த்தமும், பாலும், அமிருதம் என்பர் மிருதப்ராயமாய் இருந்தவர்களுக்கு (மிகக்களைத்தவர் களுக்கு) ஷடி பாலைக் கொடுத்தவுடன் ஸ்வஸ்தனாக ஆவது கண்கூடு. அமிருதம் வா ஆப: தஸ்மாத் அத்பி: அவதாந்தம் அபிஷிஞ்சதி,நார்த்தி மார்ச்சதி .....பூமியில் சிதறுவதை வேதம் ஸஹிக்கவில்லை. ஆகையால்தான்

अग्नय बृहते नाकाय स्वाहा द्यावापृथिभ्यां

மிகப் பெரியதான நாகம் என்ற அக்நிக்கு அர்ப்பிக்கப் படுகிறது. த்யாவாப்ருதி வீப்யாம் இதம் நமம் என யஜமானன் உத்தேசத் யாகமும்.

சுபம்

அரியப்படுத்தி உபயோகிப்பது. காரியம் இது அகார்யம் இது என்ற விஷயத்தில் சாஸ்திரம் பிரமாணம். ஒவ்வொரு கிருஹஸ்தன் வீட்டிலேயும் ஐந்து கொலைக்களம்கள் (ஸூநம்) இருக்கின்றன என்பதற்காகவே ஸாயம். ப்ராத:, இரு வேளை களிலேயும் வைச்வதேவ ஹோமம் செய்யப்படுகிறது. ஸங்கல்பம்

पञ्चसून अवनिरूहरणार्थं अन्नसंस्कारञ्च प्रातर्वैश्व देवं बलिहरणञ्च अद्य करिष्ये ।

மேற்சொன்ன தோஷம் நீங்குவதற்காக ஒரு சமயம் திருக்குடந்தை ஸ்ரீ உ வெ. ராமானுஜ தாத்தாச்சாரியார் ஸ்வாமி அவர்கள் நம்மவர்களில் ஒரு ஸ்வாமியை பசு விஷயம் ஏதோ தாங்கள் ஆக்ஷேபங்கள்......என்க நம்மவர் நம் ஸூத்ரத்தில் உள்ள பிர-2, கண்டம் 17ல் உள்ள விஷயத்தை விளக்கினார்.

मधुधान्नश्चोदनायां तोय पिष्टौ प्रतिनिधि गृह्णीयात्

மது என்றால் மத்யம். தாம என்றால் மாம்ஸம் மத்யம் என்ற விடத்தில் தீர்த்தத்தையும், தாம என்றவிடத்தில் பிஷ்டத்தையும் (மாவு) பிரதிநிதியாக உபயோகப்படுத்த வேண்டியது என்பது ஸ்வாமி சொன்னதாவது கிரந்தத்தை வாங்கிப் பார்த்துவிட்டு தாங்கள் சொல்வது ஸமாவர்த்தன கர்மாவில் பாந்தவைஸ்ஸஹ-தாம பும்ஜீத என்பது அதுவோ ஸ்மார்த்த கர்மாவிற்கு சொன்ன விஷயம் இது ச்ரௌதம் விஷயம். யாருக்குச் சொன்ன விஷயத்தை எதில் உபயோகப்படுத்துவது மேலும்,

यज्ञशिष्टव्यतिरिक्तस्य मांसस्य कलौ निषेधात्

என்ற வசனத்திற்கு என்ன சொல்கிறீர் பதில் (மௌனம்தான்). இவர்கள் உபந்யாஸங்கள் மௌட்யர்களிடமும் திருமடப்பள்ளி யிலேயும்தான் பேசமுடியும். அடியேனைக் கஷ்டப்படுத்தினது ஸர்வேச்ரனுக்குத்தான் தெரியும். இவ்வளவு எதிர்ப்பு இருந்தும் ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திவ்ய கடாக்ஷமானது ஸ்வாமி அக்நிஹோத்ரம் ஸ்ரீராமானுஜ தாத்தாச்சார்யர் மூலமாக அடியேனுக்கு பரிண

பஞ்சாதி வீதம் 3 சந்தை மாதம் 1க்கு 100 பஞ்சாதி சந்தை மாத்திரம் போதும். இப்படியாக 2 வருஷம் அல்லது கொஞ்சம்கூட பாடு பட்டால் அத்யயநம் ஆகிவிட்டதா என்றால் ஆகிவிட்டது என்றே நிர்பயமாக பேசலாம். நமக்கு இன்றி அமையாத பெரிய ஸம்ஸ்காரம் மஹாக்ஷேமகரம். அவர் அவர் யஞோபவீதத்தை தானே தயார் செய்துகொள்ளல் வேண்டும். தினம் 15 நிமிஷம் 4 நாளில் சபல மாகும். பெரும்பாலும் கடையில் வாங்கும் நூலாக இருப்பதால் (குறிப்பு) சதுர்தசி பர்வா. அஷ்டமி பிரதமை நூற்பது கூடாது.

மித்தது ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸனுக்கும் அந்த ஸ்வாமிக்கும் அநேக ப்ரணாமங்கள் 1957-ஜுன் மேலே கவனிப்போம். ஷை வசனத்திற்கு யாகங்களில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட ஹவிஸ்ஸின் சேஷமானது ப்ராசனத்திற்கு தடுக்கப்படவில்லை. விவாஹாதி உத்ஸவ காலங்களிலேயும் சிராத்தாதிகளிலேயும்தான் கலியில் வேண்டாம் என்பது அர்த்தம். நாம் இன்றுவரை சிராத்தத்தில் பிதிரு, த்ருப்த்யர்த்தம் அஷ்டகாவிதாநேவபா ஹோமம் ஹோஷ்யாமி என்று உளுந்து வடையை முழுதாக ஹோமம் செய்து வருகிறோமே ஏன். ஸாக்ஷாத் வபையை முன்யுகங்களில் அனுஷ்டித்து வந்தார்கள். இது கலியால் வேண்டாம் என்று நம் ஸூத்ரக்காரர் தடுத்து இருக்கிறார். ஆகையால் அப்படி செய்கிறோம். நம் ஸூத்ரக்காரர் தடுத்து இருந்தால் வேண்டாம். தடுக்கப்படாததில் என்ன தோஷம். உதாரணமாக சாதுர் மாஸ்யம் என்ற ஹவிர்யஜத்தில் (மந்தம் मन्थ) என்ற ஹவிஸ் அக்நி ஷ்வாத்தாக்கள் என்ற பிதுருக்களுக்கு சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. யக்ஞம் செய்து பிதுர்க்கள் ஆனவர்கள் பர்ஹிஷத் யக்யம் செய்யாமல் இருந்து பிதுர்க்கள் ஆனவர்கள் அக்நி ஷ்வாத்தாக்கள் என்று இரண்டு பிரிவு உண்டு, அஷ், பிர. பஞ். நாம் இன்றுவரை கன்று இறந்து விட்டால் பசுவை கரப்பது இல்லை, தோஷம் என. இங்கு கரக்கச்சொல்லி விதியிருப்பதை கவனிக்க. மேற்சொன்ன கன்று இறந்த பசுவின் பாலை கொணர்ந்து வறுக்கப்பட்ட யவத்தின் மாவோடு ஷை பாலைச் சேர்த்து கரும்பின் துண்டத்தால் அப்ரதக்ஷிணமாக மூன்று தடவை கிளறி கீழே இறக்கவும். இதுதான் மந்தம் என்ற ஹவிஸ்.

(பசு என்றால் ஸம்ஞபநம் பண்ணக்கூடிய பிராணி) எந்த தேவதைக்கு எது சொல்லியிருக்கிறதோ அது செய்தே ஆகணும். வாயு தேவதைக்கு வெண்மையான பசு என்பது காண்டம்-5 பிர-5 கடை 14, அனுவாகம்-5-6, கடைசி 13 அனுவாகமும் பிரஜாபதிக்கு रोहितः धूम्ररोहितः कर्कन्धुरोहितः (சிவப்பு, மங்கின சிவப்பு, இலந்தப்பழம்போல் சிவப்பு) वराहः என்று ஆரம்பித்து 14 அனுவாகமாகவும் (காம்ய பசுக்கள்) அதன் லக்ஷணங்களையும் லிங்கங்களையும் அறிந்து வேதம் நமக்கு அறிவித்து இருக்கிறது. ஆகையால் வேதம் விதித்தபடியே நாம் செய்ய வேண்டியது.

ஸ்நானம்

सति प्रसूते पयसि नाप्लेस्नायात् कदाचन ।

स्रवन्ती चेत् प्रतिस्रोतः प्रत्यर्कं च अन्यवारिषु ॥

இதே அர்த்தத்தை தான் நம் ஸூத்ரக்காரரும் விளக்கி உள்ளார்.

இதேபோல் அநேக இடங்களிலேயும் பிரதிஷித்தியும் இருக்கிறது. யதோக்தவதும் உண்டு. ஆக்ஷேபிக்கிறவர்கள் வேதம் தர்ம சாஸ்திரம் ஆனது கருணை இல்லாதது என்றுவது சொல்லட்டும். வேத தர்ம சாஸ்திரமானது இக, பர, நன்மைக்கும் கருணையே உருக்கொண்டது என்பதை விடர்களாக திரிபவர்களுக்கு மாத்திரம் ஒரு வார்த்தை (அவர்கள் ரீதியிலேயே) அப்போ தாவது நம்பட்டும்.

अनृतौ ऋतुकाले वा दिवा रात्रौ तथापिवा ।
प्रोषितस्तु स्त्रियं गच्छेत् प्रायश्चित्ती न तेच च ॥

இதிலிருந்து மஹாகருணை உள்ளது என்று புலப்படவில்லையா.

ப்ரோஷிதனுக்கு ஸகிருது, ஆவிருத்திக்கு, மேலே சொன்ன நான்கையும் பார்க்கவேண்டியது இல்லை. அவன் பிராயச்சித்தி ஆகமாட்டான் நமது ஸ்வதர்மம் அப்படி இருக்கு பிராம்மணனே சுத்த ஸாத்விகம் வெளுத்ததெல்லாம் பால்தான். உடையோ வெளுப்பு, பேச்சோ மிருதுத்தன்மை. மார்க்கத்தில் மற்றவர்களுக்கு இவன்தான் ஒதுங்கி போகணும். முரட்டுத் தனம் இல்லை அடியேன் ஆதாரத்தோடுதான் சொல்கிறேன்.

स्वमेव ब्राह्मणो भुङ्क्ते स्वं ददादि च ।
अनृशंस्यात् ब्राह्मणस्य भुञ्जते हीतरेजनाः ॥

தன்னுடையதே உடுத்து தன்னுடையதே புஜித்தும் கொடுத்தும் இவனிடம் கொடுமை இல்லாத காரணத்தால் இவனுடைய தனத்தை இதரர்கள் புஜிக்கிறார்கள். நமது ஸமூஹம் குறைந்த பக்ஷ அளவாவது (12 நாள்) அக்னிஹோத்ரத்தை செய்யுங்கள். கூடியவரை ஆசாரத்தோடும், அஷ்டாக்ஷரம் உபதேசம் ஆகவில்லையானால் (மந்திரோபதேசம்) நாளையே சுமாராக நாள் பார்த்து செய்துகொள்ளவும். அவசியம் கவனிக்க வேண்டியது அவாளை ஜீவதசை வரை விடியற்காலம் ஸ்மரிப்பதும் வருஷத்தில் 1 நாளாவது ஆதித்யம் செய்தும் பகைக்காமலும் இருக்க வேண்டியது. அக்னிஹோத்ரம் உத்தேசித்து தங்களுடையதாக

नदी तटाक कूपानां अलाभे पूर्वस्य उत्तरं ऊपतिष्टेत ।

ஜலம் ப்ரபூதமாய் இருக்கும்போது அல்பமான ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்யாதே. நதி உத்தமம். குளம் மத்யமம், கிணறு சாமான்யம். பாண்ட ஸ்நானம் வ்ருதா, வ்ருதா என்று ஆத்ரமாக பேசுகிறார். அதாவது ஸ்வஸ்தனாக இருப்பவன் விஷயம். (வியாதி தொந்திரவு உள்ளவன் வெந்நீர் ஸ்நானம்) பெருகி வந்தால் எதிர்முகமாகவும்

உசித அளவு திரவியம் சேர்க்கவேண்டும், பிறருக்கு உபதேசத்தோடு நிற்கக்கூடாது. அப்படி பணம் தேவையானால், திப்பிராஜபுரம் ப்ரம்ம ஸ்ரீ P N. ராமமூர்த்தி தீக்ஷிதர் ஸன்னதியில் நமஸ்கரித்து பிரார்த்தித்து விட்டால் போதும் கூட இருந்து நல்ல முறையில் நடத்தி கொடுத்துத்தான் மற்றதுகளை கவனிப்பார். உபகாரி, நெருங்கிப் பழகலாம்; ஏதேஷ்டமாக உபகரிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் கடின ப்ரகிருதிகள் அல்ல அப்படியும் கிடைக்கலே தநிகர்கள் வந்து யாசிப்பவன் யார் என்றாவது தெரிந்துகொள்ளட்டும்.

शिक्षयन्ति न याचन्ते दर्शयन्ति स्वमूर्तिभिः ।
अवस्थेयमदानस्य मा भूत् एवं भवानिति ॥

இவன் நம்மை யாசிக்கவில்லை, நானும் உங்களைப்போல் ஸகல ஸௌபாக்யத்தோடும் முன் ஜன்மத்தில் இருந்தேன். ஒருவருக்கும் ஒன்றும் கொடாத காரணத்தால் வந்த கேடு. நீங்கள் இப்படி ஆகவேண்டாம் என்று தன் மூர்த்தியை (சரீரத்தை) காண்பித்து கற்பிக்கிறான். தத்த, புக்த, பலம் தனம் என்பது. பிறருக்கு கொடு. நீயும் சாப்பிடு. கொடுப்பதால் குறையாது அதிர்ஷ்டம் கெடுவதால்தான் भाग्यक्षयेण क्षीयन्ते नोपभोगेन संचयाः தாமாக வந்தவர்களுக்கு அவமதிப்பு ஏற்படுவது உலகில் நிச்சயம். स्वयं प्राप्ते परिभवे भवतीति विनिश्चयः அதற்காக நின்று விடப்படாது. யஜ்ஞத்திற்கு என ஏற்பட்டதைதானே கேட்கிறோம். அடியேனை சிலர் இதெல்லாம் வேண்டாம். அது தூங்குகிற புலியை எழுப்புவதற்கு சமானம் (எழுப்பினால் வேறு என்ன ஒரே பாய்ச்சல் பாய்ந்து ச்ரௌதம் என்பதை ஸாமாந்யமாக, நினைத்து விட்டாய் போலும். அரண்யத்தில் நுழைவதுபோல்.........இந்த தேஜோவதமானது (ஊக்கத்தை குறைத்து பேசுதல்) அடியேனை த்ருடீகரணப்படுத்தி விட்டது. ஏமாந்தார்கள். யஜ்ஞங்களை கலைப்பது எந்தஜாதி என சொல்லத் தேவையில்லை. இவர்களுக்கு கண்கள் சிவப்பு இல்லை ஊர்த்வரோமாவும் இல்லை. அது போகட்டும் யஜ்ஞங்களின் மேன்மைபற்றி (ஏட்டு சுவடி தவிர) நடைமுறையில் எங்கேயாவது அதிசயம் உண்டா என்று கேட்கலாம். கவனியுங்கள். ஒரு சமயம் காமகோடி பெரியவாள்

குளம் கிணறு இதுகளில் சூரியனுக்கு எதிர்முகமாயும், முதலில் ஜும்பகாய ஸ்வாஹா என்று அமிழ்ந்து 13 தடவை. இது யார் புதுப் பேர்வழியாக இருக்கே என எண்ண வேண்டாம். वरुणोवैजुंबकः ஸாக்ஷாத் வருணனேதான் என்று வேதமே விளக்கி உள்ளது. அதற்காக வருணாயஸ்வாஹா என்று சொல்லக்கூடாது. மந்திரம், யஜமானன், தேவதை இந்த மூன்றுக்கும் பிரதிநிதி கிடையாது.

மாயூரம் வந்த சமயம் சாயந்திரவேளை. (அக்னிஹோத்ர சமயம்) திடீரென அவ்வூர் பிரும்மஸ்ரீ அண்ணாசாமி தீக்ஷிதர் வீட்டிற்கு கால்நடையாக பெரியவாள் போவது எங்கு என்று பரிவாரங் களுக்கோ கைங்கர்ய பரர்களுக்கோ தெரியாது. உடன் பின் தொடர்ந்தார்களாம் பணம் கட்டாமல் இருக்கும்போது ஒருவர் வீட்டிலேயும் போகப்படாது என்ற நியதி உண்டு. பெரியவாள் பிரதக்ஷணம் பண்ணி திரும்பியாச்சு – ஆக, யாக சாலையானது, அக்னிஹோத்ர சாலையானது தேவாலயம்போல் தான். இவனுக்கும் ஸ்வதர்மம், லோகக்ஷேமமும் – அநாஹூ தநாக இருந்தாலும் யாகத்திற்கு போகலாம் விவாஹாதி உத்ஸவங்களுக்குத்தான் கூப்பிட்டுப் போவது.

"अनाहूतोऽध्वरं गच्छेत् आहूतः स्मार्तकर्मणि"

யஷ்டாவானவர் மிக்க தனிகராக இருந்தபோதிலும் ஏழைகள் சிறிது திரவியம் யாகத்திற்குக் கொடுத்தால் மறுப்பது இல்லை. ஏன் லோக க்ஷேமகரமானது அல்லவா. ஒருவர் கங்காயாத்ரை செய்தார். இரவு வந்தவுடன் அங்கு அங்கு தங்கி போகும்போது கங்கை ஸமீபமும் வந்தாச்சு, சாயந்திரவேளை. ஒரு வீட்டு திண்ணையில் அமர்ந்தார் வீட்டு எஜமானர் சிவப்பழமாக தேஜோராசியாய் பிரகாசிக்க. இந்த யாத்ரீகரை, கங்கா யாத்ரை குறித்து வந்தீரோ..........கங்கா யாத்ரை என இளப்பமான குரலில் உடன் உள் நுழைய அடுத்தக்ஷணம் சண்டாள ஸ்திரீ போல அநேகம் பெண்கள் உள் நுழைந்தவுடன் இவருக்கு ஸம்சயம் ஏற்பட்டுவிட்டது. பொறுத்து இருந்து பார்ப்போம். இவர் முகமாறுதலைக் கண்டு (உள் சென்றவர்கள் ஸ்வதேஜஸ் ஸோடு வெளிச்செல்ல) யஜமானன், நான் அக்னிஹோத்ரி வந்த பெண்கள் நதி தேவதைகள் ஜனங்கள் நீராடுவதால் தனக்கு ஏற்பட்ட பாபத்தை உதற அக்னிஹோத்ரசாலை தர்சனம் ஸ்வஸ்தானம் போய் சேர்ந்தார்கள் (கங்கை, யமுனை மற்றும்) பிராம்மணன் மேற்கதி அடையவேண்டி ஒன்றும் தேடிப்போக வேண்டியது இல்லை. இவன் காப்பாற்ற வேண்டிய பிராம்மண் யத்தை காப்பாற்றினாலே போதும். இவனைத் தேடி எல்லாம் வரும்

இந்த நாளில் யாரிடம் எவ்வளவு விதமான தீட்டுக்கள் இருக்கிறது என்று கவிகளால்கூட வர்ணிக்க முடியாதது. முன்பெல்லாம் ஆசௌசம் கழியவேண்டியும், வபநம் இதுகளிலேதான் தற்பொழுது ஸ்திரீகளுக்கும் மஞ்சள் அரைத்து நீர் தெளித்துக்கொள்ளல் போதாது ஸுமங்கலிகளும் தினம் ஸ்நானம்தான் ஆசமனம்பிறபட்டு ஸங்கல்பம்.

नवोन्यदिह कर्तव्यं किंचित् ऊर्ध्वायनं प्रति
गुप्तो गोपायते ब्रह्मा श्रेयोवः तेन शोभनम् ।

அதோடு நில்லாமல் இந்த பிராம்மண்யமானது மநுர்ஹேமசவர்ஷதி என்று அது சுகத்தையும் ஸுவர்ணத்தையும் பொழியும். இவனே பரிசுத்தன் (தீர்த்தாள்)

कर्मणापि विशुद्धस्य पुरुषस्येहभारत ।
हृदये सर्वतीर्थानि तीर्थभूतस्स उच्यते ।

கர்மத்திஞல் பரிசுத்தஞன மனிதனுடைய ஹ்ருதயத்தில் சகல தீர்த்தங்களும் இருக்கின்றன. தீர்த்தமானது இருவிதம். ஜங்கமம் என்றும் ஸ்தாவரம் என்றும்—ஸ்தாவரத்தைவிட ஜங்கம தீர்த்தம் உயர்ந்தது அதாவது மஹான்கள் அந்த தீர்த்தங் களுக்கு எங்கிருந்து பரிசுத்தி ஏற்பட்டது. பிரும்மவாதிகள் விசாரம் செய்தார்கள், (பரப்ரும்ம விஷயமான சர்ச்சைகளே கிராம்யமான பேச்சுக்களே கிடையாது.) சகல பதார்த்தத்தையும் தீர்த்தத்தாலே ப்ரோக்ஷிக்கிஞர்களே, அந்த தீர்த்தத்திற்கு எங்கிருந்து பரிசுத்தி வந்தது என இவன் வாக்கால்,

प्रोक्षितास्थेत्याह । तेनापः प्रोक्षिताः ॥

ப்ரோக்ஷிதாஸ்த என்று சொன்ஞலே போதும். மற்றதை சுத்தி செய்ய தீர்த்தத்திற்கு யோக்யதை உண்டாகி விடுகிறது. எல்லாம் ஸ்தான விசேஷம்தான் காரணம். பகவானுடைய முகாரவிந்தத்தில் இருந்து உண்டானவர்கள் அல்லவா. ஆகையால்தான் வாக்பலம்-பாகுவில் இருந்து க்ஷத்ரியர்கள் உண்டாஞர்கள். அதஞல் தோள் வலிமை,

मुखतो ब्राह्मणास्सृष्टाः तस्मात्ते वाग्विशारदाः ।
क्षत्रियो बाहुसृष्टारः तस्मात्ते बाहुगर्विताः ॥

நம் சமூகம் பூராவும் ரிணத்ரயத்திலிருந்து விடுபட முதலில் அக்நி ஸூக்தத்தை முடிந்தவரை ஆவிருத்தி செய்யுங்கள். அவர் அனுக்ரக மூலமாய் எல்லாம் சித்திக்கும்

அகமர்ஷண ஸூக்தத்தால் தன்னை ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டும். அது நம்மை பாபலேசமே இல்லாமல் செய்துவிடும். மனுவும் அசுவமேதத்தின் (யாகம் ராஜாக்கள் செய்வது) அவபிருதம் போன்றது என்கிஞர்.

यथाश्वमेधावभृतः तथातन् मनुरब्रवीत् ॥

ஶ்ரீ ஸூக்தம் 6 ருக்குகள் :

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमउक्तिं विधेम ॥ ॥ १ ॥

प्र वश्शुक्राय भानवे भरध्वँ हव्यं मतिं चाऽग्नये सुपूतम् ।
यो दैव्यानि मानुषा जनूँष्यन्तर्विश्वानि विद्मना जिगाति ॥ ॥ २ ॥

अच्छा गिरो मतयो देवयन्तीरग्निं यन्ति द्रविणं भिक्षमाणाः ।
सुसन्दृशँ सुप्रतीकँ स्वञ्चँ हव्यवाह मरतिं मानुषाणाम् ॥ ॥ ३ ॥

अग्ने त्वमस्मद्युयोध्यमिवा अनग्नित्रा अभ्यमन्तकृष्टीः ।
पुनरस्मभ्यँ सुविताय देव क्षां विश्वेभिरजरेभि र्यजत्र ॥ ॥ ४ ॥

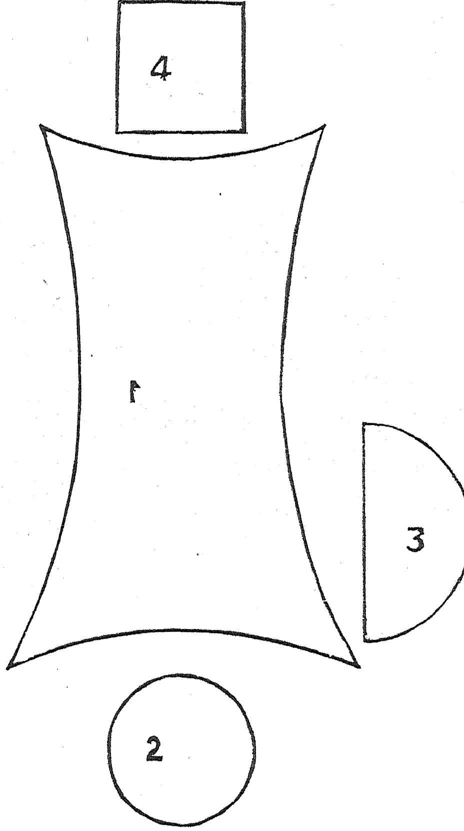
अग्ने त्वं पराया नव्यो अस्मान् थस्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा ।
पूश्च पृथ्वी बहुला न ऊर्वी भवा तोकाय तनयाय शं योः ॥ ॥ ५ ॥

प्र कारवो मनना वच्यमाना देवद्रीचीं नयथ देवयन्तः ।
दक्षिणावाड्वाजिनी प्राचयेति हविर्भरन्त्यग्नये घृताची ॥ अग्नये नमः ॥ ६ ॥

ஸ்நானங்கதர்பணம்

நயாபைசாகூட செலவழியாத, உத்தம தர்மம். ஸகலமான தேவதைகள் ரிஷிகள் மற்றும்.........ஸ்நானத்திற்கு புறப்படும்போதே குதூகலத்துடன் முன்னும் பின்னுமாக பார்ச்வத்திலும் இந்த தீர்த்தத்தை அள்ளிவிடுவதுகூட இல்லையானால் நம் ஜன்மா........... குழந்தை பிறக்கும்போதே பிதுருலோகத்தில் உள்ளவர்கள் துக்கமும் சந்தோஷமும் கலந்து கலந்து

स्वे स्वे किल कुले जाते पुत्रे नतरि वा पुनः ।
पितरः पितृलोकस्थाः शोचन्ति च हसन्ति च ।
किं त्वद्य दुष्कृतेऽस्माभिः संप्राप्तव्यं भविष्यति ।
किं चास्य सुकृतेऽस्माभिः प्राप्तव्यमिति शोभनम् ॥

1. अग्निहोत्राद्युपयोगिनी दार्शिकी वेदिः (வேதி)
2. गार्हपत्यायतनम् (பூமி)
3. दक्षिणाग्न्यायतनम् (அந்தரிக்ஷம்)
4. आहवनीयायतनम् (ஸ்வர்கம்)

இவன் உபநீதனுக ஆனவுடன் கர்மாக்களை சரிவர செய்தும் (அந்த அந்த ஆச்ரம தர்மப்படி) காயாச்ராத்தம் தர்பணுதிகள் இதுகள் போன்றதால் சந்தோஷமும் பாபமான கார்யங்களால் (இது தெரிந்த விஷயம்) துக்கமும் பிறகு யக்ஷ்மதர்பணம். பிற்பட்டு கரையில் க்ஷண காலம் நிற்பது உடம்பினின்று பெருகிவரும் ஜலம் பித்ருதிருப்தி சில ஸம்பிரதாயஸ்தர்கள், கேசாம்பு, சிகோதகம் என்பது, நமக்கு உடன் தலை துவட்டாமல் நிற்பதுதான்.

ஸாரமான சில அம்சங்கள் ஸோமயாகம் செய்யப்போகும் யஜமானன் வபநம் செய்துகொண்டு தீர்த்தமாடி புது வஸ்த்ரம் தரித்து போஜனம் ஆனவுடன் சில ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்யப் படுகின்றன. நவநீதத்தை (வெண்ணெய்) தலையிலும் உடம்பிலும் தடவிக்கொள்ள வேண்டும். (இவனுக்கு எந்த லோகம் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது போலும்) யஜமானன் யாகம் செய்ய ஸங்கல்பித்து விட்டதினாலேயே பூமியானது இவனை விட்டு விட்டது. யாகம் பூர்த்தி ஆகாததால் ஸ்வர்க்க மும் (ஸ்ரீவைகுண்டம்) போகவில்லை நடுவே இருக்கிறான். அதேபோல் வெண்ணெயும் நடு நிலைமை. பால் என்ற இருப்பு போய் மிக உயர்ந்ததான நெய் என்ற இருப்பும் வராமல். ஆகையால் தீக்ஷைக்கு தகுந்தது.

प्रच्युतो वा एषोऽस्माल्लोकादगतो देवलोकम् योदीक्षितोऽन्तरेव नवनीतम् ॥

காண்டம் 6, பிர 1, அனுவாகம் 1.

இதிஹாஸத்திலும், கார்ஹபத்யத்தில் ஹோமம் செய்வதால் பூமியையும் தக்ஷிணாக்நியில் ஹோமம் செய்வதால் அந்தரிக்ஷத்தை யும் ஆஹவநீயத்தில் ஹோமம் செய்வதால் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஜயிக்கிறான் என்பது. சுலோகம்

जुहुयात् गार्हपत्यं यो भुवं जयति स द्विजः ।
दक्षिणं यस्तु सः जयति अन्तरिक्षगम् ।
पृथिवीं अन्तरिक्षं च जुहोति दिवं ॥
ऋषिगणैःसण आहवनीयं यो, जुहुयात् भक्तिमान्नरः ॥

இதென்ன விந்தையாய்த்தான் இருக்கிறது. பூமியை ஜயிப்ப தாவது அந்தரிக்ஷமாவது இது ஸ்வர்க்கமாவது. மனம் போனபடி குண்டம் என்று கோட்டைக் கிழித்துவிட்டு (சிலர் துர்வாதம்).........ஒரு இஞ்சு அளவுகூட இல்லை முள்ளை திருப்புவதாலேயே இது திருவிதாங்கூர் இது சிலோன்–இது திருச்சி அஞ்சல் என்பதுபோல்தான். நமக்கு சாஸ்த்ரம் பிரமாணம் இதுவரை மேலே சொல்லப்பட்டது யாவும் நம் ஆசார்யன் விதித்த சட்டம் - பிரும்மசாரி - கிருஹஸ்தன் வாந ப்ரஸ்தன் – ஸந்யாஸி என்ற நான்கு ஆச்ரமமாகிற நான்கு படியுள்ள, ஏணியானது பரப்பிரும்மத்தினிடம் சாத்தப்பட்டு இருக்கிறது. चतुष्पदीहिनिश्रेणी ब्रह्मण्येषा प्रतिष्ठिता ॥ கருணையே உருக்கொண்ட ஸ்ரீராமன் अयोध्यावासिनः सर्वान् नेष्येऽहं लोकमव्ययम् என்று அயோத்தியில் வாழும் ஸகல ஜீவராசிகளையும் புல் பூண்டு முதற்கொண்டு தன் இருப்பிடத்திற்கு அழைத்துகொண்டு

போனன் என்பது அவன் இஷ்டம் அவன் ஸ்வதந்த்ரன். யார் கேட்கமுடியும் அவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டத்தை தகர்த்து எறிய அவனுக்கு அதிகாரம் உண்டு. நாம் மீற முடியுமோ – சட்ட திட்டங்களுக்கு அடங்கி உத்தவது செய்து தான் ஆகவேண்டும். நம் கடமையை நாம் செய்து அக்னி ஹோத்ர மத்தியில் பிரதான ஹோமத்தை செய்தவுடன் महत् अभिवीक्षते மஹான்களை தர்சனம் செய்யவேணும் என்பது போல் திருக்குடந்தை தாத்தாச்சார் ஸ்வாமி சேங்காலிபுரம் பிரும்மஸ்ரீ பெரியவாள் ஐயாதீக்ஷதர் ஸ்வாமி (இவாள் சர்மாவை எழுதும்போது கை நடுங்குகிறது.) மஹா புருஷாள் ஆகிய 2 பேர்களை ஸ்மரித்தும் அவர்களுக்கே தெரியாது எந்த தலை முறையில் இருந்து இந்த த்ரேதாக்னி அனுஷ்டானம் (உபாஸனம்) நடந்து வருகிறது என்று. மஹாகுலங்கள் உலகில் வேத தர்ம சாஸ்த்ரங்கள்தான் மிக உயர்ந்தது என்பது. அதையும்விட உயர்ந்தது அவாளுடைய சேர்க்கை

एषां त्रीणिअवदा तानि विद्या योनिश्च कर्म च।
ते सेव्याः समास्या हि शास्त्रेभ्योऽपि गरीयसि ॥

உயர்ந்த வித்யை பரிசுத்தமான குலம் உயர்ந்த கர்மானுஷ்டானம் இந்த மூன்றும் எங்கு ஒருங்கு சேர்ந்து அமைந்து இருக்கிறதோ. தே, ஸேவ்யா: அவர்களை அடுப்பதுதான் உத்தமம்.

अनाढ्याः मानुषेवित्ते आढ्या दैवे तथा क्रतौ
तेदुर्धर्षाः दुष्प्रकम्पाः विद्यात्तान् ब्रह्मणस्तनुम् ।

அவாளை அசைக்க முடியாது மீறவும் முடியாது அவாளை பரப்ரும்மத்தின் சரீரமாகவே. விதுரப்ரஜாகரத்தில் சொல்லப் பட்ட சுலோகத்தின் உண்மை பொருளோ இந்த மஹா புருஷாள்! அவாளை ஸ்மரித்தும் நமஸ்கரித்தும் மங்களத்தை அடைவோமாக.

ब्राह्मणेभ्यो वेदविद्भ्यो दिवे दिवे दिवे नमस्कुर्यात् ॥

எங்கள் விகநஸ மஹா முநி இருநற்பதங்கள் வாழியே!

சுபம்

உ. கி. வரதராஜயஜ்வா

|| श्रीः ||

ரக்ஷை தேடி அலையவேண்டாம்

யாவரையும் காக்கும் தர்மம் அக்நிஹோத்திரமே. மாதாவான வேதம் ஸர்வ ஜகத் பிதாவான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய அருளை யாவரும் அடைய வழி கூறியுள்ளது. அந்த தர்மங்களில் மிகச் சிறந்த தர்மம் அக்நிஹோத்ரம் तस्मादग्निहोत्रं परमं वदन्ति

முநிவரான ஸத்யவ்ரதரும் அக்நிஹோத்ரம் செய்துகொண்டு தர்சபூர்ண மாஸ இஷ்டிகளையும் செய்துவருகிறவன் முடிவில் பிரும்ம லோகம் சென்று மோக்ஷத்தையே அடைவான் எனக் கூறியுள்ளார்.

பிரும்மதேவனும் ஆறு அங்கங்களுடனும் பதக்ரமங்களுடனும் நான்குவேதங்களைக் கற்றுலும் அதற்குப்பயன் அக்நிஹோத்ரத்தை செய்வதே யாகும். தனக்குப் பெருக்கல்வாய்ப்பாடு செவ்வை யாக மனனம் என்று காலை மாலை தவளைபோல் கத்துவதைவிட கணிதத்தில் சம்பந்தப்படுத்தி மேன்மை அடைவதுபோல் தான் अग्निहोत्रफलावेदाः அக்நிஹோத்ரபலா வேதா: என்பதும்.

ஒருவன் பாபியாயினும் அல்லது மஹாபாபியாயினும் வசமில் லாமல் அவன் வாக்கில் யக்ஞம் பண்ணவேணும் என்ற சொல் வந்துவிட்டால் அவனை மஹரிஷிகள் ஸாது ஸாது என்றே கொண் டாடுகிருர்கள்.

தசரத மன்னர் மஹரிஷிகளைப் பார்த்து, தான் புதல்வர் இல்லாது வருந்துகின்றமையால், எனக்கு இன்பமே இல்லை. அதுபற்றி तदर्थं हयमेधेन यक्ष्यामिति मतिर्मम என்று சொன்னவுடன் மஹரிஷிகள் எல்லோரும் ஒத்த மனதாய் यस्य ते धार्मिकी बुद्धिरियं पुत्रार्थमागता என்று மன்னனை வாயாரப் புகழ்வதைக் காணலாம்.

மனிதர்களை பீடிக்கின்ற க்ஷுத்ர தேவதைகளான ப்ரமத கணங்களே கூட, அக்நிஹோத்ரத்தின் மேன்மை பற்றி நீங்கள் எந்த ஊர் மாந்த்ரீகர் வியாபகர் என்று சீர்தூக்கி பார்க்க வேண்டாம். எவர் வீடுகளில் எந்நாளும் இரவும் பகலும் அக்நி யானது ஜ்வலித்துக்கொண்டு இருக்கிறதோ.............. புலியின் தோலும்......... நெய் புகையும்......... எம்போன்ற மிகக் கொடிய வர்களும் எல்லா லோகங்களிலும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கும் பூதங் களும் அவர்களை ஆக்ரமிக்கமுடியாது.

அநுசாஸஸம் 194 அத்யாயம்.

சுபம்.

வஸ்த்ரம் தரித்தல்

வஸ்த்ரமானது பட்டுக்கரை போட்டதால் இருந்தால் நலம். (கரையில்லாமல் (பார்டர்) பீஸ் மல் போன்றது நம்மிடம் கொஞ்சம் இருக்கும் பிரும்மதேஜஸ்ஸை நழுவ காரணமாகிவிடும்) அல்லது கருப்பு நீலம் ஒரு இழைகூட இருப்பது கூடாது. அவன் பிராயச்சித்தி ஆவான். தாமஸப்ரகிருதிகளுக்கே ஒழிய துவிஜர்களுக்கு கூடாது. ஸ்தீரிபுமான்கள் இருவருக்கும்தான். மலிநவஸ்திரத் (கந்தல்) தோடு கர்மாக்களை செய்தால் பலன் சாமான்யம். அதற்காகத்தான் விசேஷ காலங்களில் புது வஸ்திரம் अहदं तद्धि जानीयात् सर्वकर्मसुपावनम् ।। வேதமும் அஷ்டகம்–3 பி–8 பஞ்–2 கர்மாவை வீர்யவத்தாக செய்து பாபத்தையும் அகற்றும். அஹதம் வாஸ: பரிதத்தே பாப்மனோ பஹத்யை புண்ட்ரம் தரித்து ஸந்தியை உபாஸித்து.

பகவதாராதனம் போஜநம்

கைகால்களை அலம்பி ஆசமனம் செய்து (இதிலிருந்து போஜனம், ஸ்தலசுத்தி, ஆசமனம் வரை, ஒரே கர்மாவாக) வடக்கு கிழக்கு நோக்கினவனாய் வீண் வார்த்தை இல்லாமல் (மௌனம் உயர்வு) அன்னத்தை நிந்திக்காமலும் ஸாவதானனாய் பகவத்யானத்தோடும் (பஹிஷ்டாஸ்தீரிகள் சதுர்த்தான் ச்வா. அழுகை குரல். இந்த சப்தங்கள் கூடாது. மனமானது சலனமுள்ளதால், அன்னரஸமானது பரிணமிக்கும் கால் விபரீதமாக ஆகாமல் இருக்கவேண்டி) கொஞ்சம் விஸ்தரித்துவிட்டேன் க்ஷமிக்கவேண்டும்.

नैकवासास्तु भुञ्जीयात् नच अन्तर्धायवापुनः
नभिन्नपात्रे भुञ्जीत पर्ण पृष्टे तथैव च ।

உத்தரீயம் இல்லாமலும் சரீரத்தை மறைக்காமலும் (சட்டை போர்த்துக்கொண்டு) உடைந்த பாத்திரத்திலேயும் இலையின் பின் பக்கத்திலேயும் போஜநம் கூடாது. வெண்கலத்தில் உண்பது புண்ய சாலிகளுக்கே என்று விசேஷித்து பேசியிருக்கிறார்.

स्त्रीपात्र भुंक्त नरः पापः स्त्रिणां उच्छिष्ट मेव च ।
तया सह च भुङ्क्ते स भुङ्क्ते मद्यमेव हि ।
न तस्यनिष्कृतिः दृष्टाः ऋषिभिः तत्व दर्शिभिः ।।

தத்வதர்சிகளான மஹரிஷிகள் மேற்கண்டவர்களுக்கு பிராயச் சித்தமே கிடையாது. ஜாயாபதிகள் ஒரே பாத்ரத்தில் உண்பது. ஸ்தீரிகள் சாப்பிட்டுப் பானையில் மிகுந்துள்ள அன்னம் (விபவம் குறைந்தவர்கள் இரவுக்கென தனியாக பிரித்தெடுத்து வேறு பாத்ரத் தில் உள்ள ஜலத்தில் அன்னத்தை சேர்த்தல் (பாலிலும் அன்னத்திலும்

நேரிட தீர்த்தம் சேர்ப்பது தகாது) ஜாயாபதிகள் சேர்ந்து சாப்பிடுவது. அது அன்னமல்ல பாபத்தையேதான், அந்த ஆகாரமும் பழைய காலத்து கரிகாய்கள் பால் தயிர் நெய் இதுகளில் உள்ள சத்தே போதும் துவிஜர்களுக்கு. மேற்பட்ட பலம் கூடாது.

गणान्नं गणिकान्नं च लोकेभ्यः परिकीर्तितम् ।

கூட்டத்து அன்னம் மத்யமம். லோகேப்ய: பரிகீர்த்திதம் என்பது. இலேத்தளிகை சேர்த்தாகி விட்டது. மாத்யான்னத்தை முடித்துக் கொண்டு சுவாமிகள் ஏள்ளலாம் என இரைந்து சொன்ன அன்னமும் சாப்பிடத் தகுந்தது அல்ல.

श्रेयसा योक्ष्यते राजन् कुर्वाणो ज्ञाति सत्क्रियाम् ।
विगुणाह्यपि संरक्ष्या ज्ञातयो भरतर्षभ ॥

ஞாதிகள் பூஜையை செய்கிறவன் க்ஷேமத்தோடு சேருவான். அந்த ஞாதிகள் குணமில்லாதவராக இருந்தாலும் ரக்ஷிக்கப்படத்தக்கவர்களே. பெரும்பாலும் ஞாதிகள் என்றாலே பயம்தான். எப்போதும் கலகம்தான். संभाव्यं ज्ञातितो भयं அதற்காக விடக்கூடாது பெரியதான குற்றம் ஏற்படினும் தப்பை விலக்கிவிடுவதே தண்டனை. ஞாதிகள் எல்லோரும் கொண்டாடத்தக்கவனாக இருக்க வேண்டும்.

संभोजनं संकथनं संप्रीतिश्च परस्परम् ।
ज्ञातिभिः सह कार्याणि न विरोधः कथं च न ॥

வீட்டில் சாமான்ய உத்ஸவமாக இருந்தபோதிலும் ஞாதிகளோடு போஜனம் மனம் விட்டு பேசவேண்டும். பரஸ்பரம் ப்ரீதியோடு கூட வேண்டும். இவ்வளவும் க்ஷேமத்தோடு கூடவேண்டும் என்பவருக்கு

शोकस्थान सहस्राणि हर्षस्थान शतानि च ।
दिवसे दिवसे मूढ माविशन्ति न पण्डितम् ।

சோகத்துக்கான ஆயிரமும் நூறு சந்தோஷத்திற்கான காரணங்களும் மூடனை வந்து அடைகின்றது. பண்டிதனை அடைவது இல்லை. இதெல்லாம் லோகஸ்வபாவம் இமைகள் மூடிமூடித்திறப்பதுபோல் என.

प्रज्ञया मानसं दुःखं हन्यात् शारीरमौषधैः ।
एतद्विज्ञानसामर्थ्यं न बालैः समतामियात् ॥

மனதில் ஏற்பட்ட துக்கத்திற்கு நல்ல அறிவாலும் சரீரத்தில் ஏற்பட்டதிற்கு மருந்துகளாலேயும், பாலர்களுக்கு உவமையாக கூடாது. இதுதான் அறிவின் உச்சநிலை

प्रत्यक्षं गुणवादीयः परोक्षं तु विनिन्दकः ।
स मानवः श्ववल्लोके नष्ट लोक परायणः ।

எதிரில் குணத்தை பேசுவது மறைவில் தூஷிப்பது இது நல்ல லோகமே இல்லாமல் செய்துவிடும் மஹான்களை நிந்திப்பது கூடாது. அஸாதுகளுக்கு இவாள் இருப்பே பிடிக்காது. ஸாதுக்களை பீடிப்பதே பலம் அந்த நிந்தனையை கேட்டுக்கொண்டு இருப்பதும் கூடாது. ஒன்று எதிர்த்து வாதாடனும், அல்லது காதுகளை பொற்றிக்கொண்டு வேறு எங்கேயாவது செல்லல் வேணும்.

कर्णौ तत्र पिधातव्यौ गन्तव्यं वा ततोऽन्यतः ।
श्रेष्ठोऽर्धंतु हरेत्तत्र भवेत्पादश्चकर्तरि ॥
पादस्तेषु सभासत्सु...............

அந்த பாபத்தின் பாதியை தலைவனுக்கும் சொன்னவள் கால் பாகத்தையும் சபைக்கு கால்பாகமும் வந்து அடையும்-ரஸபதார்த்தங்களை விக்ரயம் செய்வது கூடாது (புளி-எண்ணை-உப்பு-வெல்லம்-தேன்) பண்டமாற்றுதல் செய்யலாம்.

मृतसूतकपुष्टाङ्गो यश्च शूद्रान्न भुग्द्विजः ।
अहं चापि नजानामि गतिं तस्य नराधिप ॥

ஜனனமரண ஆசௌசமுடையவர்களுடைய அன்னம் சாப்பிடத் தகுந்தது அல்ல, சதுர்த்தாளுடையவும், அதே சாப்பிட்டு வளர்ந்தவனுடைய கதியை நானும் அறியேன் என்பதாக ஸ்ரீ பகவான் திருவுள்ளம்

आत्मोत्कर्षं न मार्गेत परेषां परनिन्दया ।

தனக்கு பெருமை ஏற்பட நேரான வழியால் அடையவேணுமே அல்லது பிறரைத் தூஷித்து அதனால் தேடிக்கொள்ளக் கூடாது. அது வெகு காலம் நில்லாது. பிராம்மணன், அக்நி, பசு, அரச மரம் மங்கள வஸ்துக்கள் எதிர்பட்டால் பிரதக்ஷணமாக செல்லல் வேண்டும்.

अहमश्वत्थरूपेण पालयामि जगत्रयम् ।

நான் அரசவிருக்ஷரூபமாக இருந்து மூன்று உலகையும் பரிபாலிப்பதாக (விஷ்ணு) ஆபத்தில் இருந்து விடுபட குடைதானம் நினைத்தகாரியம் நிறைவேற ஸத்பாத்திரத்தில் (இத்மம்) விறகு. உத்திர நக்ஷத்திரத்தில் எது தானம் செய்தாலும் மஹா பலம் இது திண்ணம்.

यद्यत् प्रदीयते दानमुत्तरा विषये नरैः ।
महाफलमनन्तं तत् भवतीति विनिश्चयः ॥

எவர்களுடைய பார்யை பர்த்தா உண்ட சேஷத்தை ஆயிரம் கிடைத்தாற்போல் சந்தோஷமாக சாப்பிடுகிறார்களோ (ஸ்திரீயினால்

இவனுக்கு பெருமை) அவர்களை ஹவ்யகவ்யததில் நியமிப்பது உத்தமத்தில் உத்தமம்.

येषां दारा: प्रतीक्षन्ते सहस्रस्येव लम्भनम् ।
भुक्तशेषस्य भक्तस्य तान् निमन्त्रय...... ॥

உபராகங்களில் (கிரஹணம்) விஷ்ணு ஆராதனம் மிக உயர்வு அது ராகு துர்பலனாகவும் ஸோமன் பலவானாக ஆக ஹேதுவாகும். எந்த கர்மா செய்தாலும் வடக்கு நோக்கி செய்வது. அது மனிதனை பாபத்திலிருந்து கரை ஏற்றி விடுவதாலும், க்ஷேமத்தை அடைவிக்கிர தாலேயும் அந்த திக்குக்கு உத்தரை (தூக்கிவிடுதல்) நிச்ரேயஸம் சரேத். மோக்ஷம் என்றும் சொல்லலாம். பெரியோர்களை கண்டால் ஸேவிப்பது என்ற வழக்கத்தை கைக்கொண்டால் நான்கு உடனே விருத்தி அடைகிறது. ஆயு:, ப்ரஞ்யா, யசோ பலம். ஆயுஸ், மேதை யசஸ், ஆரோக்யம். பர்வங்கள் சதுர்தசி அஷ்டமி ஸந்தியாகாலம் திருவாதிரை. சிரவணம் இதில் ஜாயாபதிகள் பிரும்மசர்யம். கோப்ராம்மணஸ்ய நிச்வாஸ: சோஷயேத் அபிதேவதா: பசுவும் பிராம் மணனையும் பீடிக்கப்படாது. அதுகள் பெருமூச்சு விட்டால்கூட தேவதைகளையும் வற்றச்செய்துவிடும். ஸர்ப்பங்கள் நடமாட்டம் வீட்டி னுள் இருப்பது தெரிந்து விட்டால் எப்படி ஜாகரூகனாக இருப்பானோ அதேபோல்தான் உலகிலும். எங்கு சென்றாலும் வலது காதிலோ அல்லது சாமான்களுடனோ துளஸீபத்ரம் இருப்பது அவசியம். போகு மிடமெல்லாம் ஐயம்தான். அன்புள்ள பசு எப்படி தன் கன்றை பின் தொடருமோ அப்படியே பகவானும். வழியை யாசிப்பவர்களுக்கு இது ஸமம். இது அஸமம் (நேரானது கஷ்டமானது) என்று பரிவோடு சொல் பவர்கள் தேநரா: ஸ்வர்ககாமின: தர்மம் விருத்தி என்பதற்கு அந்த அந்த ஊர் ஸ்னான கட்டங்களை பார்த்தாலே தெரியும் (மடம்) பிராதஸ்னானம் ஸஹஸ்ரா விருத்தி ஜபதபங்கள் அஸ்திவாரம் இல்லாமல் மேல்தளம் நில்லாதுபோல்தான். விசேஷித்து அக்னி ஹோத்ரிகளுக்கு வெளியில் ஸ்னானத்தை தவிர பாக்கி காரியங்கள் வீட்டிலேதான் இவனுக்கு அக்னி கார்யம் முக்கியம். ஆசைப்பட்டால் மாத்யாங்ஹிகம்தான் வெளியில் செய்யலாம். ஆசௌச விஷயத்திலும் வபநத்திலேயும் மாறுதல் உண்டு. தர்மம் என்பது அதிஸூக்ஷ்ம மானது. மயிர் கழிக்கும் கத்தியின் முனையைவிட सूक्ष्म: परमदुर्ज्ञेय: இது தர்மம் இது அதர்மம் என்று மரத்தில் உள்ள கனியைப்போல் குறிப்பிட்டு சொல்லமுடியாது.

अधर्मो धर्म इत्येतत् यथावृक्षफलं तथा

இன்னும் பெரியோர்களை கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். ஆக ஸ்வதர்மத்தில் விமுகாளாக இல்லாமல் தர்மத்தை ரக்ஷியுங்கள்

அநேக இடங்களில் குறிப்பிட்டும் இருக்கிறேன். மறுபடியும் எழுது கிறேன். மமகாரம் என்ற நோய் தீரும் வரை கர்மம் செய்தே ஆக வேண்டும். நோயாளியானவன் சிகித்ஸைக்கு உள்பட்டு வைத்திய சாலையில் பதிவு செய்யப்படுகிறான். நோய் தீருமுன் வெளியேற முடியுமோ அல்லது அனுமதிப்பார்களோ நோய் தீர்ந்து விட்டால் அங்கு வேலையும் இல்லை. அதேபோல் பிரகிருதி என்ற வைத்தியசாலை யில் கர்மம் என்ற சிகிச்சைக்கு உட்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். அல்லது பாடசாலையை எடுத்துக்கொள்வோம். வித்யார்த்தியானவன் ஞானத்தை சம்பாதிக்க வேண்டித்தானே ஒழிய எக்காலமும் அங்கேயே வசிப்பதற்கு அல்ல. உலக வாழ்க்கை என்ற பள்ளியும் அத்தகையதே ஞானம் முதிர்ந்த அளவிற்கு இவனை கர்மா விட்டுவிடும் ஒருசமயம் வெளி உலகு ஞாபகம் வந்துவிட்டால் (பலகாலம் சென்று இருப்பினும்) தன்னை நொந்துகொண்டு ஸந்தியை (அல்லது வேறு) உபாஸிக்க உட்கார்ந்ததும் அயர்ந்து விட்டேனே என்று உடன் கர்மாவை தொடங்குவான். ஆக இவன் க்ஷணகாலம் கூட கர்மாவை த்யஜிக்க லாகாது. அது பகவானையே புறக்கணிப்பதாக் ஆகும். தர்மத்தை இங்கு நாம் ரக்ஷித்தால் அது நம்மை இகத்திலும் பரத்திலும் ரக்ஷிக்கும். நாம் அடுத்து செய்யவேண்டியது ச்ரௌதபாகம் பூராவும் மணிப்ரவாள நடையில் அச்சிட்டு எல்லோருக்கும் உபயோகமாகும்படி செய்வது தான் அந்த ரீதியில் ஸ்மார்த்த கர்மாக்களை பெரும்பாலும் நம் குல ஸ்வாமி வாஞ்சிராஜபுரம் ஸ்ரீ உ. வெ. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ பட்டாச்சார் (வியாகரணவித்வான்) அச்சிட்டு வழங்கி இருப்பது பிரஸித்தம் ஷை பட்டாச்சார் விஷயங்களை கிரஹிப்பதில் மிக சூரர். கிரந்தங்களை ஊஹிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் ஸ்வாமிக்கு நிகர் ஸ்வாமியேதான். திருக்குடந்தை ஸ்வாமியையும் நம் குலஸ்வாமியையும் சேர்த்து பிரார்த்தித்து விடுவது அதிசீக்கிரம் நம் மனோரதம் நிறைவேற ஹேதுவாகும். அவாளை சேர்த்துவிடுவது शंखे क्षीरमिवासक्तं என்று சங்கும் வெளுப்பு க்ஷீரமும் வெளுப்பு (வித்யாசம் தெரியாது) சங்கில் விடப்பட்ட பாலுக்கு நிகராகும்.

சுபம்

உ. கி. வ. யஜ்வா

ஸ்ரீ:

कृतकृत्याः प्रतीक्षन्ते मृत्युं प्रियमिवाऽतिथिम्

ில் ஜலம் குறைந்துவிடுமே என்று லக்ஷக்கணக்கான மண்டூகங்கள் சப்தித்தாலும் அதற்காக பசுக்கள் திரும்பி விடாது. நீரை குடிக்கவேதான் செய்யும்.

पिबन्त्ये वोदकं गावः मण्डूकेषु रूवत्स्वपि

காமரூகளான ராக்ஷஸர்கள் எந்த சமயம் எந்த ரூபத்தில் தோன்றி யாகாதிகளைக் கெடுக்கும் நோக்கத்தோடு திரிவார்கள் எனச்சொல்லமுடியாது. ஆரம்பத்தில் ச்ரௌத கர்மாவை வெகு அழகாகவும் மேலும், நெருங்கிய பந்து போலவும் வானமளாவ உயர்த்தியும்.........முடிவில் நீர் நிறைந்த மண் குடத்தை கருங் கல்லில் மோதுவதுபோல் திரிகரணசுத்தி, திரவ்யசுத்தி, மந்த்ர உச்சாரணம்...ஹூம்...காயக்லேசங்களோ... ஹூம் .....சொல்லி முடியாது எல்லாம் யதாவத்தாக வேண்டுமே .... இநோ சுலபமான மார்க்கம் இருக்கும்போது........என்று பாலிஷ்ஷாஹ வேறு சிலர் ஒரே சீற்றம், யாகாதி க்ரியைகள் ரஜோகுணம் தமோகுணம் மேலிட்டவர்களுடைய செய்கையே. நாமே இன்று கவனிப்போம். பெருவாரியாக விவாஹாதி கர்மாக்களோ உபநயநங்களோ ச்ராத்தாதிகளோ எங்கு யதாவத்தாக ஸ்பஷ்டமாக நடக்கிறது? எல்லாம் அபாத்ர விநியோகமே. தகாதவர்களிடத்தில் வேதத்தை உபயோகிப்பது வேதவிப்லவம் என்ற தோஷமும்

व्रात्ये म्लेच्छे तथा शूद्रे तस्करे पतितेऽशुचौ। विप्रघातिनि...........
नमन्त्रात् याजयेत् बुधः। तस्यायं विप्लावः प्रोक्तः वेद विद्भिः सनातनैः

நித்ய கர்மாவிற்கு ஸகலமும் உக்தவது இருக்கவேணுமென்ற நிர்ப்பந்தமில்லை. இருந்தால் ச்ரேயஸ்தான் (முடியாவிடில் அல்லது கிடைக்காவிடில்) அதற்காக கர்மாவை விடமுடியாது. இங்கு காலத்தைப்பற்றி போதாயனரும்! விதிக்கப்பட்ட காலங்களில் செய்வதற்கு முடியாவிடில் மாலை ஆஹுதியை ராத்ரி முழுவதிலும். ப்ராதர் ஆஹுதியை பகல் முழுவதிலும் செய்யலாம். அதேபோல் இஷ்டிகளும் ப்ரதமையில் செய்ய முடியாவிடில் சதுர்தசி பர்யந்தம் கௌணகாலம் எனவும்,

उक्तयोः कालयोः कर्तुं अशक्तौ सायमाहुतिं
रात्रौ कुर्वीत कृत्स्नायां कृत्स्नेन्हि प्रातराहुतिम् ॥

திரவ்யம் ஸம்ருதிரத்னத்தில் कार्ये रूपे स्तथावर्णैः ஆகாரம் ரூபம் வர்ணம் இவைகளால் ஸமான வஸ்துவை க்ரஹிக்கலாம் (வேண்டும்) काम्ये प्रतिनिधि नास्ति नित्ये नैमित्तिके हिसः காம்யகர்மத்தில் பிரதிநிதியை க்ரஹிக்ககூடாது நித்ய கர்மத்திலும் நைமித்கத்திலுமே பிரதிநிதி விதிக்கப்படுகிறது (உவமை) விச்வாமித்ரம் கிடைக்காவிடில் நெல் பயிரை பிரதிநிதியாக உபயோகிக்கலாம். மேலும் சில மஹரிஷிகள் நித்யம் நைமித்திகம் காம்யத்திலும்கூட பிரதிநிதியை உபயோகிக்கலாம் என்கிறபடி அதாவது :

काम्येतु उपक्रमात् ऊर्ध्वं अन्ये प्रतिनिधिं विदुः

உபக்ரமித்த பிறகு சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என இவ்வளவு தளர்த்தியும் போதாது என காலை மாலை ஹோமம் செய்ய முடியாதவர்கள் பக்ஷஹோமத்தை விதிக்கின்றார். ஆபஸ்தம்பர். முன்காலத்தில் யாயாவரர்கள் என்ற சில ரிஷிகள் இருந்தனர். அவர்கள் வழியில் சிரமத்தை அடைந்தனர். அவர்கள் 15 நாட்களுக்கு ஒருமுறை அக்நிஹோத்ரம் செய்தனர். ஆகையால் யாயாவர தர்மத்தின்படி வியாதி உள்ளவனுயினும் தொந்தரை உடையவனுயினும் ஜனன மரண ஆசௌசங்களிலேயும் வழியிலும் ஆபத்துக்களிலும் 15நாட்களுக்கு ஒருமுறை அக்நிஹோத்ர ஹோமம் செய்யலாம். (அது லாபுக்கில் ஏறிவிடும்) மேலும் கவனியுங்கள். பிரதமைதோறும் இஷ்டி என்பது பிரஸித்தம் முடியாவிடில் இதுவும் செய்ய எப்பொழுது சௌகரியமோ அப்பொழுது அநேக கால தர்சபூர்ணமாஸ அதிபத்தி ப்ராயச்சித்தார்த்தம் என்று சங்கல்பம் செய்து பூர்ணாஹுதிம் ஹோஷ்யாமி. ஒரு ஹோமம் செய்துவிட்டு தொடங்கலாம்.

यायावरा हवैपुरानामर्पये आस्तां तेऽध्वन्यश्राम्यं
स्तेऽर्धमासायार्धमासाग्निहोत्रं जुहुवुः
तस्मात् यायावरधर्मेण आमयावी आर्तोवा जननमरणयोः
अध्वनि आपत्सुवाऽर्धमासाग्निहोत्रं जुहुयात् ॥

ஆக நாம் நமது குறிக்கோளாகிய ஸ்தானத்தை அடைய துரிதமாக பிரயத்னப்பட வேண்டும். பர்க்ஷித்து மஹாராஜனைப்

பார்த்து (ரிஜிஸ்டர் போன்று) உனக்கு 7 நாள் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குள் ச்ரேயஸ்கரமான காரியங்களைத் தேடிக்கொள் என்று சொன்னதுபோல் யாரும் நமக்கு எச்சரிக்கை செய்யவில்லை. இன்றே நாளையோ அடுத்த க்ஷணமோ லக்ஷ்யத்கை குறித்து பெருவழி நடப்பவன் சத்ரத்தில் நல்ல விறகு கிடைக்கவில்லை என்று காத்திருக்க மாட்டான். அதேபோல் நாமும் கிடைத்ததை கொண்டு சந்தோஷத்துடன் கர்மாக்களை செய்து காலமேவ ப்ரதீக்ஷம்தே நிர்வேசம் ப்ருதகோ யதா என்று வேலைக்காரன் வேதனத்தை எதிர்பார்த்து இருப்பது போன்று. கடமையை செய்யாதவர்கள்தான் மிருத்யுவைக் கண்டு நடுங்கவேண்டும். கிருதக்ருத்யனைவன் (அதாவது செய்ய வேண்டியதை செய்து முடித்தவன், பிரிய முள்ள அதிதியை வரவேற்பதுபோல்தான். (பவிஷ்யத் புராணத்தில்) எவ்வளவு காலம் கங்கையில் தீர்த்தம் உளதோ அது வரையில் அக்நிஹோத்ரிகளும் உலகில் உண்டு. தாம்ரபர்ணி தீரத்தில் அக்நிஹோத்ரியினுடைய கிருஹத்தில்தான் பகவானுடைய கல்கி அவதாரமும்.

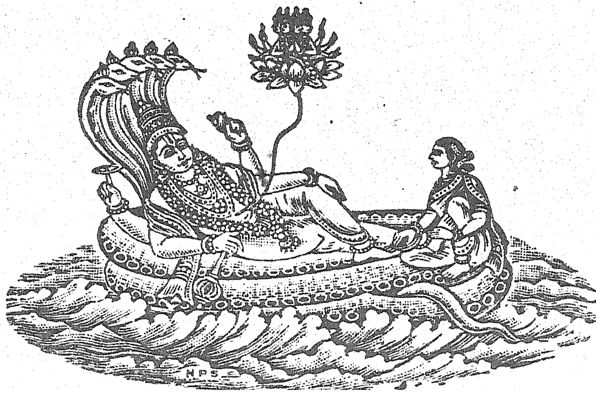
சுபம்

பிழை திருத்தம்

அடியேன் அச்சிட்ட புஸ்தகம் இதுவே முதல். தேவநாகரி நன்றாக வராது. ப்ரூப் திருத்த உதவியும் இல்லை. நம் குல ஸ்வாமி ஒருவர் கேட்டார். அக்நிஹோத்ரம் ஆரம்பிக்கும் சமயம் எவ்வளவு பசு என்பதாக. இந்த அவல நிலைமை நீங்கவே அடியேன் துணிந்தது. பிழைகள் ஜாஸ்தியாக இருப்பதால் திருத்தம் போடவில்லை. பதங்களை மாற்றியோ அல்லது அர்த்தங்களை ஸந்தர்பானுகுணமாக வேறுபடுத்தியோ எழுதவில்லை. நீரைப் பிரித்து பாலை மாத்திரம் ஹம்ஸம் அருந்துவது போல் விஷயங்களை கிரகிப்போர்கள் மஹான்கள். பிழைகள் அடியேனுடையதும் ஸ்வல்ப குணமிருந்தால் அது என்னுடைய பூஜ்யர்களான வங்கீபுரம் நவநீதம் ஸ்ரீ ராமதேசிகாசாரியாரியாருடையதும், அடியேன் தமயனார் ந. கோ. ஸ்ரீநிவாஸபட்டாச்சார் இவர்களுடையதே. மனஸ்ஸோ புத்தியோ வாக்கு கைகால்கள் எல்லா இந்திரியங்களும் எம்பெருமான் விஷயத்திலும் பாகவதோத்தமர் விஷயத்திலும் செலவிட்டால்தான் பெருமை அடையும். அவனும் வரவு வைத்துக்கொள்வான். ஸம்ப்ரதாய கிரந்தங்கள் மதப்ரசாரம் ஆழ்வார்களுடைய திவ்யஸூக்திகள் மற்றும் எதிலும் நிகர் இல்லாதபடிக்கும் தேஜஸ்வியாயும் ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நதியை அலங்கரித்துக்கொண்டு இருப்பவரும். அடியேன் தமயனாரும் ச்ராத்தப்ரயோகம்—அபரப்ரயோகம் மற்றும்......... அச்சிட்டும் பூர்வாபரகிரியைகளை பண்ணி வைப்பதிலும், பாபபீருவாயும், உயர்ந்த இடத்திலிருந்து சிக்ஷையை அடைந்து அதை விருத்தி பண்ணியும்......ஆக இரு ஸ்வாமிகளும் இன்னுமொரு நூற்றாண்டு இருக்கவேணுமென்று ஸ்ரீநிவாஸனுடைய திருவடிகளில் வணங்கும்.

உ. கி. வ. யஜ்வா. ஸோமயாஜீ

ஹோமியோபதி பிரஸ், கும்பகோணம்.